XXXIV. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. JÚLIUS 13.

Ludas Matyi

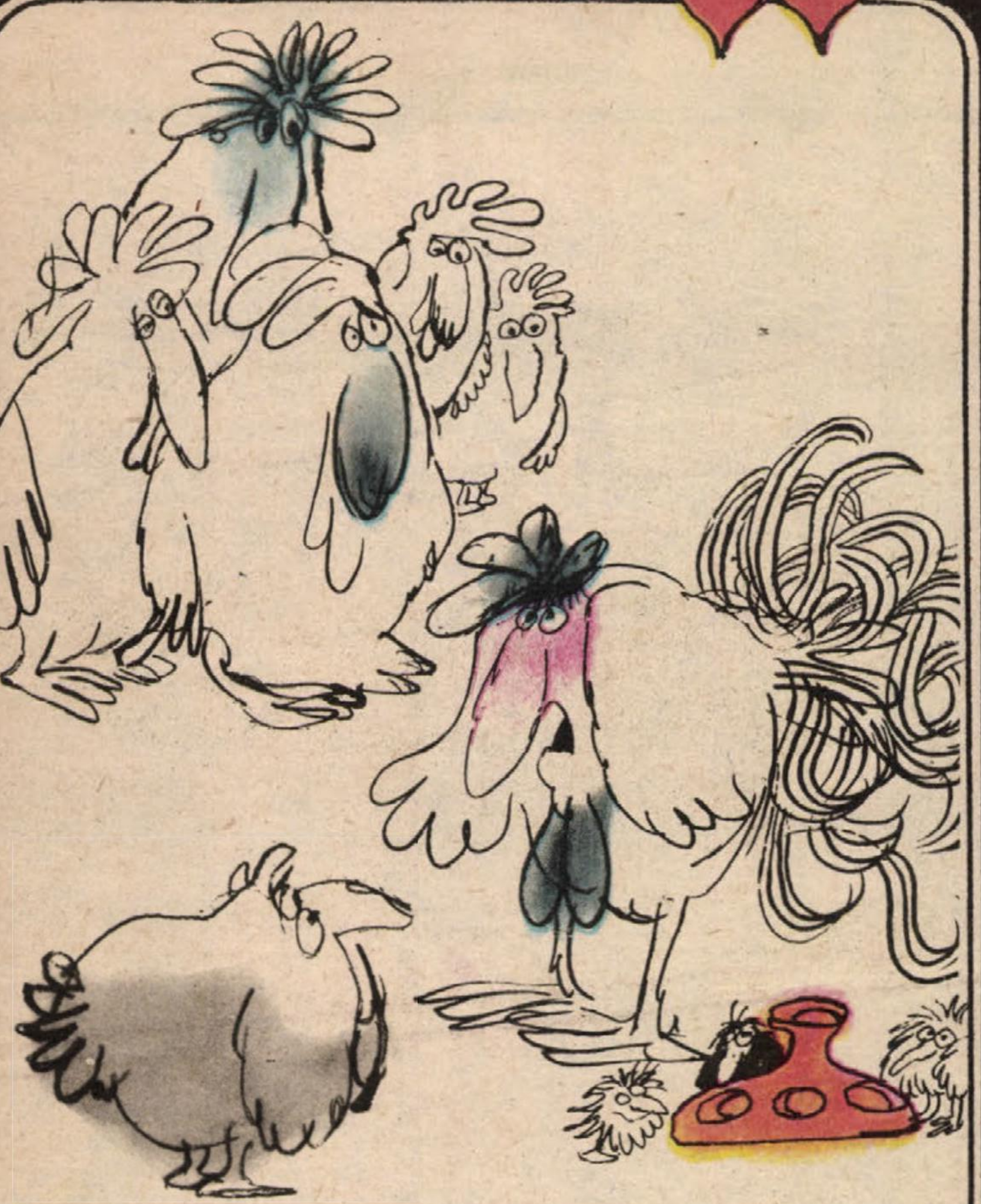

— Nem vagyok én csapodár, csak szem előtt tartom a népgazdaság érdekeit...

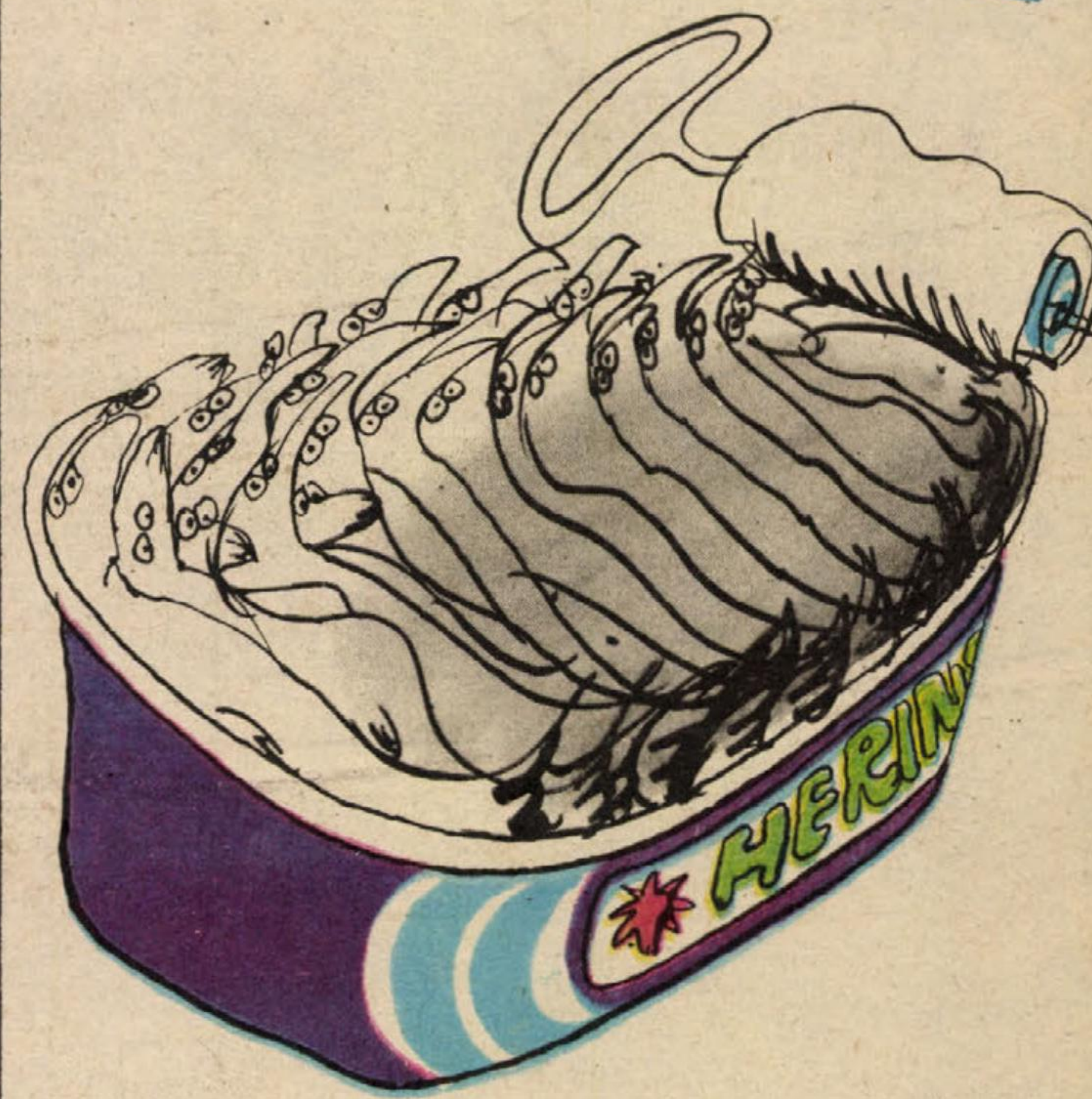

— Ha nincs ez a nagy zsúfoltság, sohasem lettem volna a tied!

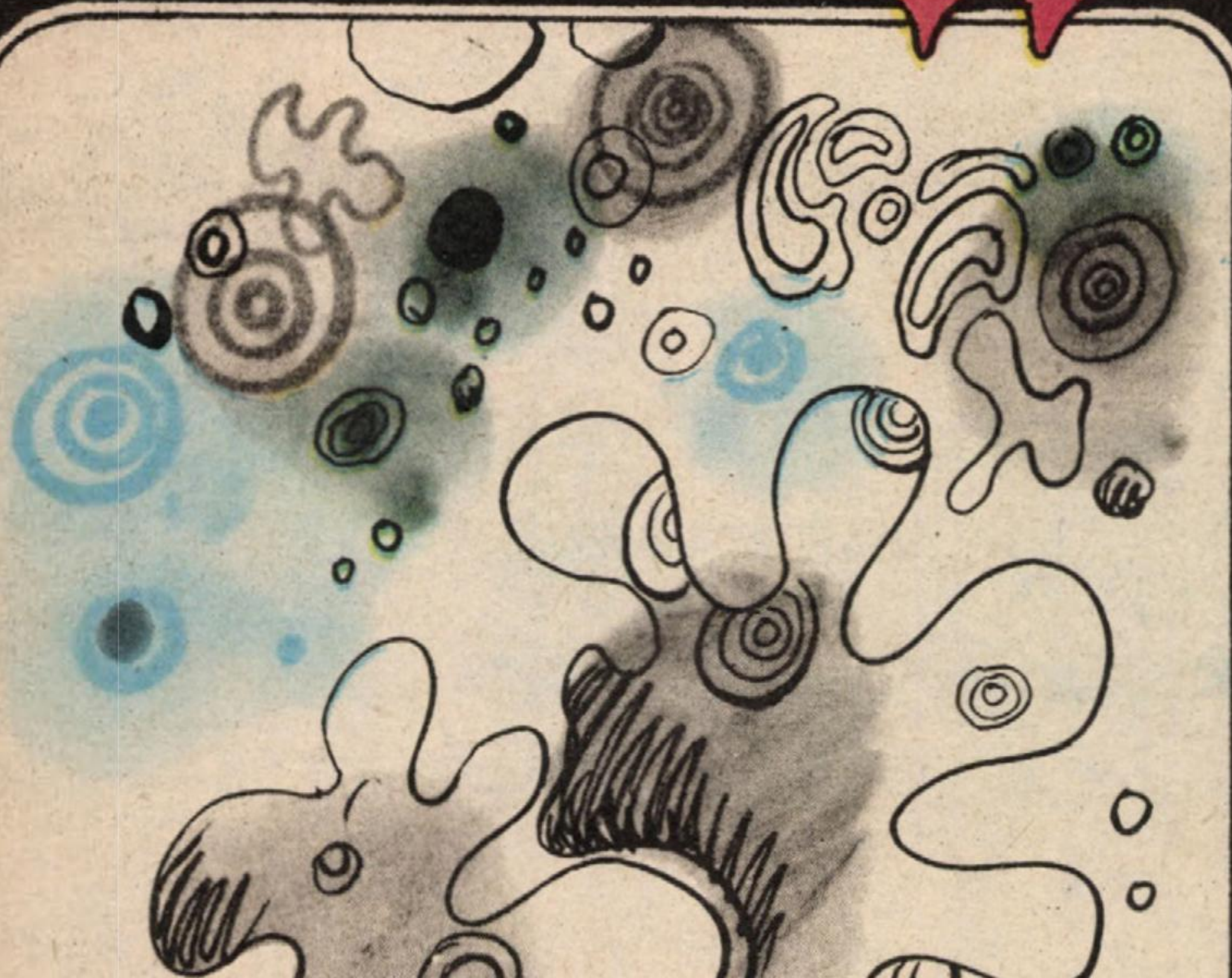

— Szívem, most ne! Hátha pont belenéznek a mikroszkópba...

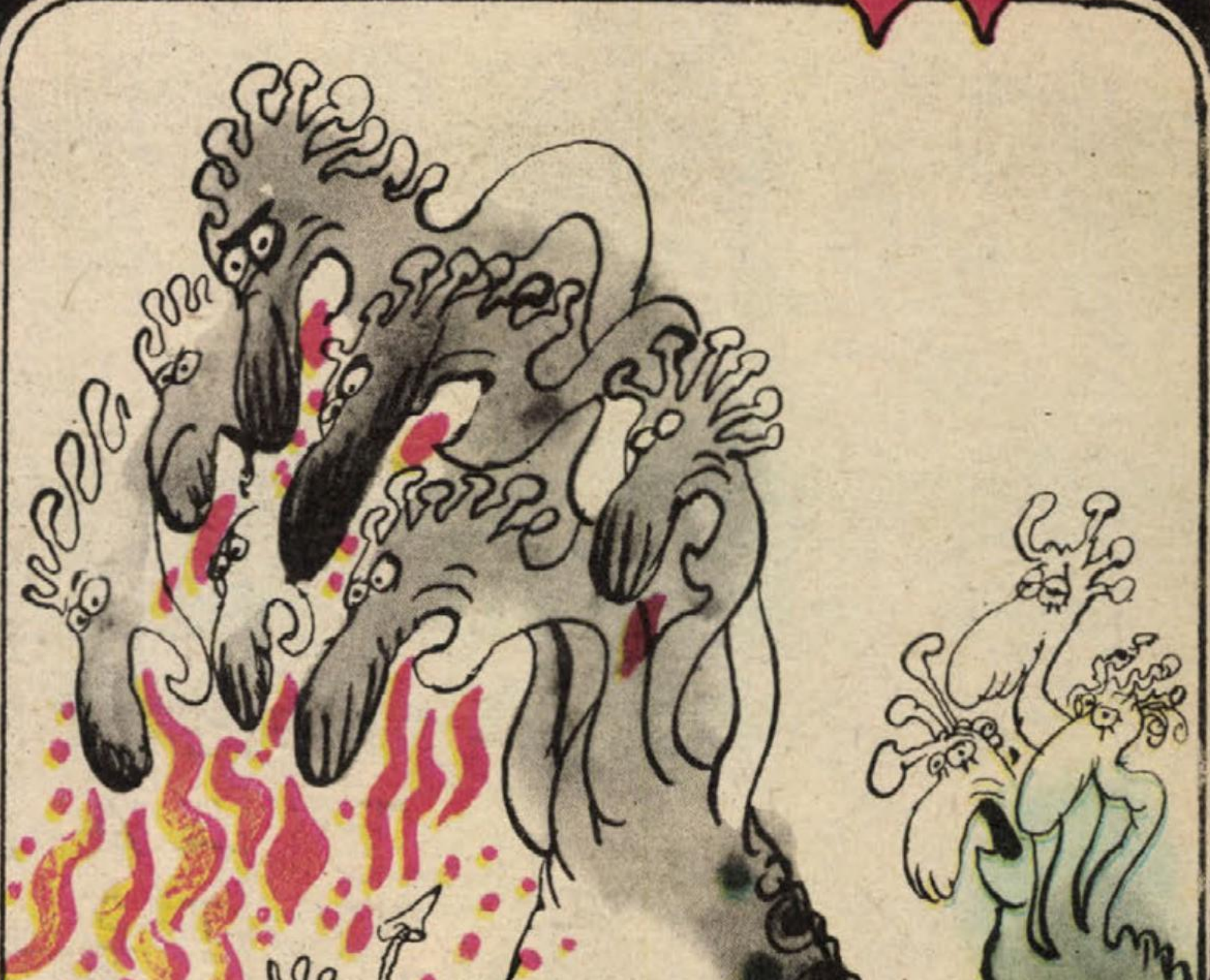

— Bár otthon, velem lennél ilyen tüzes!

Sajdik Ferenc rajzai

KEDVES LUDAS!

KERESKEDÜNK, KERESKEDÜNK...

1

AZ ÖRÖMRONTÓK

Vásárolni öröm. Megtaláltuk azt (és aránylag olcsón), amit régóta keresünk, még nagyobb öröm. És az ilyen örömöket milyen könnyen el lehet rontani. Például:

Szombaton délfelé, a Lenin körúton járva, benéztünk a színesbútor-boltba. A galérián felfedeztem egy régóta áhított kis, piros műbőrbevonatú karosszéket. Nyomban beleszerettem és közöltem az eladónővel, hogy megveszem.

— A pénztárnál fizessen — mondta.

A pénztárhoz mentem. Amikor sorra kerültem, a pénztáros közölte:

— Tessék előbb blokkot hozni.

Visszamentem az eladónőhöz és blokkot kértem.

— Állítsd már ki neki azt a blokkot! — szólt oda egy közelben ülő fiatal kollégájának. Majd mikor az nem találta meg a blokkot:

— Hagyd, majd én kiállítom...

Megkaptam a blokkot, visszamentem a pénztárhoz, újra sorbaálltam. A nyugtával visszamentem az eladónőhöz, aki kioktatott:

— Árukiadás csak 12 óráig van. De kivételesen kiadom.

Valóban kegyet gyakorolt, mert már negyed kettő volt. Igaz ugyan, hogy az üzlet két óráig tart nyitva. És sem előkeresnie, sem becsomagolnia nem kellett semmit, az „árukiadás" mindössze abból állt, hogy megengedte, hogy a kifizetett széket elvigyem.

Mivel — bokatörés után lévén — bottal járok, kértem, hozzák le a széket a bejárathoz, mert a férjem taxiért ment.

— Kérje meg a kollégámat, talán ő leviszi.

Ezt és így mondta. Nem úgy, hogy: kedves Feri (Pista, Jóska) vidd le a széket a kocsihoz a kedves vevőnek.

Ezután megkértem Ferit, Pistát, Jóskát, aki lehozta a széket az üzlet ajtajáig. Az ajtón kívülre már nem tette, ezt nyilván túlzásnak érezte.

De ezzel még koránt sincs vége az örömrontásnak. Mert otthon megpróbáltam levenni a széktámla elejére ragasztott árcédulát. Nem jött le. Mosni kezdtem, hideg vízzel, meleg vízzel. Végre lejött. De csak a cédula, a csiriz ott maradt a műbőrön. Nem lehetett a székbe beülni, mert a ruha háta odaragadt a támlához. Hosszas, óvatos, szappanos kefélés után végre lejött a ragasztó is, de a helyén folt éktelenkedik a piros bőrtámlán.

Most már beleülhetek, nem ragad oda a blúzom. De ha a foltra nézek és a vásárlásra gondolok — már nem is tudok örülni a piros széknek.

Hevesi Magda

(U. i.: Az ülőke aljára (szerencsére csak oda) „Minőségi bizonyítvány" van ragasztva. Ebből megtudható: ki készítette (Gyulai Fa- és Bútoripari Szövetkezet); ki rendelte (Bútorértékesítő Vállalat); milyen anyagokat használtak fel és mi azok szabványszáma. Csak azt nem közlik, miért a bőrre ragasztják a cédulát, vagy ha netán a szabvány ezt írja elő: milyen vegyszerrel lehet a ragasztót a bőr sérelme nélkül és nyomtalanul eltávolítani.)

2

A PARTVIS

Ecset- és kefebolt a Lenin körúton. Bejön a vevő, negyven körüli, csinos asszony. Hosszasan körülhordozza tekintetét a pultokon, majd az eladóhoz lép:

— Partvist kaphatnék?

— Igen, kérem. Külön a nyelet és külön a kefét. Odahaza összebarkácsolhatja...

— Nekem két balkezem van. Nem kaphatnám a partvist egyben? Állítsák össze itt a boltban.

— Nem foglalatoskodhatunk vele. A kedves férje majd munkába veszi.

— Nem hinném, mert őt is két balkézzel áldotta meg a sors. Mi az iskolában politechnikát nem tanultunk — sóhajt a vevő.

— Sajnáljuk, de nem segíthetünk — felel zordul az eladó.

A vevő mit tehetett? Bosszúsan és vásárlás nélkül távozott. Hagyták.

(f. i.)

3

ÚSZÓSAPKA VITORLÁSOKKAL

Sapkában úszom télennyáron majd minden nap, több mint harminc éve. Nagyfogyasztó vagyok, mert a legjobb úszósapka is tönkremegy 2—3 hónap alatt. Eddig az egyszínű, olcsó sapkát vásároltam (legutóbb 18 forintért), most is olyat kerestem, de a huszonhetedik üzletben is csak szépen cifrázottakat sikerült „önkiválasztanom". A kezemben levőn színes vitorlások úsztak a sárga tengerben. Csudaszép egy sapka.

Mondám azonban: nekem megtenné vitorlások nélkül is.

A vigyázó bolti szemek megvetően végigmértek, mintha ezt mondták volna: esztétikum is van a világon, ha nem tudná a kedves vevő!

Elszégyelltem magam, s a kasszánál kifizettem a 38 forintot. A kis vitorlások bizonyára megérnek egy húszast.

Ó, hála neked kereskedelem, hogy eltüntetted az egyszínű, egyhangú, egyforma úszósapkákat, és így „nevelsz rá" bennünket arra, hogy változatos, vidám színek fedjék fejünket a vízben is.

Nincs hát többé egyszínűség a medencében. Tíz közül kilencen csudaszép sárga, színes, vitorlásokkal díszített sapkában úszunk.

S. L.

KAZETTA- ÉS SZALAGBAJOK

Aki magnót vásárol, kazettát is beszerez. A kazettát sehol sem szabad kipróbálni. Odahaza kiderülhet, hogy a szalag nem pörög előre, nem csévél vissza, nem vesz föl, esetleg meg sem mozdul, megnyúlik az első felvételkor, s különös hangokat hallat. Megesik, hogy az újdonatúj kazettán már van műsor — a bolti eladók egymást szórakoztató szövege. A reklamáció teljességgel lehetetlen. Megkíséreltem. A válasz gyanúsítás: a kedves vevő maga rontotta el a szalagot.

S most a cifrája. A használati utasítás szerint *„nem megfelelő minőségű szalag használata is szakszerűtlen kezelésnek minősül".* A szalagot — amely a legtöbb esetben nem zárja el lefutása után a készüléket, s ha nem vagyunk éberek, a magnó áram alatt marad —, ugyanazok az áruházak, boltok árulják, mint a „kikapcsolós" rádiómagnót.

Ha a kazetta elrontotta, s javítani visszük a magnót, a szervizben értésünkre adják: rossz szalagot használtunk.

A rossz szalagot visszavinni nem lehet. Hatvan perceset december óta egyáltalán nem kapni. Legalábbis jómagam tizennégy budapesti boltban és áruházban nem kaptam. Itt bezárul a kör. Vagy mégsem?

Vannak országok, ahol féláron hozzák forgalomba azokat a kazettákat, amelyek nem zárják el a készüléket. A csikorgókat, nyöszörgőket egyáltalán nem árusítják. Minden magnós örülne, ha ez nálunk is így lenne.

Galla-Kovács Ágnes

Levelesládánkból

Marx Ferencné (1163 Bp., Védő u. 3/a.) panaszát közöltük 18. számunkban: olyan külföldi társasjátékot vásárolt, amelyhez nem mellékeltek magyar nyelvű játékszabályokat.

Csak az illetékes nem válaszolt

Marxné panaszára: vagyis az a vállalat, amely a játékot forgalmazza, illetve az a külkereskedelmi cég, amely behozta. Mindketten mély hallgatásba burkolóztak, segítettek viszont lapunk olvasói, még Csehszlovákiából és Franciaországból is. „Örülök annak, hogy kedvenc lapomat (ez mi vagyunk, a Ludas Matyi! — *A szerk.*) más országokban is olvassák, írja Marx Ferencné. Mi is örülünk.

Az áramszámla birtoklása

nem igazolás a számla kifizetésére — ezt a szöveget pecsételi rá számláira az ÉDÁSZ (Észak-dunántúli Áramszolgáltató V.). Holott — *Oláh Mihályné* olvasónk (8100 Várpalota, Táncsics u. 3.) beküldött nekünk egy számlát, magunk láttuk — a számlán a díjbeszedő aláírásával is igazolja, hogy az összeget felvette. Joggal kérdezi Oláhné: ha ez nem megfelelő igazolás, akkor ugyan mit tartanak annak? Nem szenved az ÉDÁSZ némi bürokrácia-túltengésben?

Vékony aranyláncot,

medállal, vásárolt *Patai Józsefné* (6600 Szentes, Farkas Antal u. 40.) a szentesi Óra-Ékszer boltban. Az első mosakodás után a medál nem változott, a lánc azonban megbarnult. Nem gagyizóktól vette, hanem állami üzletben —, hogyan lehetséges ez? A boltban közölték vele, hogy már többen panaszkodtak emiatt, s ígérték: elküldik a (májusban vett) láncot polírozni, augusztusra készen lesz.

Tavaly tavasszal vett egy Naumann típusú varrógépet K. G.-né, miskolci olvasónk. Varróasztalt akkor nem lehetett kapni. Most újra utánanézett, már van

varróasztal, de csak varrógéppel

együtt kapható. Úgy azonban túlságosan drága lenne a dolog. Különös, hogy varrógépet árusítanak külön is, varróasztalt pedig nem. Csakugyan nem?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A kis Péter egyik osztálytársával érkezik haza az iskolából, és így szól anyjához:

— Nézd, mama, ez itt János! Ő egy rendkívüli fiú!

— Igen? És miben olyan rendkívüli?

— Ő még rosszabbul tanúl, mint én!

*

— Elnézést, mylord — mondja az inas a gazdájához sietve —, de azt hiszem, a vendégszobában egy tolvaj garázdálkodik.

— Köszönöm, James, hozza a fegyverem és a vadászruhámat. Talán, mondjuk, a kockásat.

CARTER A LIBIKÓKÁN

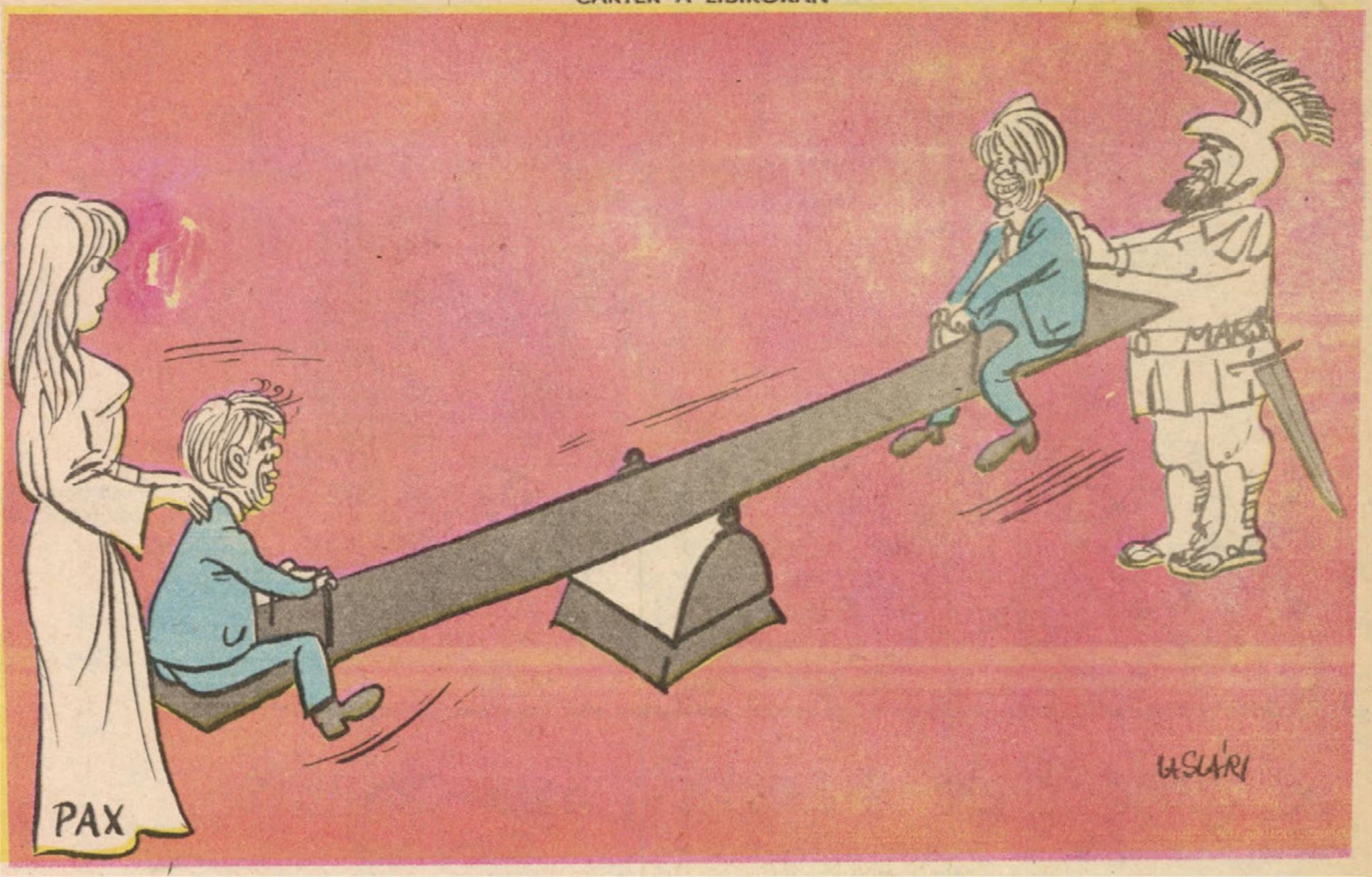

TÜKRÖSSZIV

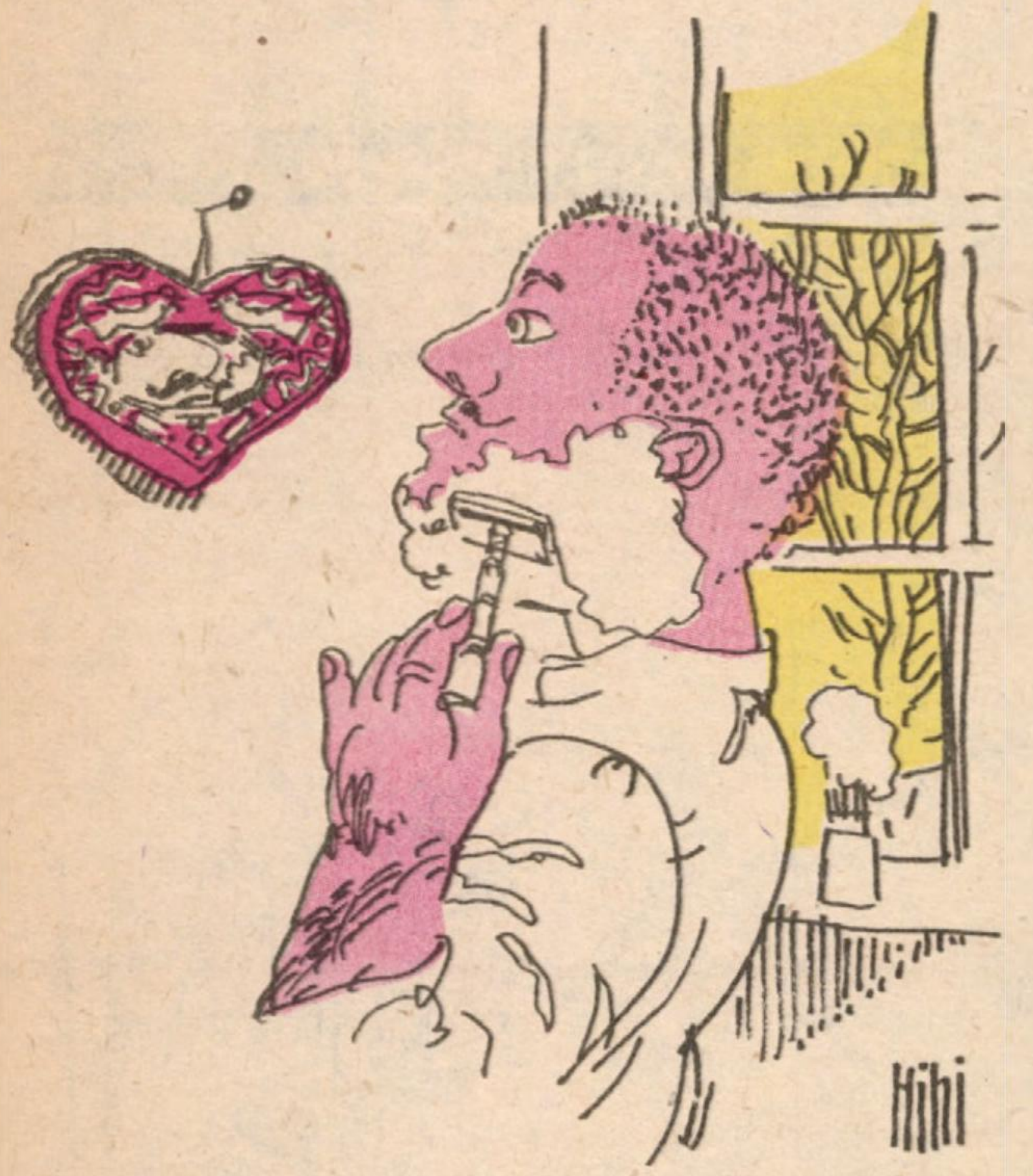

INFORMÁCIÓ-FÁSULTSÁG

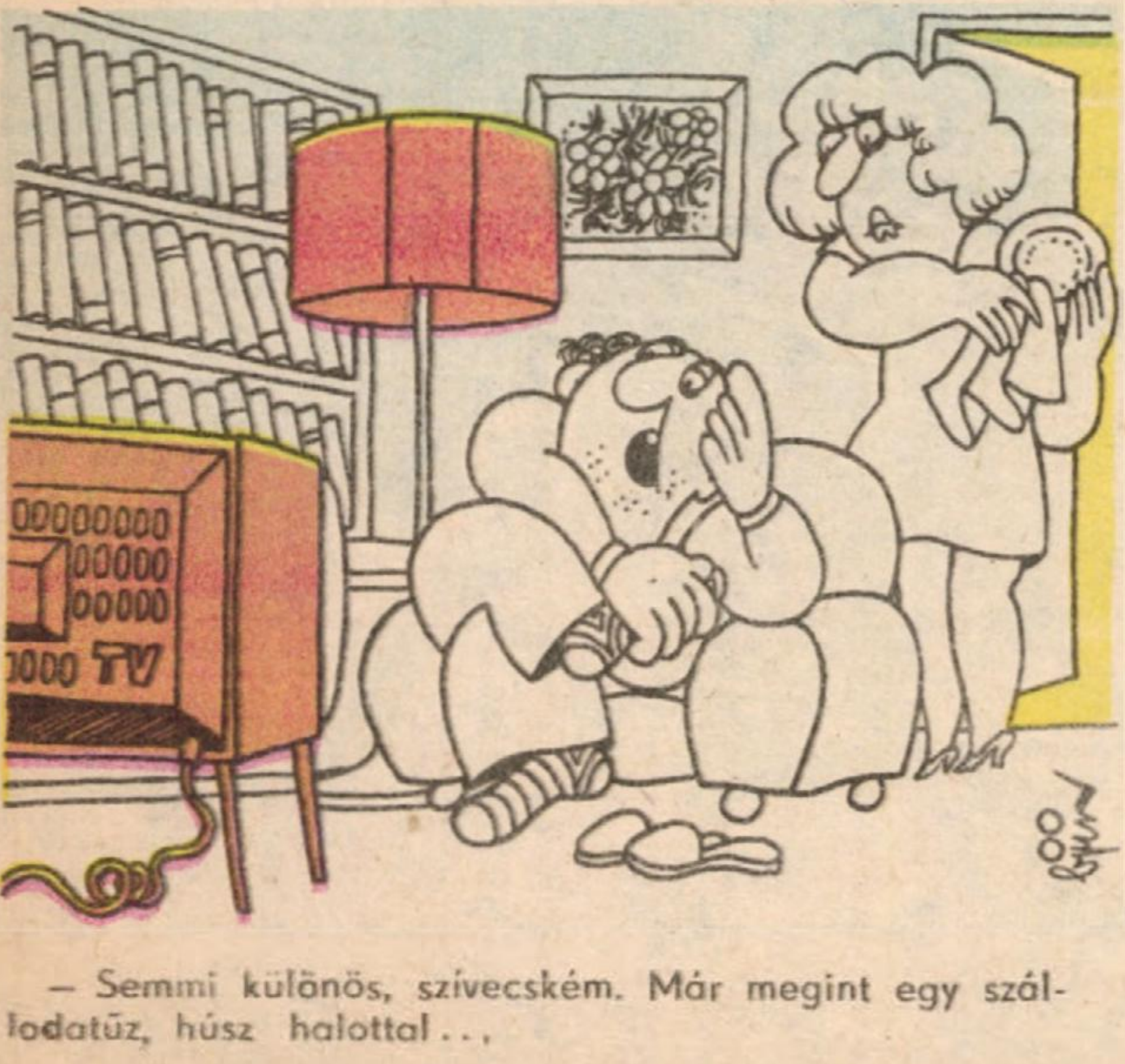

– Semmi különös, szívecském. Már megint egy szállodatűz, húsz halottal...

AZ ÉRTESÍTŐ KÉT OLDALA

Nyomtatott cédula hevert az előszobaszőnyegen.

Értesítő. *„Címére értékcsomag, értéklevél, csomag, gyorsan romló csomag, ajánlott küldemény, utalvány, közönséges levél, postai küldemény, expressz küldemény, távirat, távbeszélő-meghívás érkezett."* A megfelelő küldeményt alá kell húzni. A postás, úgy látszik, sietett, nem húzta alá.

Ott állott továbbá benne, hogy a küldemény aznap 16 órától az ilyenmegilyen-utcai postahivatalban átvehető.

Nem tudom, kaptak-e már ilyen értesítést? Én már kaptam egynéhányat, de mind ez ideig nem tudtam megszokni. Újra és újra izgalom vesz erőt rajtam. Titokzatos, hátborzongató érzés. Nagyjából az a feszült várakozás, amit a rulettjátékos érez, amikor megperdül a golyó... Vajon, hol áll meg? Mert a variációk itt is, ott is szinte végtelenek.

Értékcsomag? Fogalmam sincs ugyan, milyen egy értékcsomag — de nem lehet rossz. Az biztosan egy nagy csomag, átkötve spárgával és tele drágakővel. Gyémánt, smaragd, rubin. Valamikor élt egy bácsikám Brazíliában, az a hír járta róla, hogy krokodilok állkapcájával kereskedett, mesésen meggazdagodott, de aztán elragadta a korai krokodil. Talán előkerült a hagyatéka. S most vár rám az ilyenolyan utcai postahivatalban.

Értéklevél. Az se rossz. Csomagban drágakő, levélben értékpapír. Egy paksaméta Shell vagy General Motors részvény. No de mit csinálok vele? Ha átveszem: kapitalista lesz belőlem. Ha nem veszem át, szocialista maradok, de szegény. Legjobb lesz, ha átveszem, felajánlom az államnak, jutalmat kapok érte, és elmondhatom, hogy megdöntöttem a saját tőkémet.

(Még mindig csak háromnegyed három. De lassan múlik az idő!)

Csomag — azt mondja, csomag is lehet. Milyen szép lenne egyszer csomagot kapni valakitől. Én csak egyetlenegyszer kaptam csomagot külföldről. Három rojtos nadrágért és hat zsírpecsétes pulóverért 400 forint vámot fizettem. Az egészet kidobtam a kukába. Azért külön 30 forintot fizettem. De miért ne kaphatnék egyszer egy igazi csomagot, igazi ajándékkal?

Gyorsan romló csomag — hűha! Mi romolhat gyorsan? Disznóölés volt valahol, kóstolót küldtek? Tényleg, nekem miért nem küld soha senki kóstolót? Azt mondják, ez ősi magyar szokás. Nekem mégse szok soha senki ősmagyar kóstolót küldeni? Persze nyáridőben valószínűbb, hogy barackot küldenek. Utálom a barackot, de a figyelem jólesik. Persze pénz is lehet, az is gyorsan romló manapság. Nálam el sem áll.

Ajánlott küldemény. Mi lehet egy ajánlott küldeményben? Kinevezés, kitüntetés, szerződés. Például értesítenek, hogy a Ludasban megjelent krokimból musicalt akar csinálni egy színház a Brodway-n.

Utalvány. Ez pénzt jelent. Csakhogy mennyit? A szikár szavacska: utalvány, nem árulja el titkát. Lehet tíz, de lehet tízezer forint is. Ez a szép ebben a játékban...

Aztán még lehet közönséges levélpostai küldemény. Olyan nagyon közönséges nem lehet, akkor bedobták volna... Ahá... A postás bácsi megérezte az illatáról, hogy ez a közönséges levél nem közönséges módon érdekelné a feleségemet, jobbnak látta, ha magam megyek be érte. Boldogan.

Aztán lehet expressz küldemény is, távirat is, távbeszélő-meghívás is. Egyik reménykeltőbb, mint a másik. (Sajnos, még mindig csak fél négy.)

*

Dobogó szívvel állok sorban a „Postán visszamaradt küldemények" feliratú ablak előtt, mint egy kisdiák. Mint egy visszamaradt kisdiák. Postán.

Kezemben a boríték. Felszólítás egy könyvtártól, hogy vigyem vissza a kikölcsönzött könyvet, máskülönbeni megbírságolás terhe mellett. Máskülönben éppen ma vittem vissza, de ezt ők még nem tudhatták.

Szétömlik bennem a nyugalom. Hiszen kaphattam volna pénzbírságot közlekedési szabálysértésért, idézést bírósági tanúként, vádlottként, értesítést egy hölgytől, hogy bajba került, értéklevélben robbanóbombát, gyorsan romló disznósajtot, ami már megromlott, gyásztáviratot, felmondólevelet, fizetési felszólítást, rágalmazó levelet, felhívást veszettség elleni kötelező oltásra, életveszélyes fenyegetést, értesítést födémcseréről, börtönbe, kivégzőosztag elé.

Mindezt nem kaptam. Mégiscsak szép az élet!

Novobáczky Sándor

OLCSÓ KIS SZALLODA

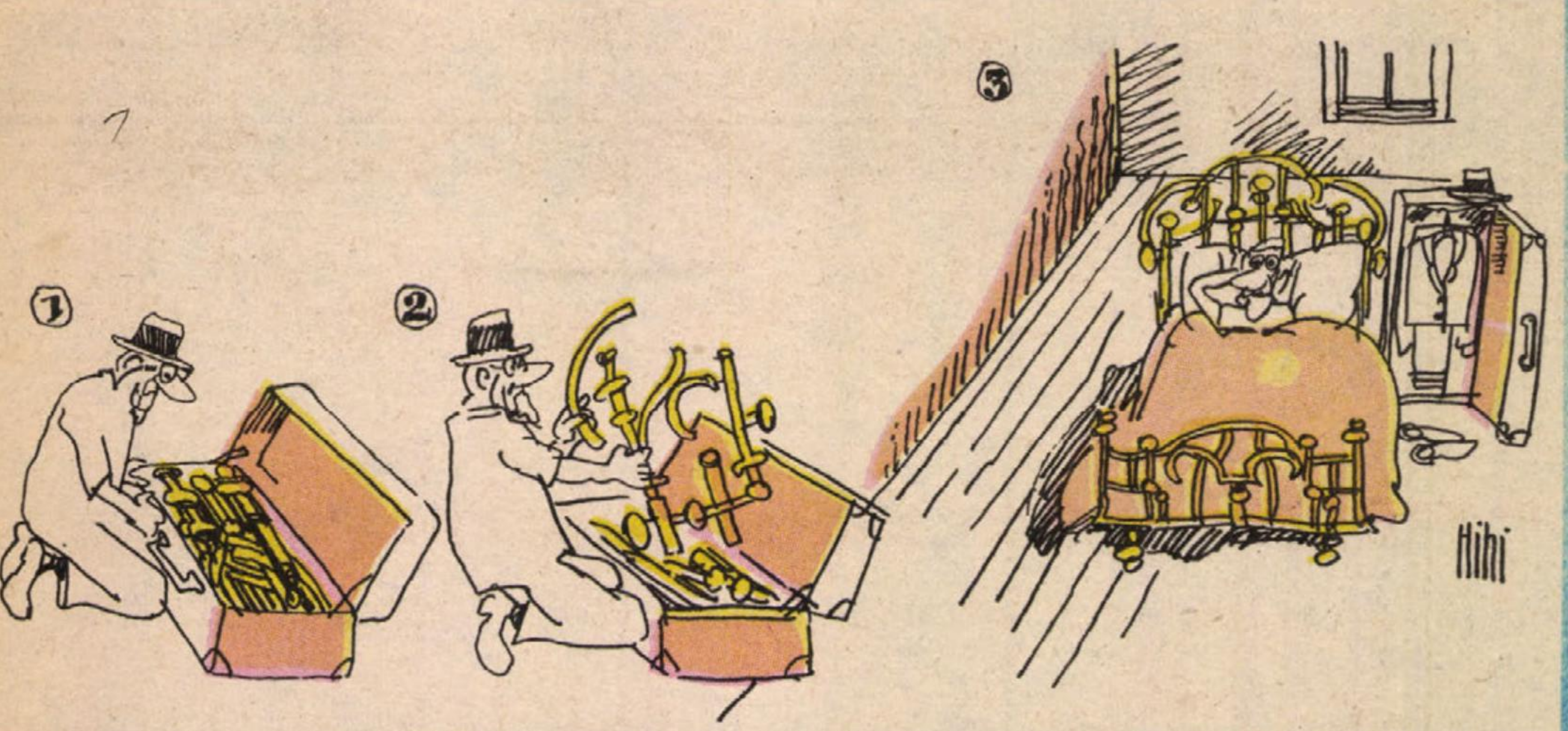

Levélváltás a bizalmas sértésről

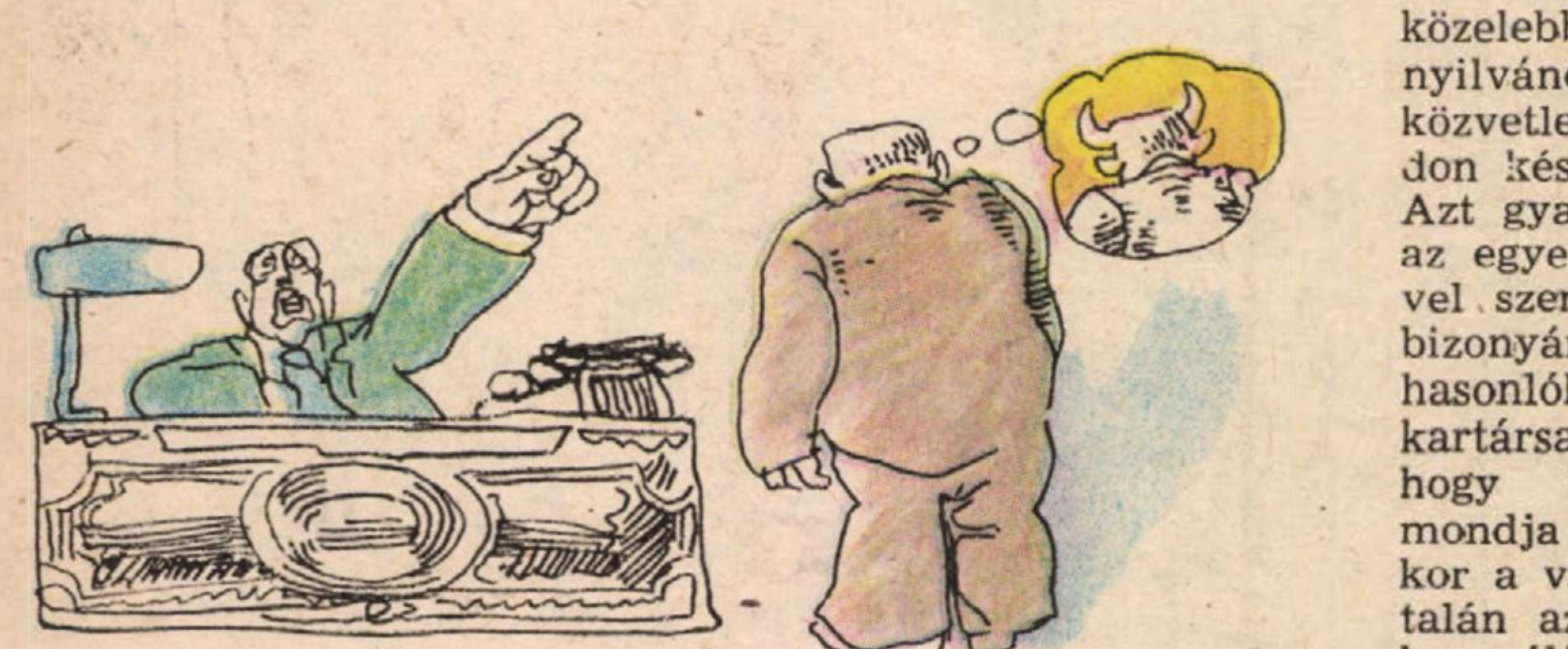

Tisztelt Szerkesztő úr!

Húsz éve dolgozom egy nagyvállalat bérosztályán. Amióta új csoportvezetőt kaptunk, semmi sem jó neki, amit csinálok, pedig éppen úgy dolgozom, mint azelőtt. A régi csoportvezetőm mindig meg volt elégedve a munkámmal, gyakran kaptam jutalmat is. Új főnökömnek, egy munkaértekezleten szemére vetettem személyem iránti elfogultságát, de mintha a falaknak beszéltem volna. Átnézett rajtam, és azóta még inkább pikkel rám. Talán a fülébe jutott az a megjegyzésem, hogy munkaidő alatt nem illik teniszezni járni, pedig ő ezt teszi. Egyik napon délelőtt, a másikon délután ugrik el két-két órára. Hétfőn behívott a szobájába és a következőket mondta: „Bizalmasan közlöm, hogy maga, kartársam, maga egy tulok, sőt két tulok egy személyben." Úgy látszik, meg akart sérteni, de négyszemközt mondta és letagadhatja. Mit tehetek?

Tisztelt Olvasónk!

Sokat tehet, még akkor is, ha négyszemközt hangzott el a sértés, „bizalmas közlésként." Ön, az „úgy látszik" szóhasználattal csupán feltételezi, hogy a csoportvezetője meg akarta sérteni. Kétkedésére bizonyosságot talál a Magyar Értelmező Kéziszótár 1412. oldalán. E szerint a tulok főnév, és azt jelenti, hogy ökör; összefoglaló többesben *tulkok* tudományos állattani kifejezés: „a szarvasmarhát és rokonait magában foglaló alcsalád." A sértés tehát kétségtelen és tudatos: csoportvezetője csupán tapintatból használta a régies és népies tulok szócskát. Ha például azt mondta volna, hogy „Maga, kartársam, egy ökör, sőt két ökör egy személyben", akkor aligha lett volna kételye abban, hogy főnökének „bizalmas közlése" durván megsértette önt és nyilván elvesztette volna a türelmét, amit a tulok hallatán, csodálatos nyugalommal megőrzött.

Abban igaza van, hogy csoportvezetője legtagadhatja a négyszemközt elhangzott — emberhez és különösen vezetői magatartáshoz — méltatlan sértést, de azért ön ne hallgassa el. Menjen be a csoportvezetője főnökéhez, vagy egyenesen az igazgatójukhoz és mondja el az ügyet, úgy ahogy nekem megírta. Hivatkozzék arra, hogy ön nem változott meg, éppen olyan szorgalmasan dolgozik, mint azelőtt, nem lát okot a rosszabb minősítésre, és nem tűrheti el csoportvezetőjének durva sértéseit. Még négyszemközt sem...

Panaszára minden bizonnyal vizsgálatot fognak indítani, amikor is a csoportvezetője felháborodva visszautasítja a vádat és kéri az ön elmebeli állapotának kivizsgálását. A felettesük majd igyekszik a csoportvezetőt, és önt is, okos szóval nyugalomra és békés egymás mellett élésre inteni. De se fegyelmit nem indíthat, se nem büntethet, hiszen nincs bizonyíték, nincs tanú: csak egy állítás van, egy tagadással szemben. Nem akarom elkeseríteni, de még azt is bele lehet magyarázni az ügybe, hogy ön vádaskodik a csoportvezetője ellen, aminek éppen az ügyben eljáró fölöttesek lehetnének a tanúi. Ők azonban, szívük mélyén, szerintem, hisznek önnek, mert miért ment volna ok nélkül panaszra.

Ha ezt követően, a bejelentése miatt, a csoportvezetője esetleg ismét megsértené önt és azt mondaná: „Maga, kartársam, sokkal nagyobb tulok annál, mint amekkorának hittem", akkor a legközelebbi munkaértekezleten nyilvánosan tárja fel, hogy közvetlen főnöke milyen módon készíti ki az ön idegeit. Azt gyanítom, hogy nem ön az egyedüli beosztottja, akivel szemben basáskodik és bizonyára akad majd néhány, hasonlóképpen megsértett kartársa. Bár lehetséges, hogy nem mindegyiknek mondja azt, hogy *tulok*, olykor a változatosság kedvéért talán az *idióta* kifejezést is használja. Mindenesetre, ha csak egy-két kartársa is elmondja még a tapasztalatait és a munkahelyi demokrácia adta jogokkal élve tiltakozni fog csoportvezetőjük durván sértő magatartása ellen, akkor könnyen bizonyítható, ami ön szerint letagadható.

Egy időben divat volt a jutalmat négyszemközt visszakérni, jobb esetben felezni. Amikor az első ilyen ügy napfényre került, akkor gyorsan lelepleződött jónéhány hasonló visszaélés. Amit ugyanis négyszemközt többekkel külön-külön elkövetnek — az nem titok többé. Rendszerint elegendő egyszer, egyetlen esetet napvilágra hozni. A többi már jön magától.

Földes György

REMÉNYTELEN ESET

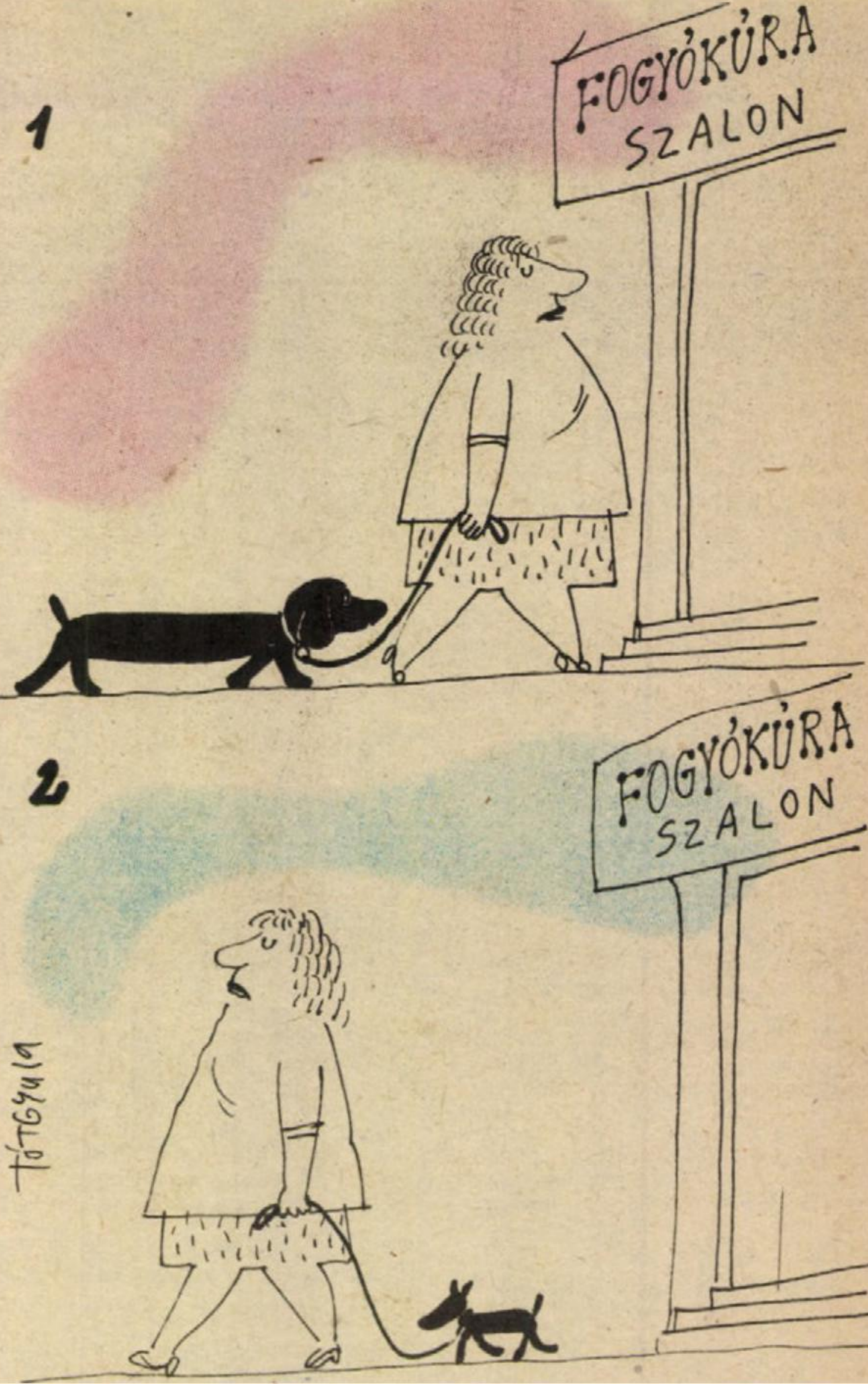

HATHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Rendőr: Bocsánat, hová siet ilyen lóhalálában éjjel két órakor?

Járókelő: Előadásra.

Rendőr: Előadásra? Hm, érdekes, vajon ki tart előadást éjjel két órakor?

Járókelő: A feleségem.

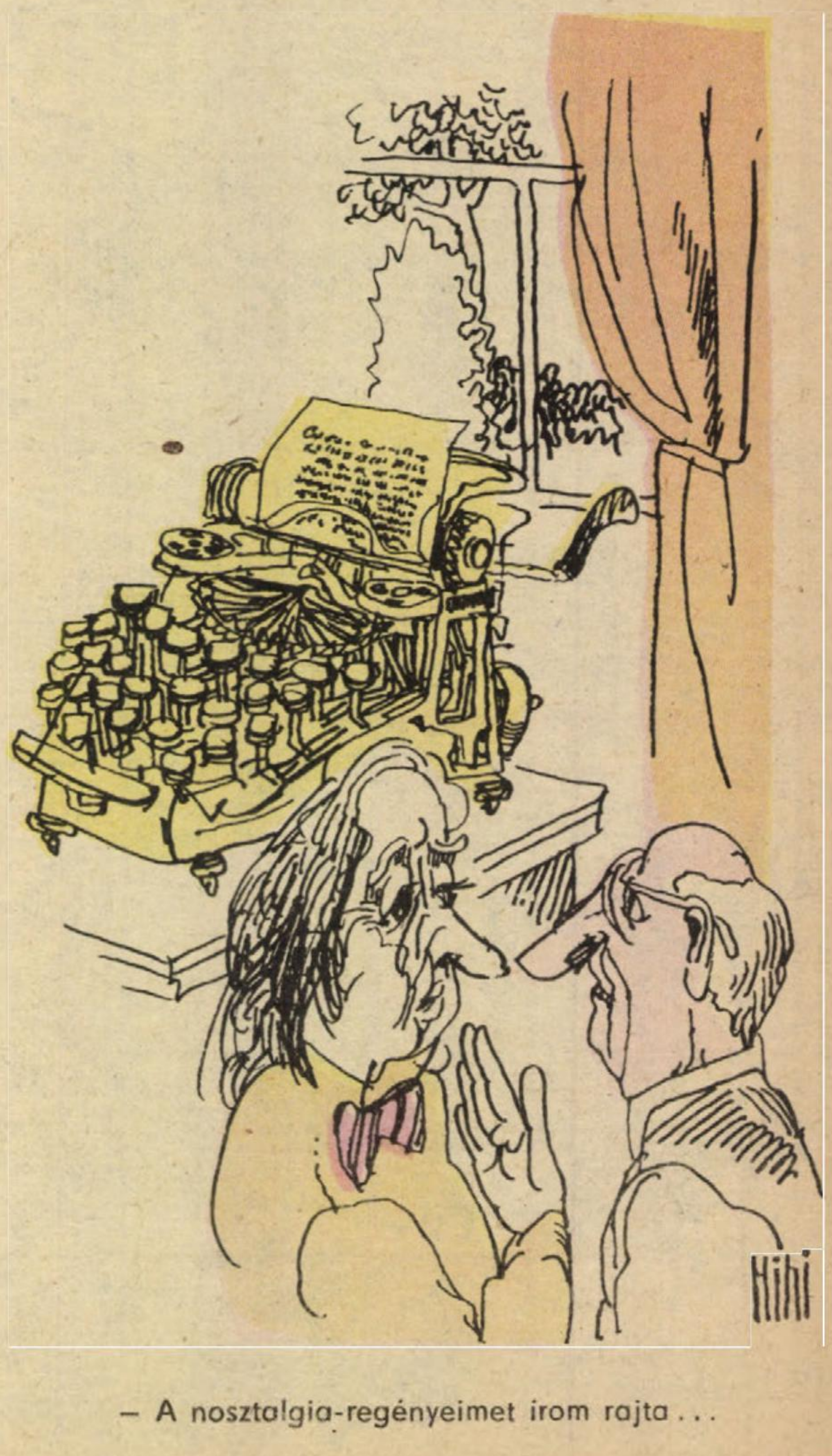

– A nosztalgia-regényeimet írom rajta . . .

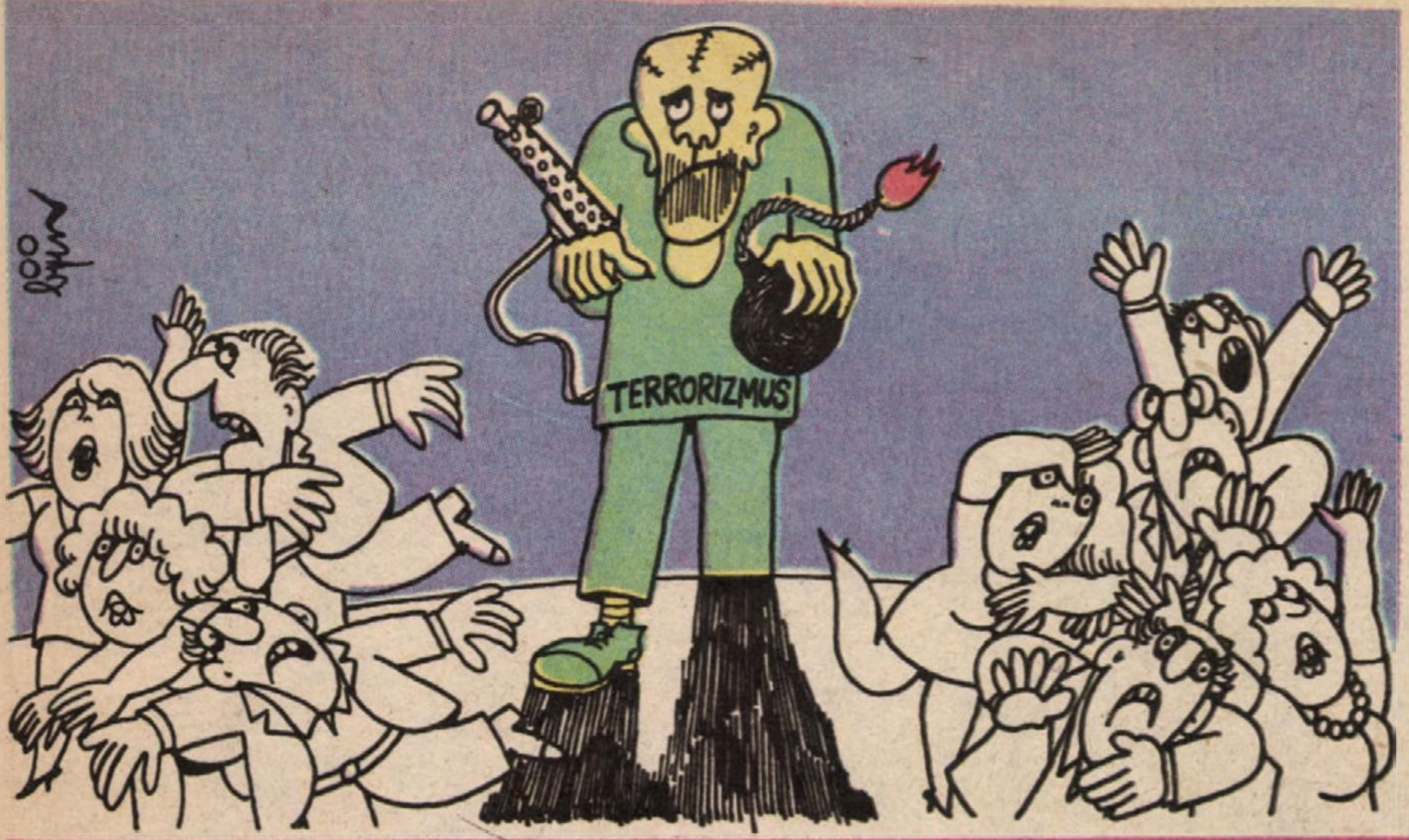

MODERN FRAN-KENSTEIN

TALÁLKOZÓM

Azt mondják, az ember a véletlenek játékszere. A sors kénye-kedve szerint labdázik velünk s utóbb sosem tudhatjuk meg, hogyan alakul az életünk, ha mondjuk akkor és ott nem úgy és arra, hanem emígy és amarra. Gondoltam, a végére járok ennek a tudománytalan nézetnek. Kapóra jött a harmincöt éves érettségi találkozó, amelyre azonnal meg is hívtam magamat a világ minden tájáról. Huszonnégy levelezőlapot küldtem el, de tizenötre nem is reagáltam, mert 1925-ös születésű lévén, meglehetősen szétszóródtam a földtekén. Végül kilencen ültem az asztal mellett, de ez is sok volt belőlem, mert több esetben alig ismertem magamra. Ezért fel is szólítottam kedves mindnyájamat, meséljem el egymás után az életem történetét.

— Engedelmemmel ülve maradok — szólaltam meg zihálva és dagadtan az asztal sarkán. — Mint tudom, 1948 tavaszán alkalom kínálkozott a tisztviselői állást bizonyos újságíró-gyakornoki poszttal felcserélnem.

— Stimmel — mondtam.

— Nos — ziháltam tovább —, én nem cseréltem fel. Maradtam a Borhida és Karagöz NV folyószámlaosztályán. A munka azóta sem túl változatos, viszont szépen haladok. Egy szívroham, egy előléptetés, egy szívroham, egy előléptetés. Eddig három szívrohamom volt, de el is jutottam a csoportvezetőség küszöbére.

Most az asztal végén emelkedtem szólásra. Burnuszt viseltem s a bőröm tisztára barna volt.

— 1952 nyarán — mondtam közelkeletiesen hajlongva — felajánlottak nekem egy edzői szerződést Egyiptomba.

— Tudok róla — bólintottam.

— Nos, én elfogadtam. A munka nem volt túlságosan jövedelmező, de a markomba nyomtak egy csomó japán gyártmányú szkarabeuszt, hogy menjek ki a piramisokhoz, hülyítsem másodállásban a turistákat. Az efféléhez azonban mindig mafla voltam.

— De még mennyire — mondtam. — Na és?

— Egy napon aztán csoda történt. Csavarom az uszoda főcsapját, a vastag csövön azonban nem friss tengervíz ömlik a medencébe, hanem valami vastag, barna és bűzös lé.

— Olaj! — ordítottam.

— Olaj — tártam szét karomat a burnusz alatt. — Allah útjai kifürkészhetetlenek.

— Nem szaporítom a szót — szólaltam meg most eggyel odább, sötétkék öltönyben, aranykeretes pápaszemmel. — Engem mégis felvettek az egyetemre, vegyészmérnök lettem. Feltaláltam egy új sütőport, amely önmagában semmit sem jelentett. A műszaki ismertető gépelésénél azonban két oldal összeragadt és mire a hibát észrevettem, a gyártási eljárás jelentősen felgyorsult. Mindenki kapott rajta, mert az új sütőpor olcsó volt és jó. Aztán kisült, hogy drága, de megéri. Végül rájöttek, hogy drága és rossz, de addigra bevált.

Az asztal túlsó végén furcsa szerelésben üldögéltem egymás mellett. Egyikem ocsmány, tarkavirágos inget viselt, ízléstelenül betűrt sállal, másikom meg nagy szőrös sapkát és átható halszagot.

— 1944 decemberében — kiáltottam tarkavirágosan és bajor akcentussal — a Bécsi úton alacsonytámadás érte az alakulatot.

— Nekem mondod? — bólintottam. — Azt se tudtam, merre szaladjak. Végül aztán maradtam lapítva.

— Hát én nyugatnak szaladtam. Most van egy vállalatom Münchenben. Egy hatalmas takarítóvállalatom. Szóval ablakot mosok két vödörből. De ígéretet kaptam, hogy nemsokára bekerülök a katolikus legényegylet dalárdájába.

— Dalárdába? — csodálkoztam. — Hiszen olyan a hangom, mint amikor kockakövet őrölnek kávédarálón.

— Mit csináljak? — horgasztottam le a fejem bajor módra. — A golfklubba nem vesznek fel idegeneket.

Akkor már mindannyian engem néztünk, tudtam, hogy rajtam a sor.

— Én 1971-ben eljöttem a sportlaptól — mondtam. — Azóta humorista vagyok a Ludasnál.

Valamennyien gúnykacajra fakadtunk.

— Jesszuskám — kiáltoztunk. — Én írom azokat a marhaságokat? Na, mondhatjuk...

Hirtelen unni kezdtem magunkat.

— Tudjuk, mit? — mondtam. — Menjünk a pokolba. Különben is meg kell írnom még ezt a humoreszket.

A lépcsőházban is engem szidtunk. Nem elég, hogy semmire se vittem, még undorító fráter is vált belőlem.

Peterdi Pál

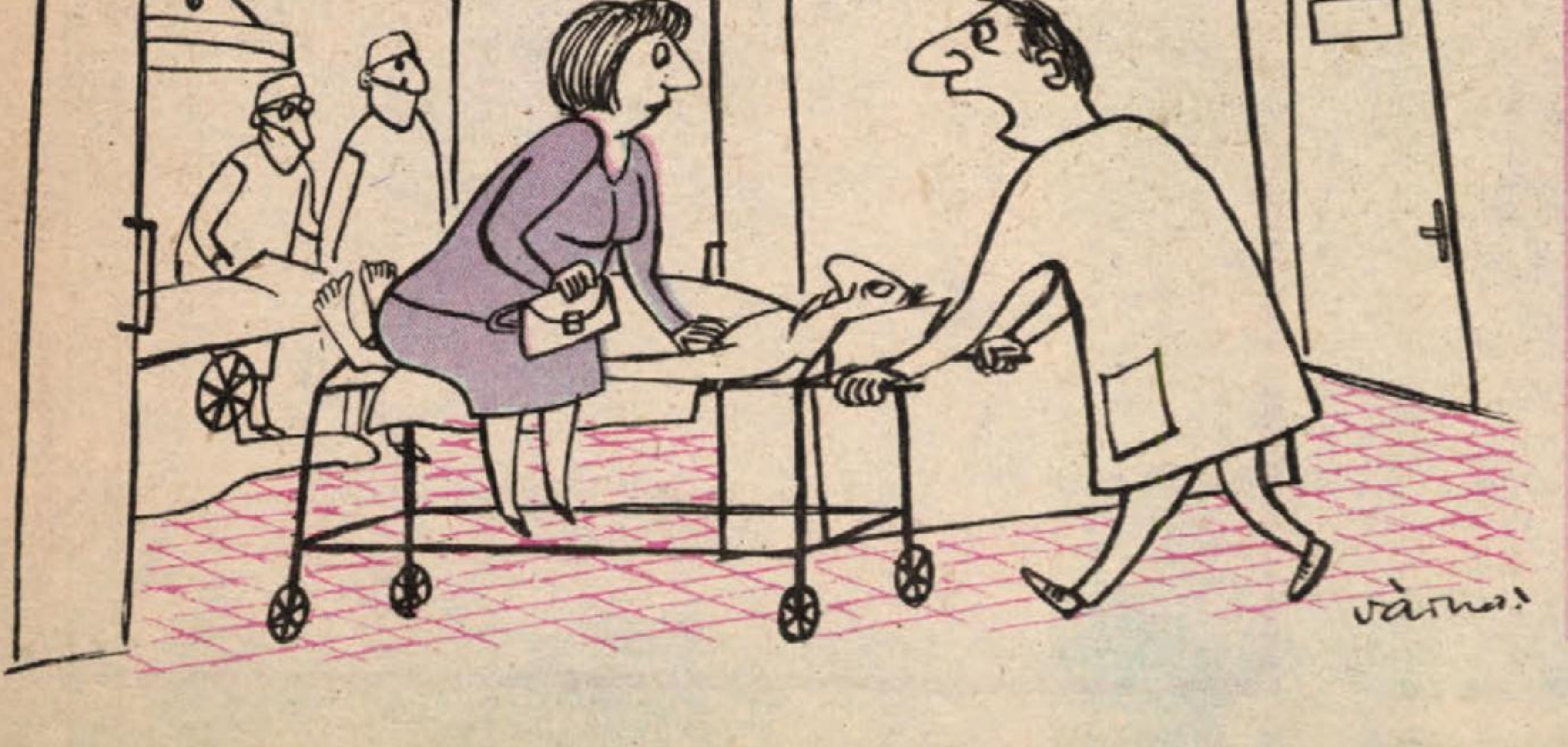

– Hányszor mondjam még, hogy a látogatásnak vége...

FÜLÖP GYÖRGY:

fura dolgok

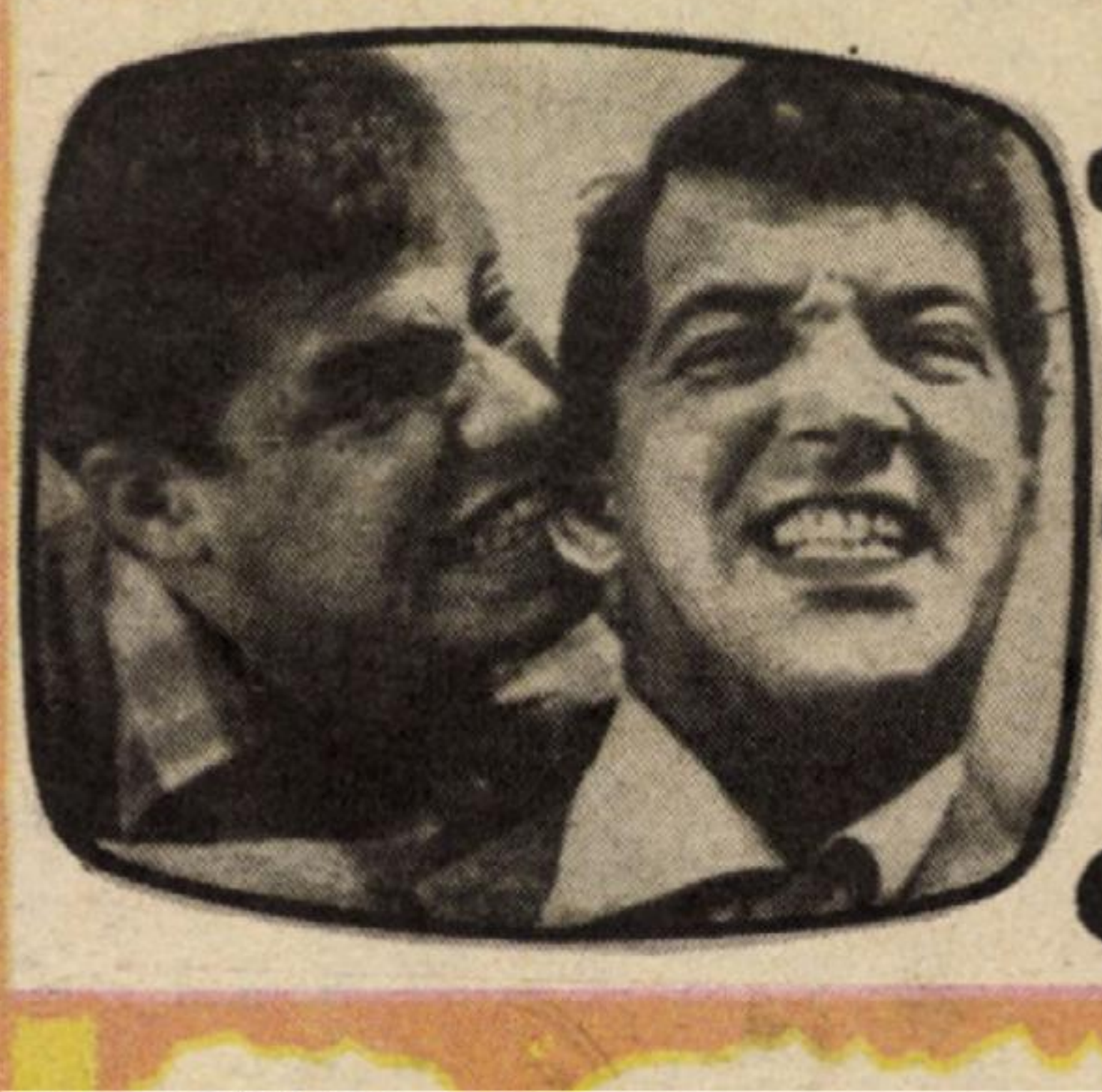

PEKING

A JELSZÓ ISMÉT: VIRÁGOZZÉK SZÁZ VIRÁG...

Peking, május 24.

A *Zsenmin Zsipao,* a kínai pártlap vezércikkben hívja fel az írókat [illegible] művésze-

kadens" irányzatot tükröznek.

A kulturális vezetés hangsúlyozza, a bírálat [illegible]

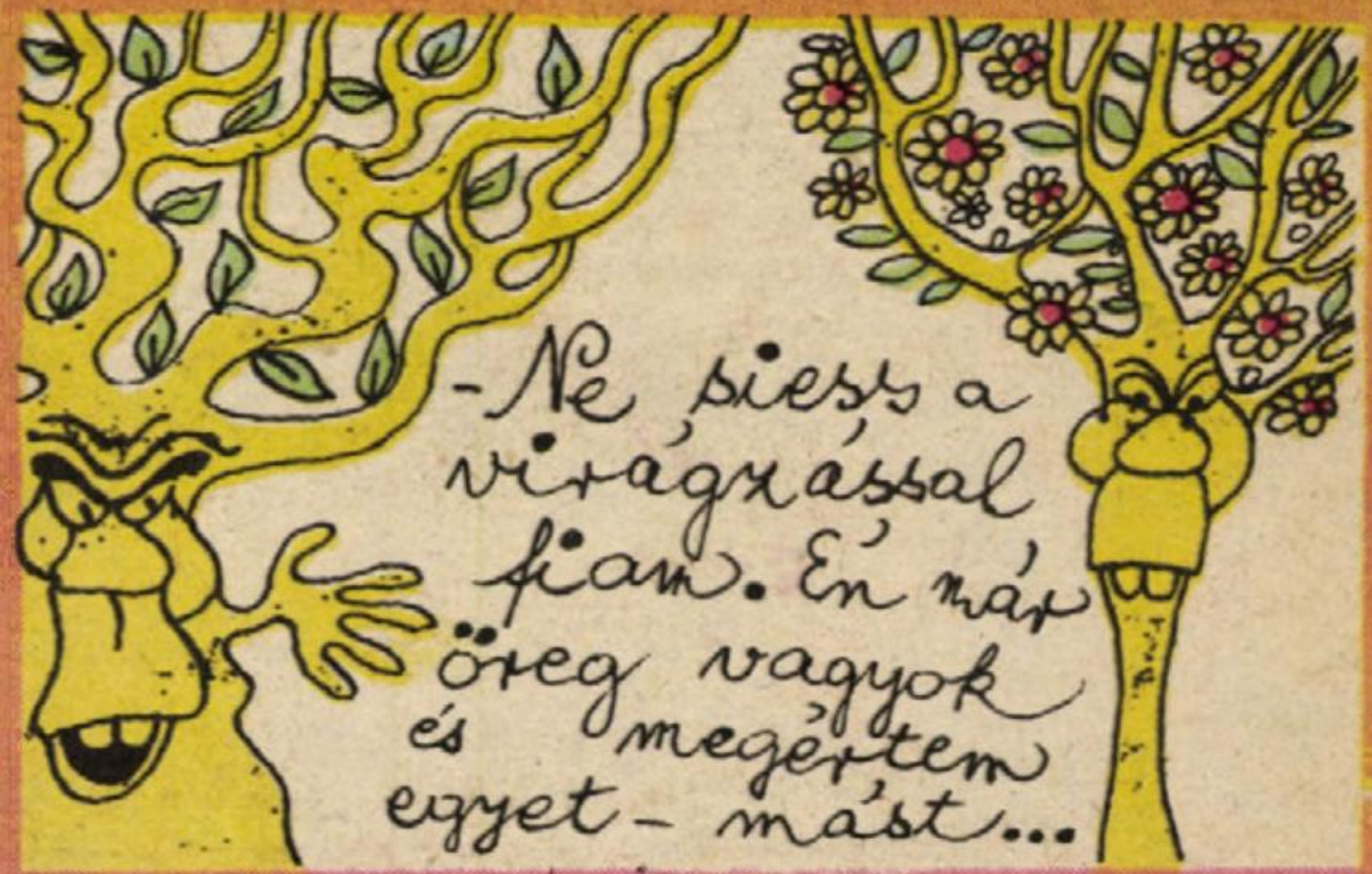
-Ne siess a virágzással fiam. Én már öreg vagyok és megértem egyet-mást...

KÉTEZER FONTOT EVETT MEG

Gyémánt a vagdaltban

London, január 31.

Egy londoni kínai étterem linget érő gyémántot. A gyémántos vagdalt nem szerepelt az miközben a keleti ételkülönlegességet készítette.

Az azóta vi-

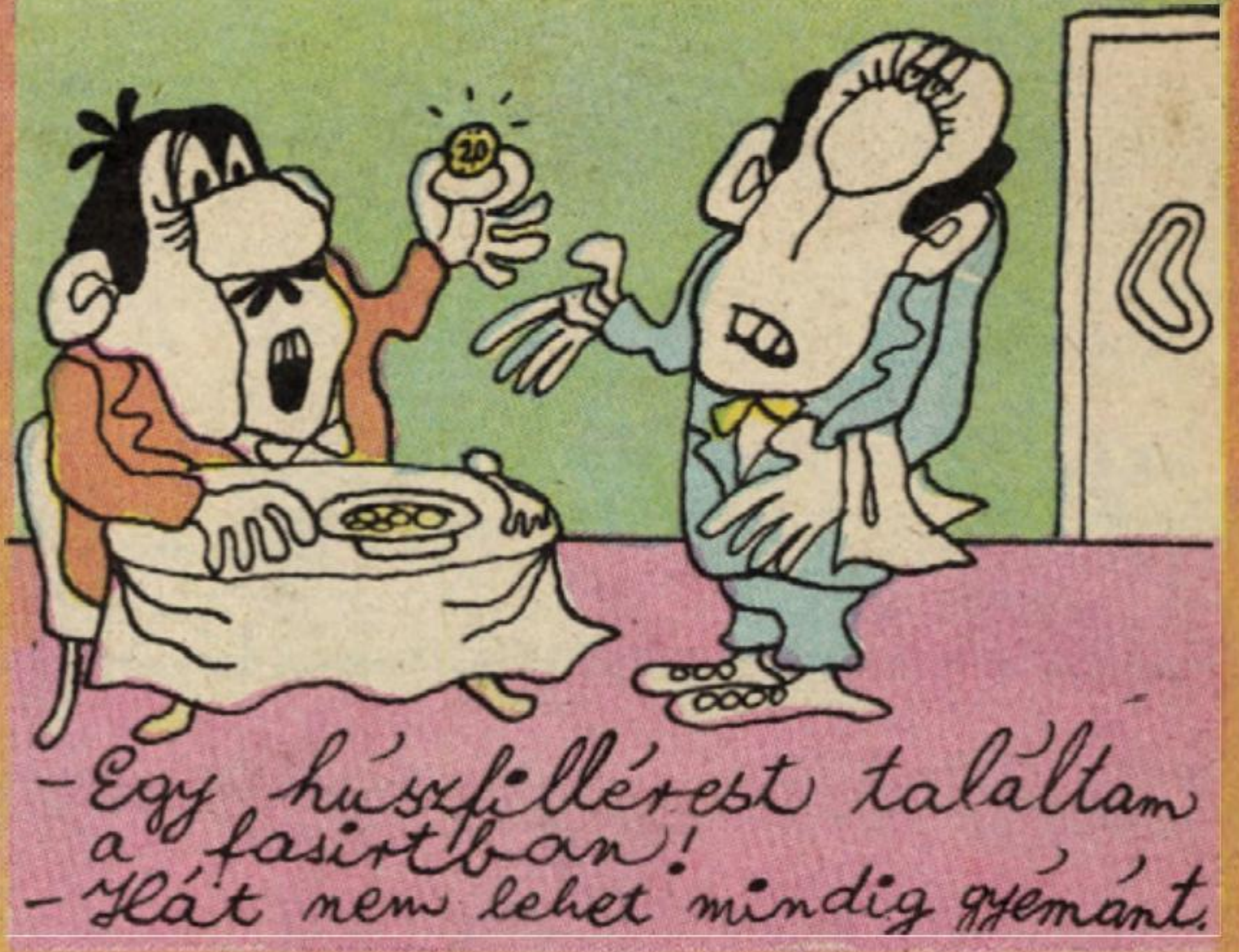
20
-Egy húszfillérest találtam a fasírtban!
-Hát nem lehet mindig gyémánt.

Papír kell ezután a piaci hordársághoz..

— Ki így, ki úgy keresi meg a mellékest. 5 [illegible] éjjelente trónera[illegible]

kező hordár Zuglóban egy akad. ő viszont szenet száll[illegible] pedig piacon. Ez év

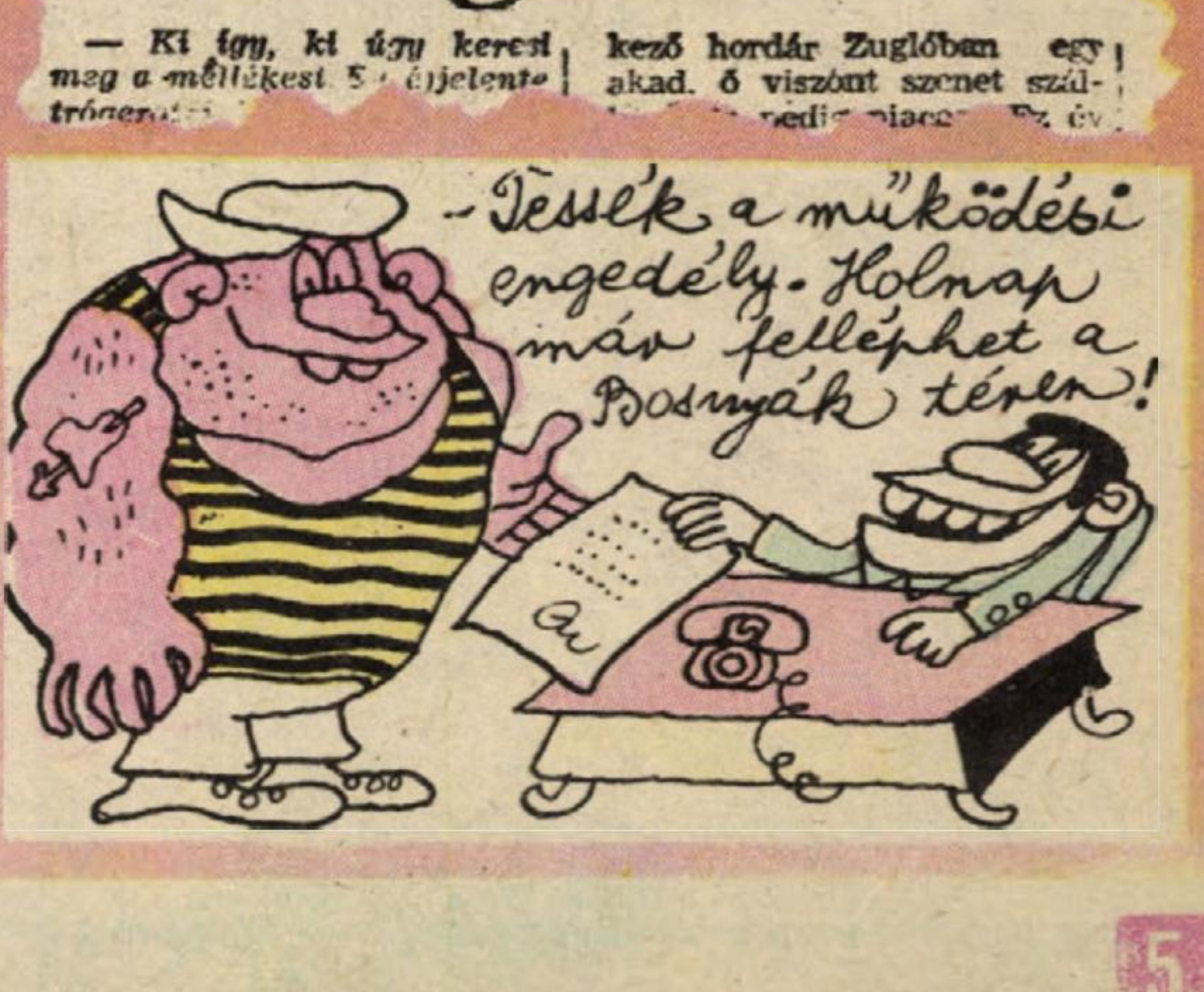
-Tessék a működési engedély. Holnap már felléphet a Bosnyák téren!

SZILÁNKOK

SZÉP KIS RÁDIÓ

— Mit lehet fogni a zsebrádiódon?

— A tartószíját.

GONOSZSÁG

— Ha már nekem nem volt jó életem, legalább a gyerekeimnek se legyen...

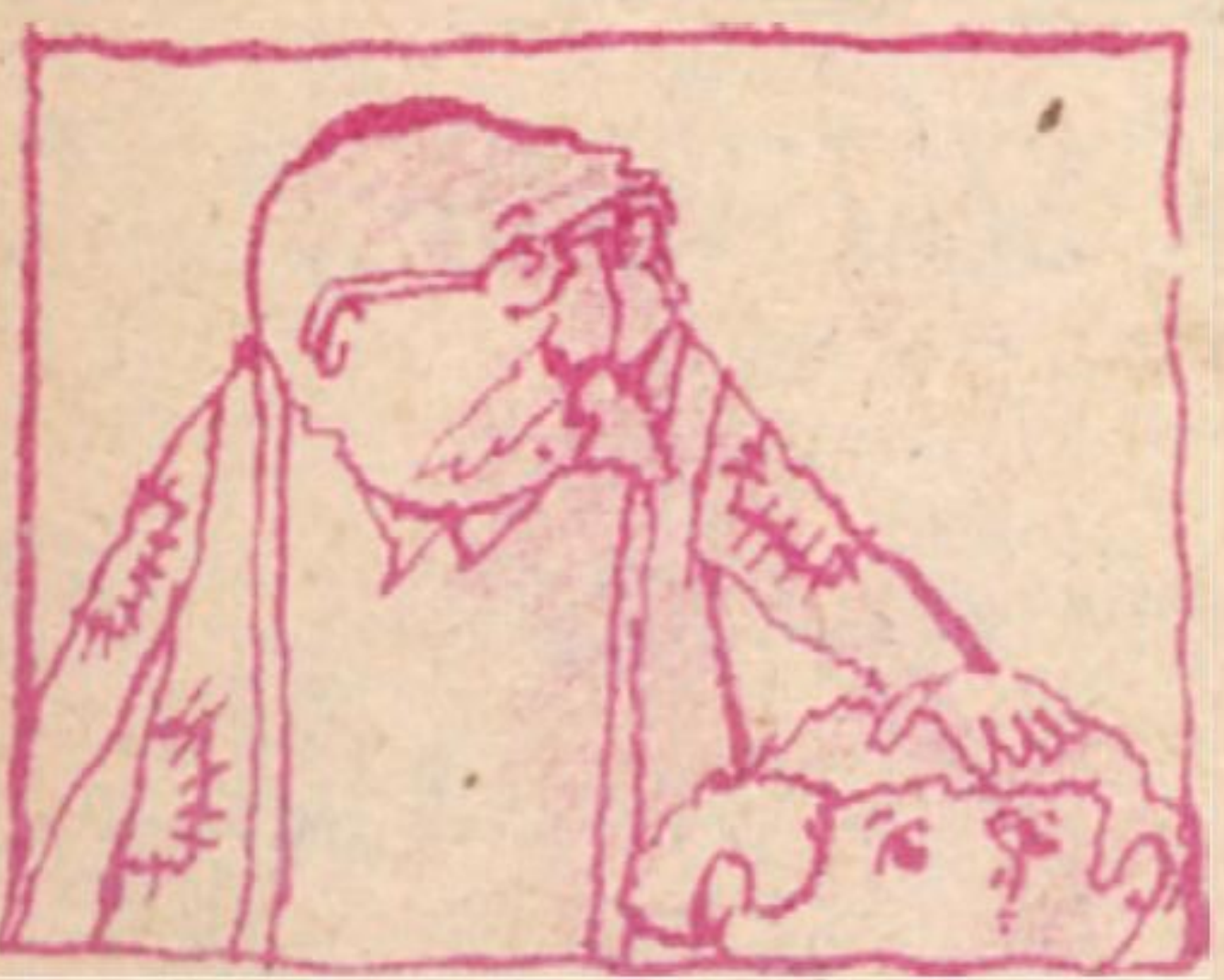

ÉLETCÉL

— Mindent elértem az életben, amit akartam.

— S mit akart?

— Semmit.

AZ ECSERIN

— Ez magának egy agyonhasznált, ütött-kopott farmernadrág? Ez egy közönséges, vadonatúj, hibátlan darab. Ilyet akar rámsózni?

MOZIBAN

— Nem cserélne helyet velem? Ön magasabb, mint én. Üljön elém. Pocsék a film...

ÉRZÉKENY LÉLEK

— Ön jogosan gyanúsít, de azért a leghatározottabban kikérem magamnak!

KÖZMONDÁS

Kétszer ad, aki gyorsan ad. Ez természetesen nem vonatkozik a pofonokra.

HISZÉKENYSÉG

Én hiszek az emberi rosszaságban, de szerencsére gyakran csalódom.

ZSEBPÉNZ

— Maga mennyi zsebpénzt ad a tízéves gyerekének?

— A teljes fizetésemet, amiből aztán ő ad nekem hetente egy húszast...

RUTIN DOLGA

X. felelős beosztásban volt, de mivel sok hibát követett el, visszaminősítették. Ám ő bebizonyította, hogy a legszerényebb beosztásban is tud hibákat elkövetni.

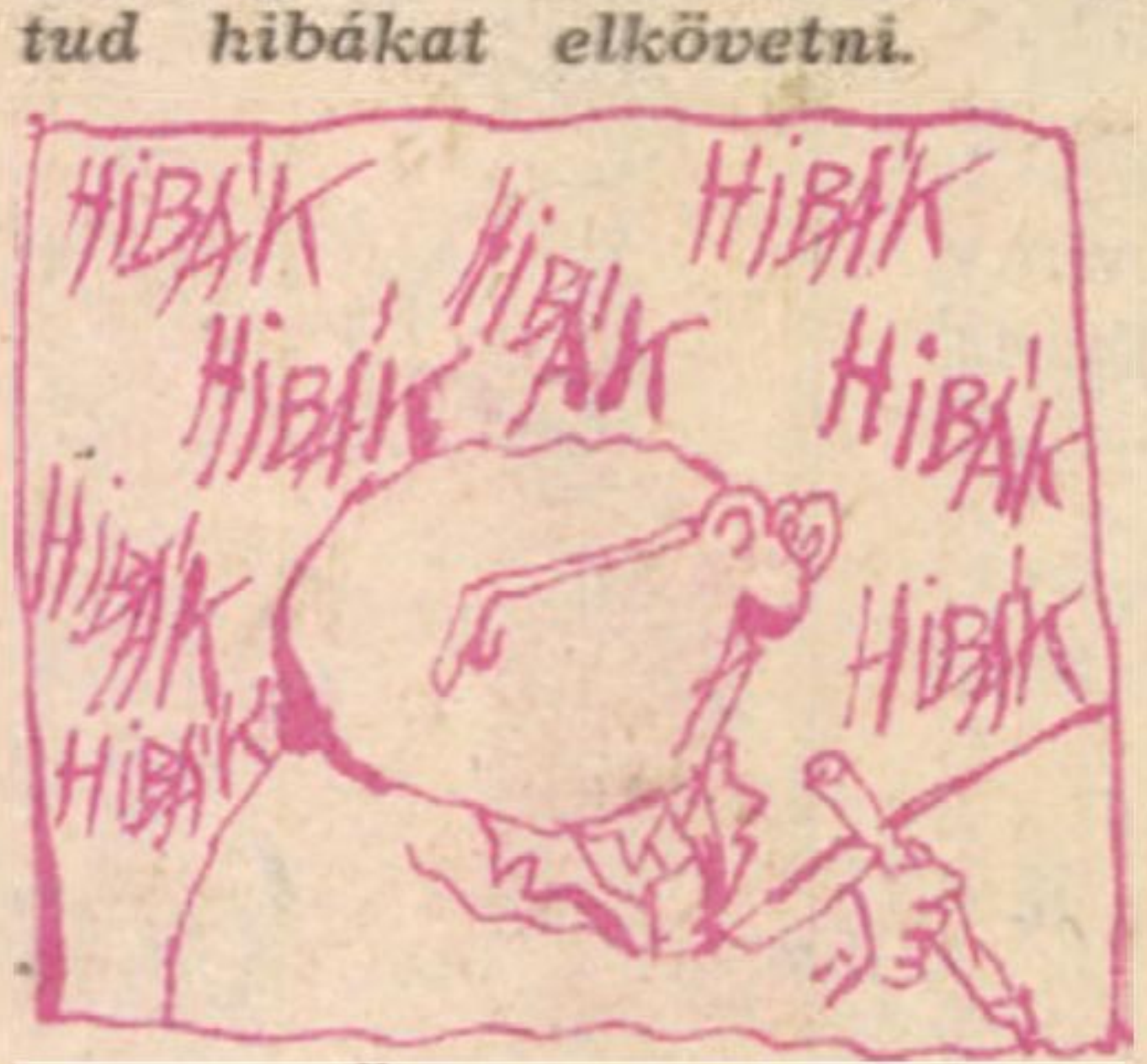

ÜZLETBEN

— Kétféle törhetetlen poharunk van. Az olcsóbb fajta könnyebben törik, a drágább nehezebben.

MAGÁNY

L. azért jár az állatkertbe, mert ott mégis emberek között van.

Galambos Szilveszter

VILMA NÉNI

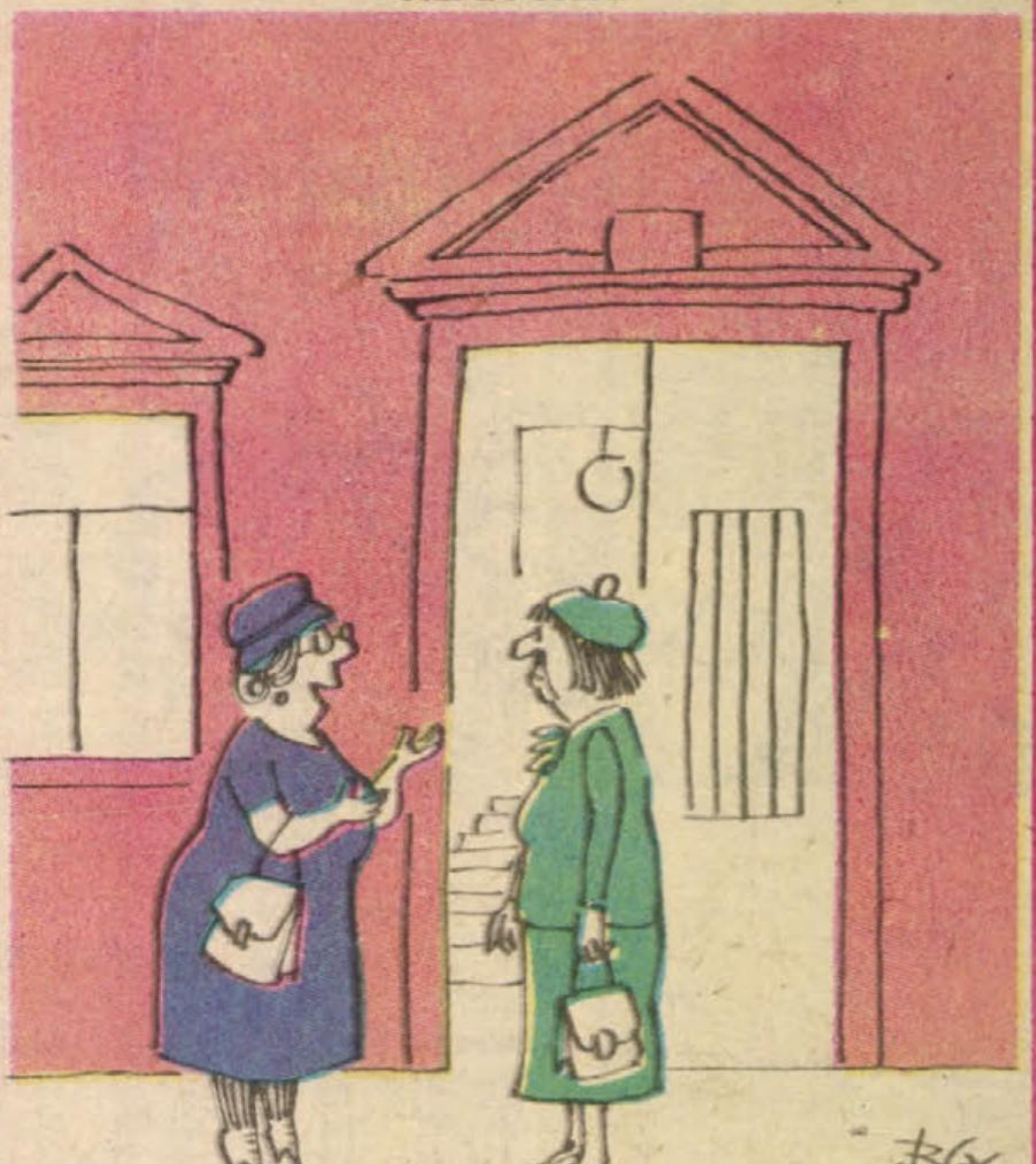

– Kössél valakivel eltartási szerződést, és meglátod, hogy visszatér az életkedved!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Jé, hogy megváltozott ön, senor Gonzales! Azelőtt kicsi, kövér és pirospozsgás volt, most pedig kopasz, sápadt és sovány.

— Elnézést, asszonyom, de ön összetéveszt engem valakivel. Én ugyanis nem Gonzales vagyok.

— Tessék?! Tehát a nevét is megváltoztatta?

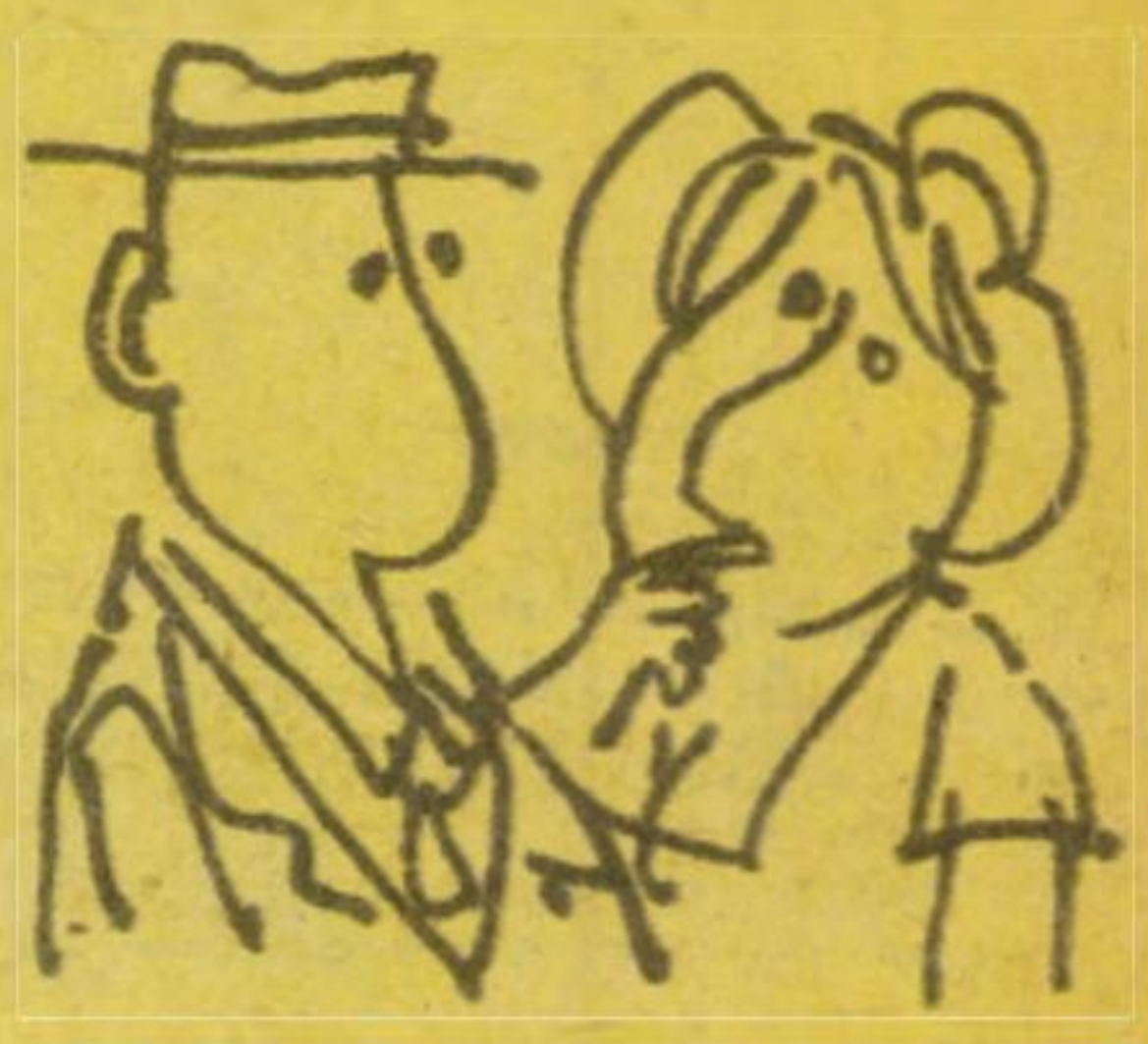

KÖRNYEZETVÉDELEM

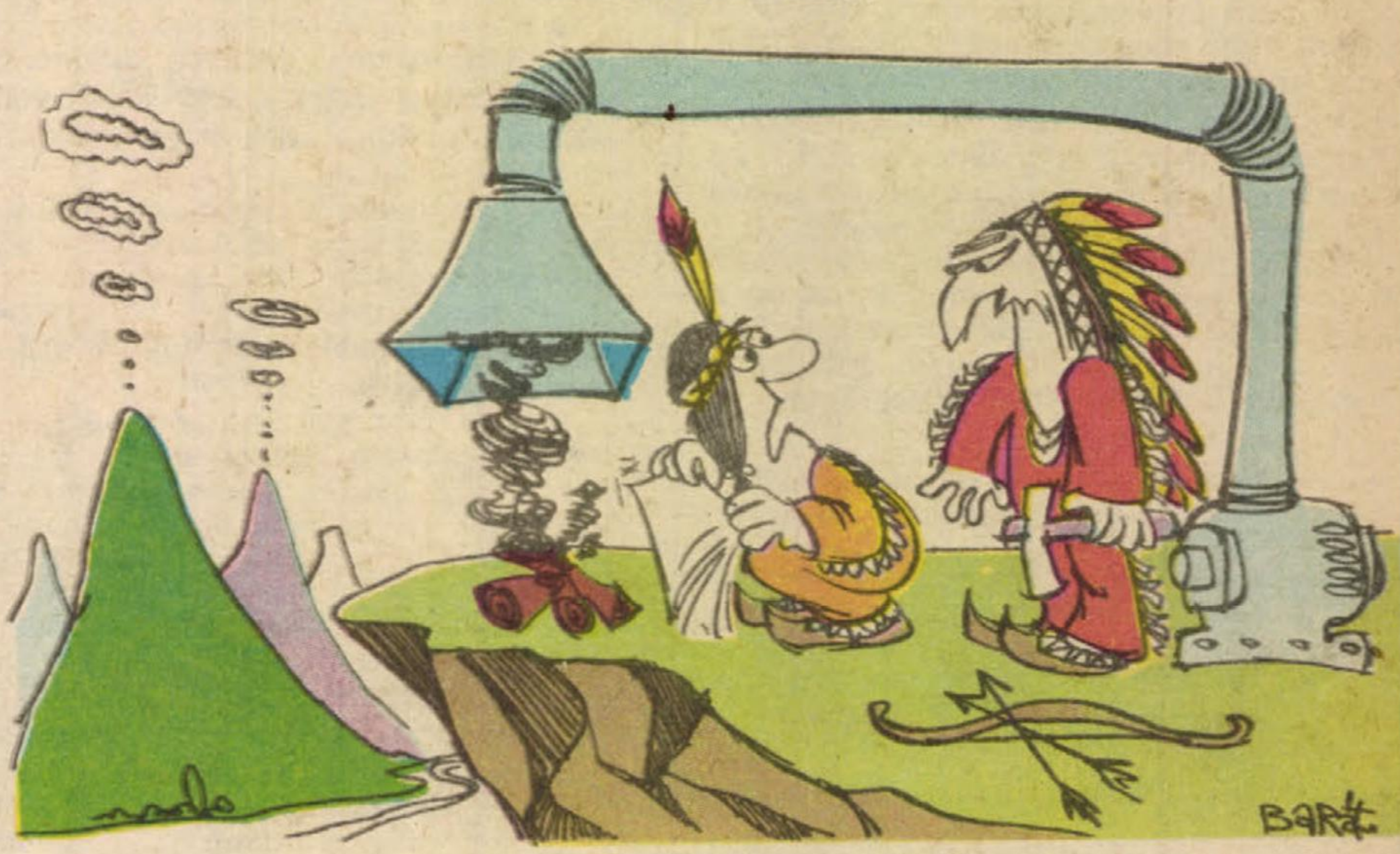

– Itt csak füstelszívóval engedélyezték a használatát.

SEGÉLYKÉRŐ TELEFON

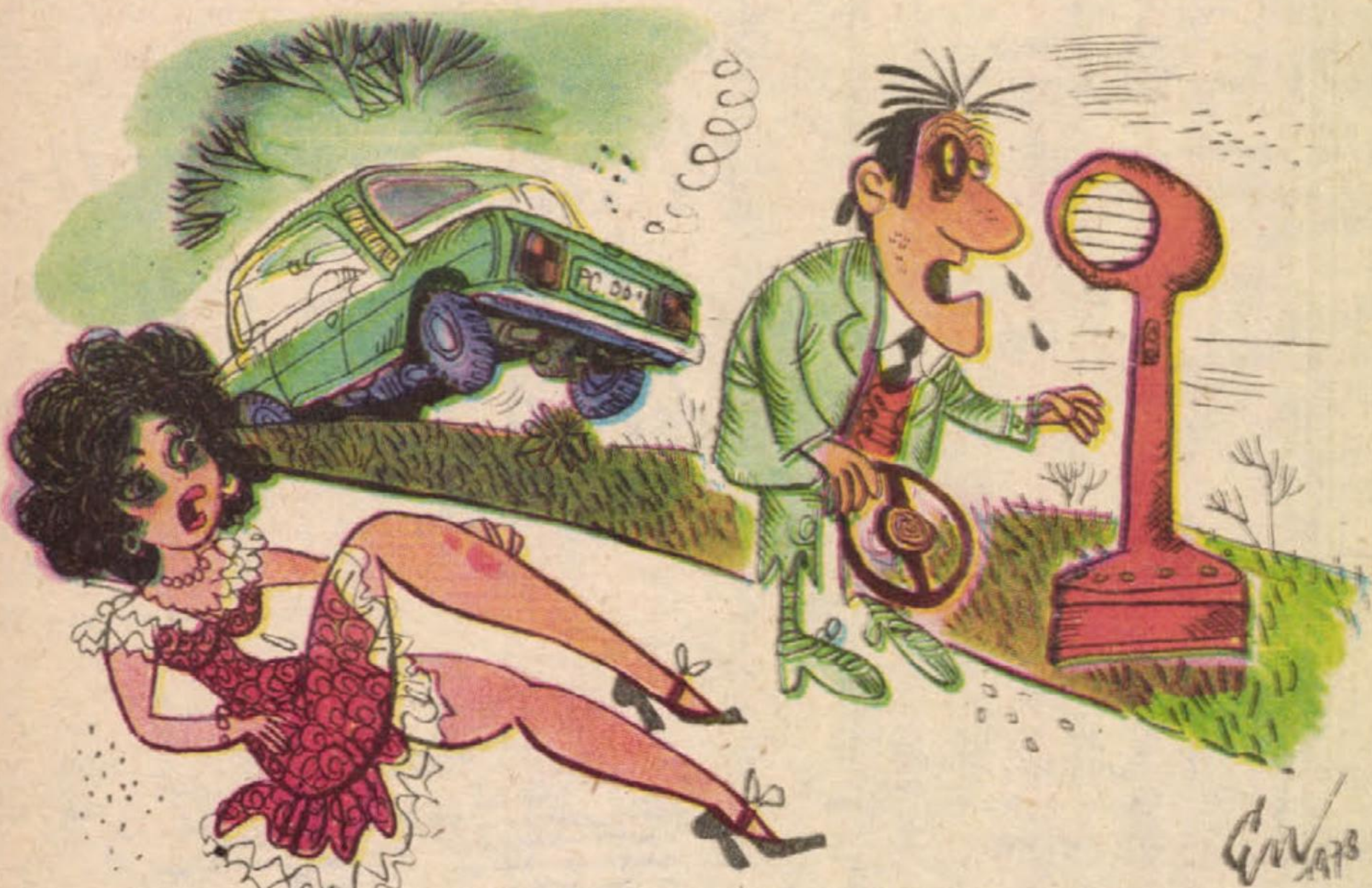

– Tessék mondani, hogyan kell az új Ladán rükvercbe kapcsolni?

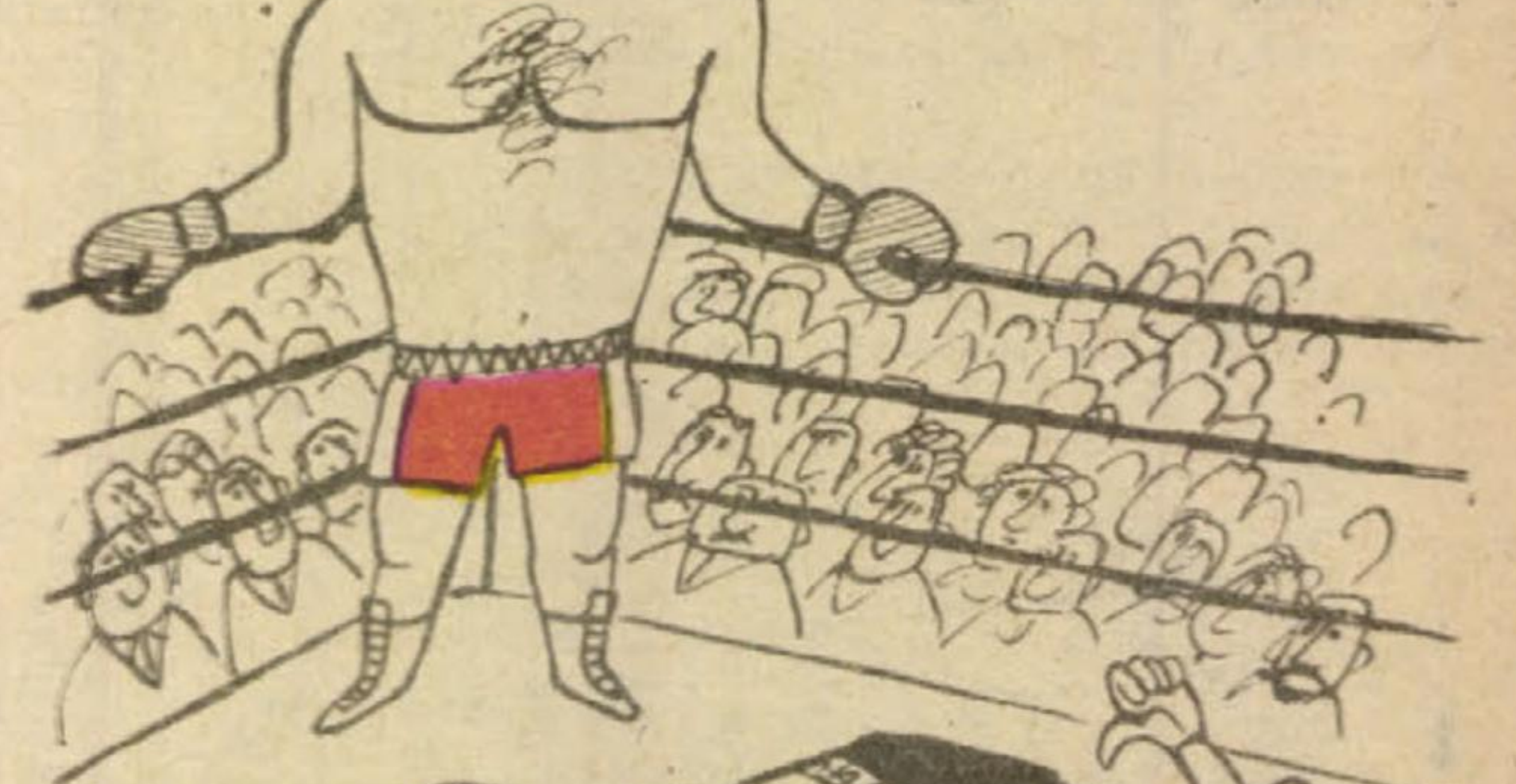

– ...nyolc... kilenc... tíz! Ez vesztett, aki rajtam fekszik, vegyék már le rólam!

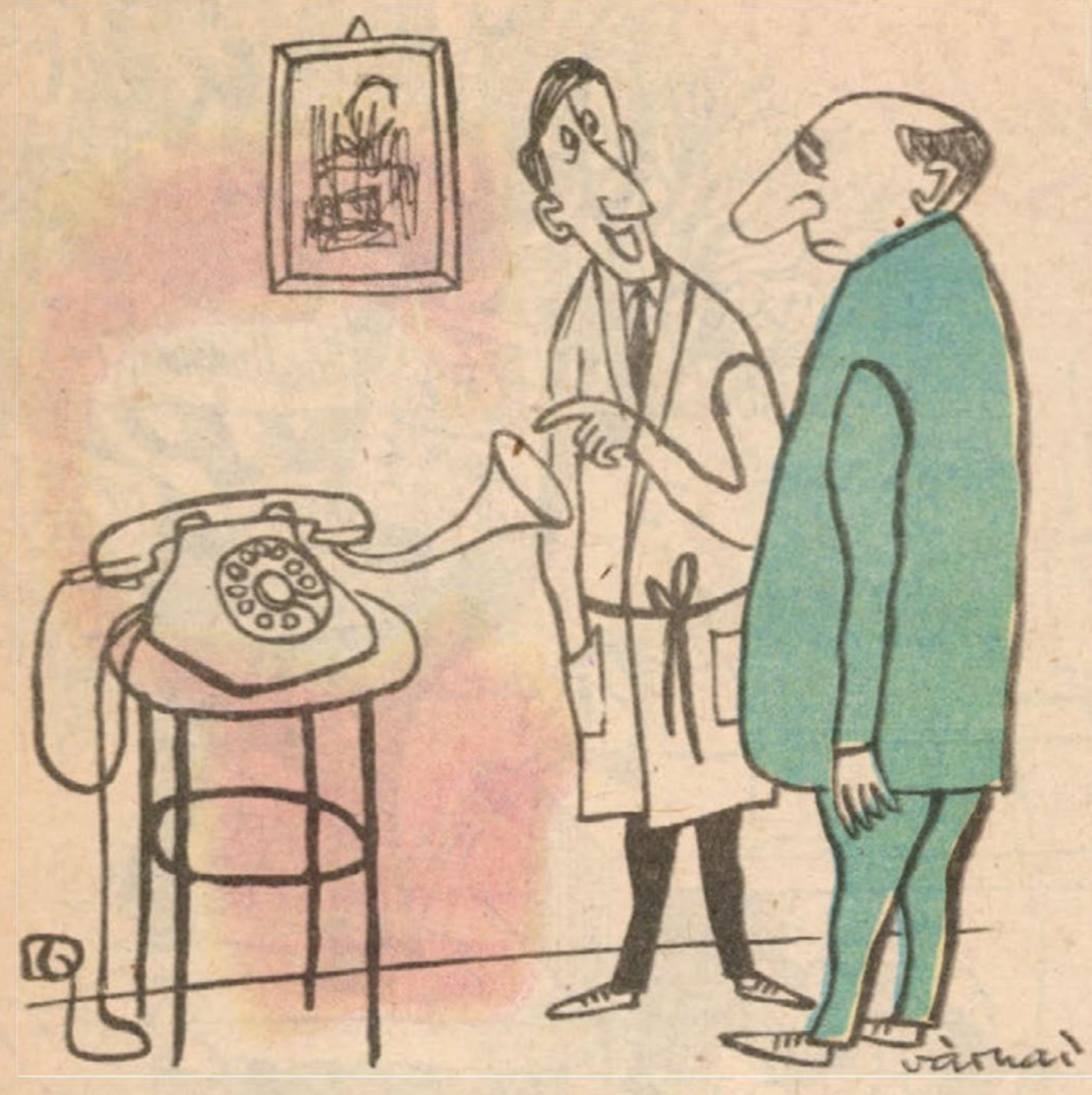

– Hetek óta süket a telefonom. Most vettem neki egy hallócsövet.

A KÖZLEKEDÉS JÖVŐJE

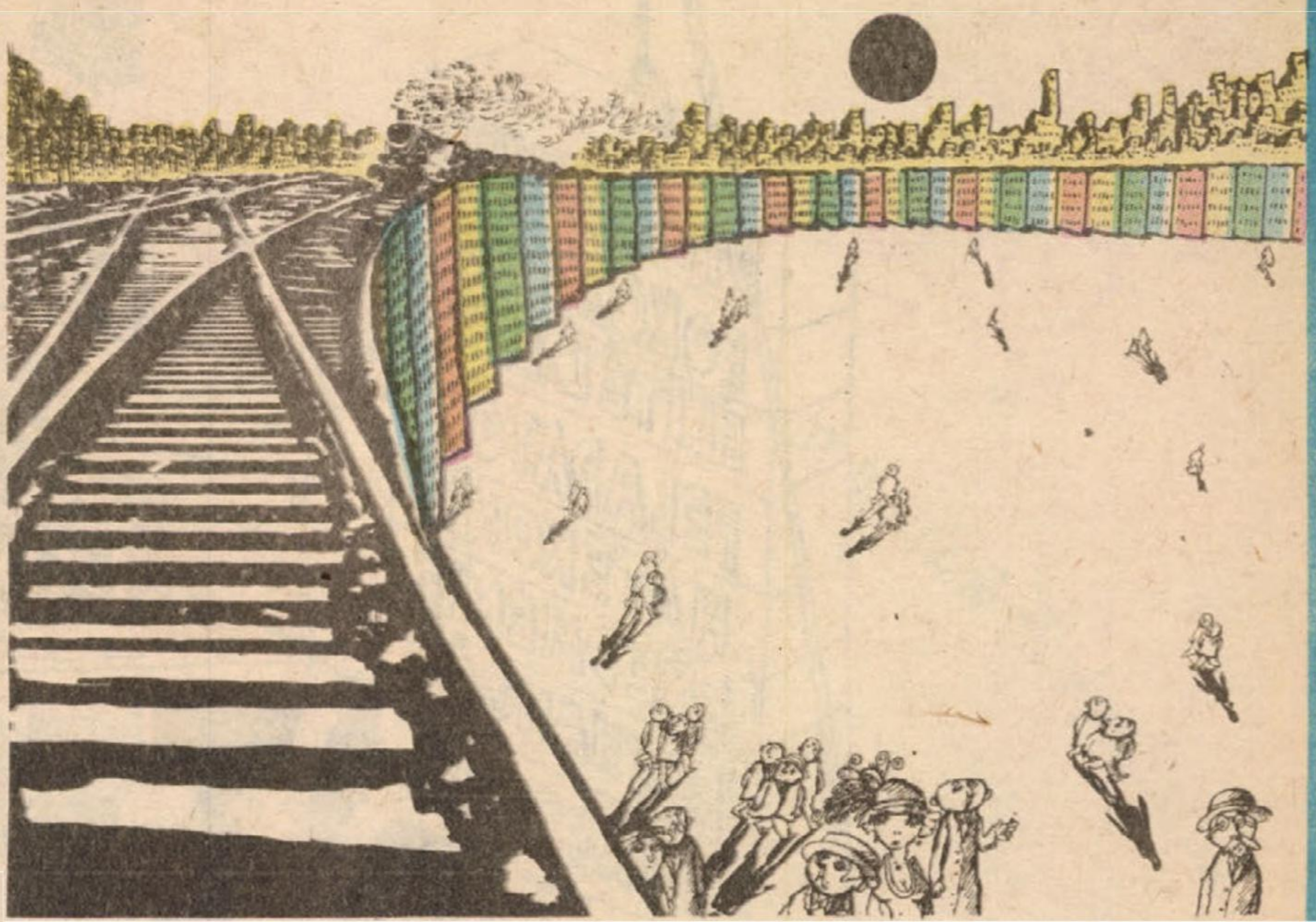

SZELLEMI IGÉNY

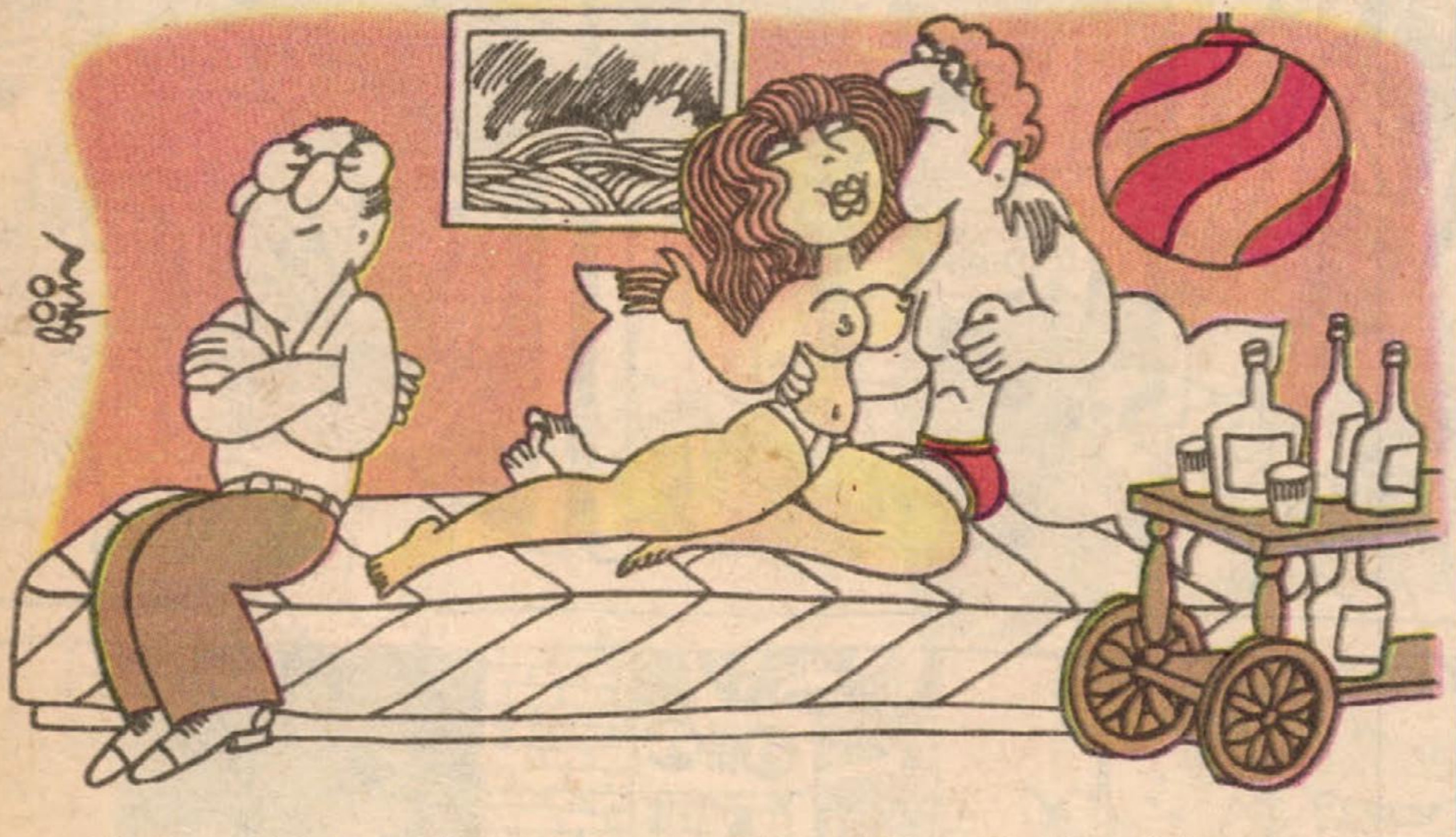

– Ne légy féltékeny, drágám, vele csak művészetről és irodalomról beszélgetek . . .

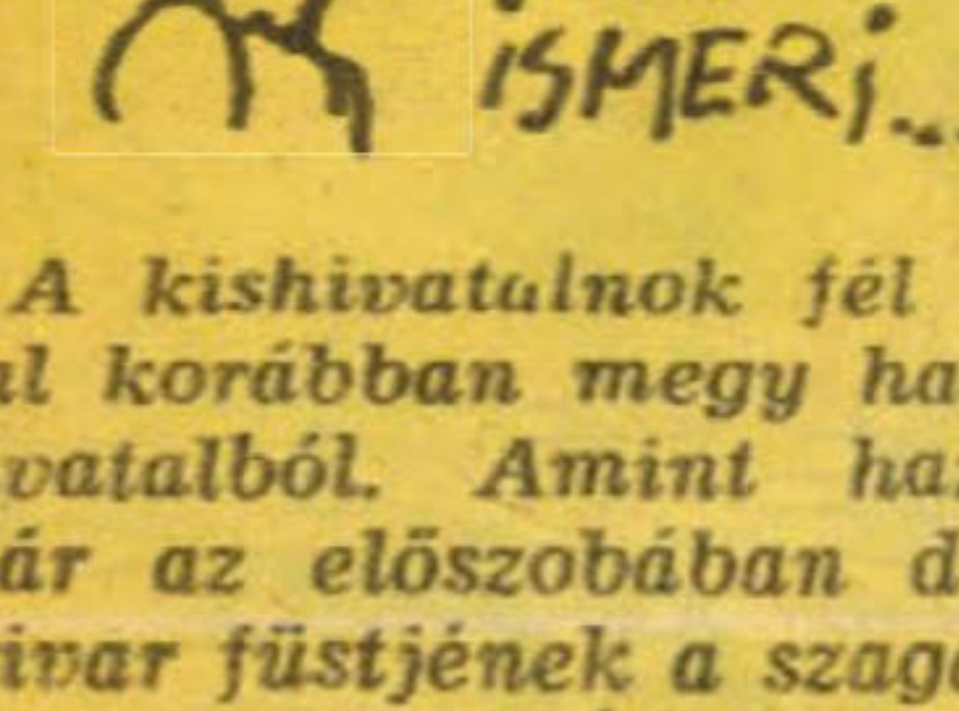
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A kishivatalnok fél órával korábban megy haza a hivatalból. Amint hazaér, már az előszobában drága szivar füstjének a szaga üti meg az orrát. Óvatosan bepislant az ajtó résén, és a feleségét pillantja meg a főnöke karjaiban. Nesztelenül sarkon fordul, és hanyatt-homlok rohan vissza a munkahelyére. Amint kifújja magát, így szól munkatársaihoz:

— Tyű, most majdnem lebuktam!

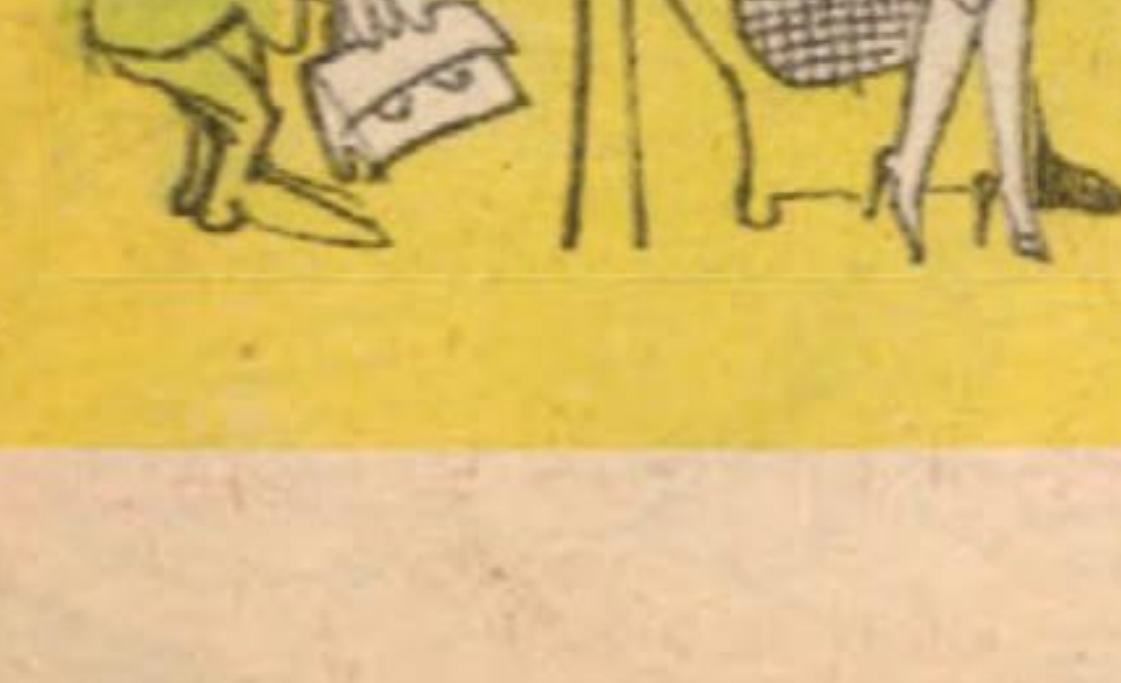

MEGSZÁLLOTT LOTTÓZÓ

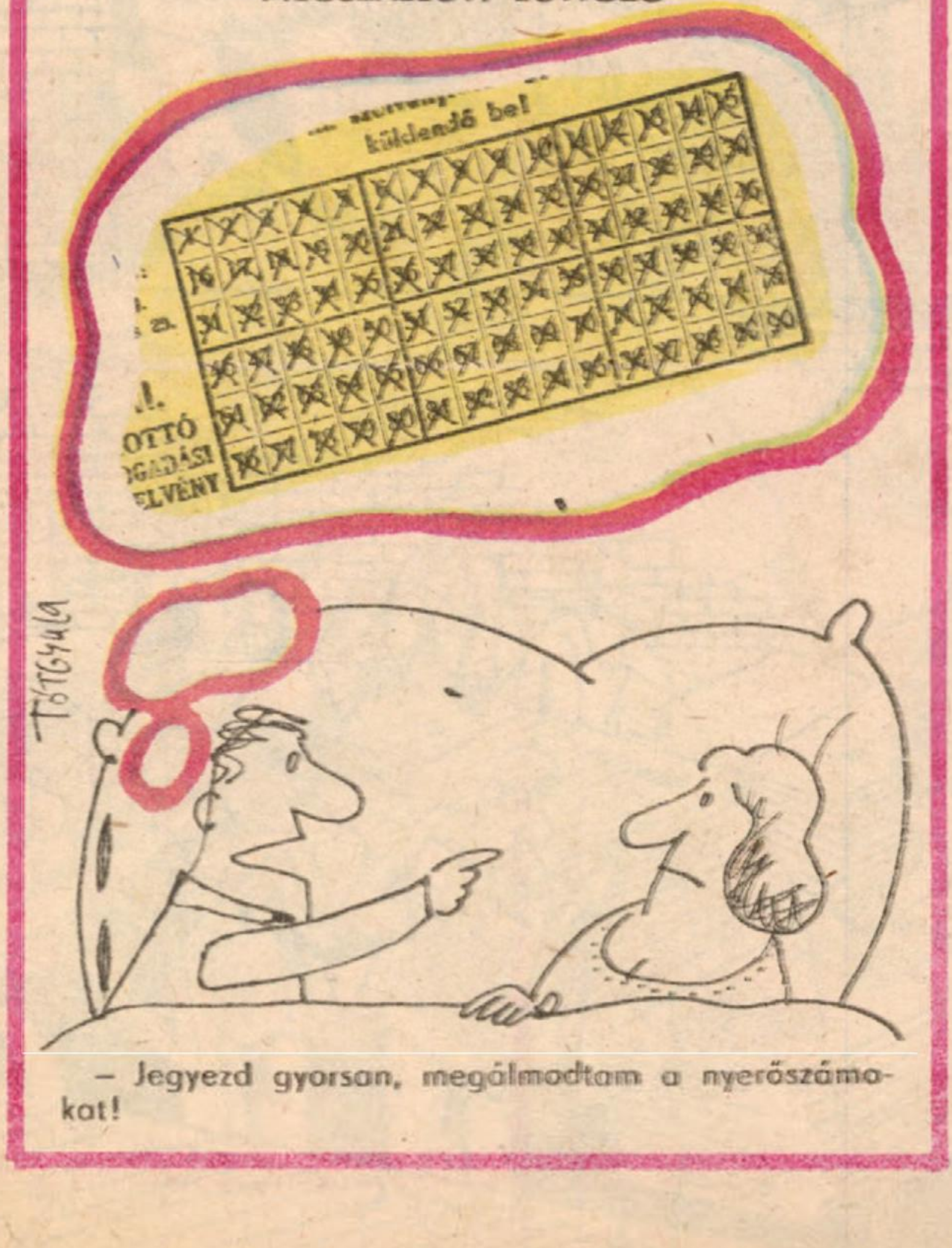

– Jegyezd gyorsan, megálmodtam a nyerőszámokat!

Kedves Ilus

Örömmel közlöm, hogy megfogtuk a szerencse lábát itten Pesten. Béla bátyáddal nokedliszaggatót és kotlóskosarat árulunk mostan a fővárosi népeknek a Rákóczi út árkádjai alatt. De az akácfa gyümölcstálat, a fonott tojástartót és a gyékény ágytálat is úgy veszik tőlünk, mint odahaza a házi pálinkába a cukrot.

Minden reggel tízkor kitesszük a friss szatyrokat a pesti járdára. Múltkor egy külföldi turistacsoport is lefényképezett minket, mint kuriózumot, s ettől olyan híresek leszünk, akár a Halászbástya. Igaz, a rendőrjárőr még nem tudja, hogy Budapest nevezetességei vagyunk. ezért néha összepakoltatja velünk a népművészeti kosárkiállítást az Astoriánál, akkor mehetünk a pesti aszfalton megkapaszkodott földiekkel együtt a Blaha Lujzára.

De ez még nem minden, mert van olyan falunkbeli, aki háromért kiabálja ki a hegyespaprikát, és tízért a fokhagymafüzért az aluljáróban, vagypediglen háromszázért a halottsirató fejkendőt a kapualjban. Te Ilus. Ezeknél a pestieknél olyan szokás járja, hogy mindent szívesebben megvesznek a járdán feketén, mint a Rákóczi úti vegyesboltokban fehéren. Mondja is nekem múltkor a Béla egy ilyen pesti import sör után — mert attól jobban eszébe jut minden, mint az otthoni kimérttől —, hogy ő itten a pesti Rákóczi úton elmehetne egy üzletbe vezérigazgatónak, mert akkor kipakolna ide minden felesleges cuccot a raktárból a járdára, s azt úgy elkapkodnák, mint nálunk odahaza az új ABC-ből a hongkongi alsógatyákat.

Persze, ide a pesti járdára pszichológia is kell Ilus nem úgy, minten otthon a piacon! Ott a legszebb paradicsomot és uborkát sem tudod olyan jó áron eladni, mint itten a nokedliszaggatót, merthogy a falusi népeknek nincs olyan ideges pszichéjük, mint a fővárosiaknak, amikor is kijön itten egy idevalósi asszonyság a műanyagboltból, hogy nem kapott fekete vécéülőkét. Akkor ugyanis mi rögtön rásózunk egy kőrisfa fakanalat, és így egy álltó helyében megnyugszik a pesti pszichéje, hogy legalább az ülőke helyett ezt kapni. Mondja is nekem a Béla, hogy menjünk a vas- és edénybolt elé kotlóscsibetartót árulni, mert ha nem kapni odabent kampósszeget, akkor mi idekint mégiscsak megszerezhetjük a bevásárlási sikerélményt a pestieknek.

Így mi tulajdonképpen a főváros érdekében dolgozunk. Lehet, hogy a Bélát ezen az őszön kitüntetik a járdai árusok Pro Urbe díjával. Ha ehhez pénz is jár, akkor rendelünk a falubeli asztalosnál nyolc teknőt. Ezeket jó pénzért eladhatnánk a fürdőkádbolt előtt, mert Pesten most az a pletyka járja, hogy fürdőkádat per pillanat nem kapni, ámbátor a Hilton Szálló előtt is eladhatnánk ezeket Budapestről származó dugattyús falidíszként.

Idefigyelj, Ilus! Hagyja ott a te Ferid a traktorvezetést! A pesti járda mostan olyan jó bolt, mintha nyertetek volna a lottón. Hozzatok dísztököt és lopótököt, mert a falu és a város ellentéte mostan már úgy feloldódott, hogy minden pesti lakásba kell ilyen. Majd én foglalok nektek helyet az Emkénél az első sorban. Addig is, szerető ángyod helyett;

Tormai László

Mészáros András:

Készül az újság

Készül az újság · Készül az újság · Készül az újság · K
DINAMIKUS
FOKOZZUK
ELÍTÉLJÜK
FELADATOK
HATÉKONY
EREDMÉNY
EGYHANGÚ
LELKESEDÉS
Előregyártás
BELPOLITIKAI ROVAT
LENDÜLETESEN
SMINK
HÍREK
KALENDÁRIUM
MAGAZIN BARÁTOK KÖRE
Kis Magazin
MINI MAGAZIN
MAGYAR HORGOLÓ
MAGAZIN MAGAZINJA
BOLHA TENYÉSZTÉS
NAGY
KIADÓ
VALY HÓ
ÉVKÖNYV FIGYELŐ
MAGYAR ÉTVÁGY
ÚJ ÉVKÖNYV
MAGAZIN
MAGAZIN KALENDÁRIUM
Pici MAGAZIN
LEGÚJABB MAGAZIN
MAGAZINOK ÉVKÖNYVE
KÜLPOLITIKAI ROVAT
NATO
GIA
sajnos, ma már mindent elcsépeltünk!
SAJTÓ LIBÁK
H
Végre, uborkaszezon, itt vannak a csonttollú madarak!
Kozmetika
HÍREK · HÍREK
Színtelenítő
BORS
ZAB
litikai ROVAT
Mi újság?
– Semmi!
Elég lapos már?
dinamikus
fokozzuk
elítéljük
feladatok
hatékony
eredm

TURISTAÚTON

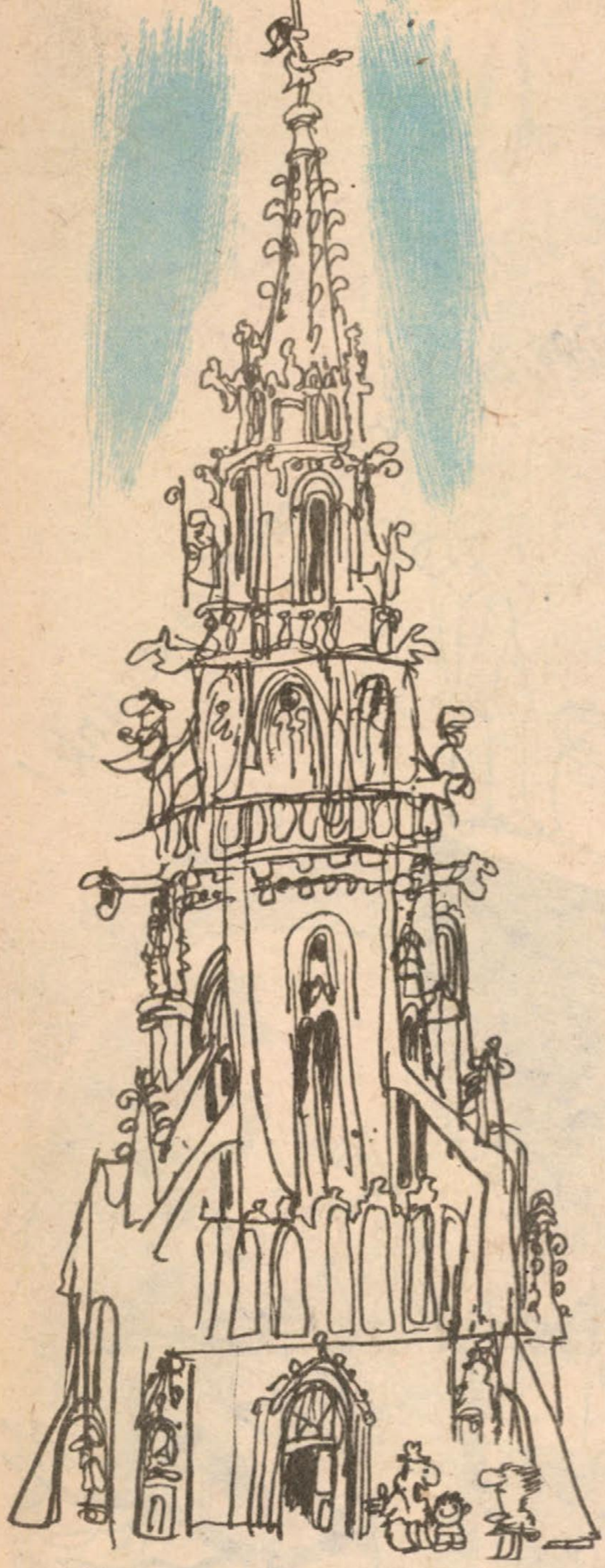

— Miért ne mennénk be? Művelődünk és addig nem is költünk.

TERMÉKBEMUTATÓ

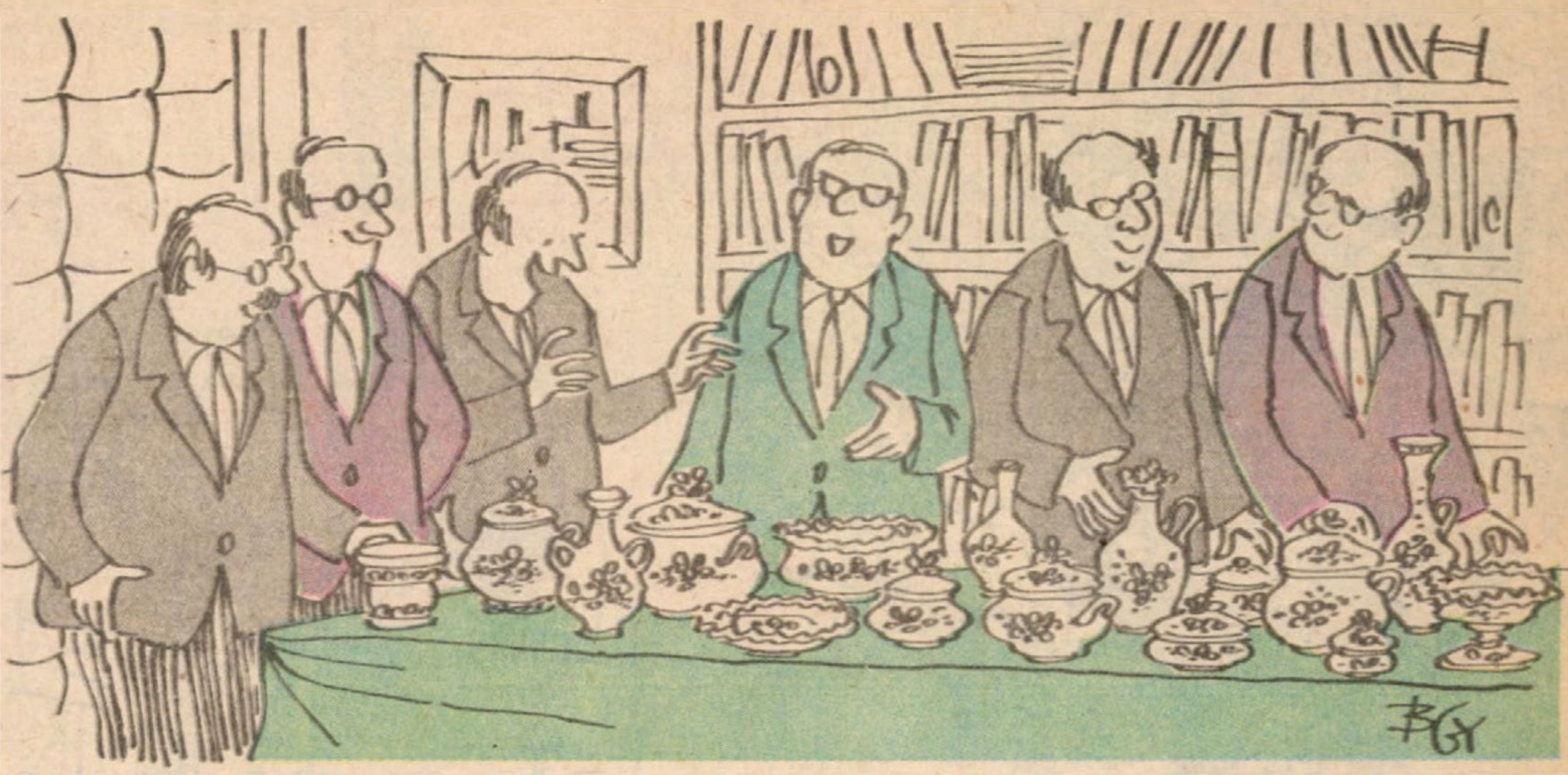

— Hamarosan úgyis átadjuk a stafétabotot a fiataloknak, addig viseljék el a mi ízlésünket!

SZAMMÁRRAL A SEMMERINGRE

A minap az utazási iroda előtt találom nevezetes barátomat, Hudákot, ott ólálkodik a bejárat körül.

— Utazunk? Utazunk? — kérdem kíváncsian.

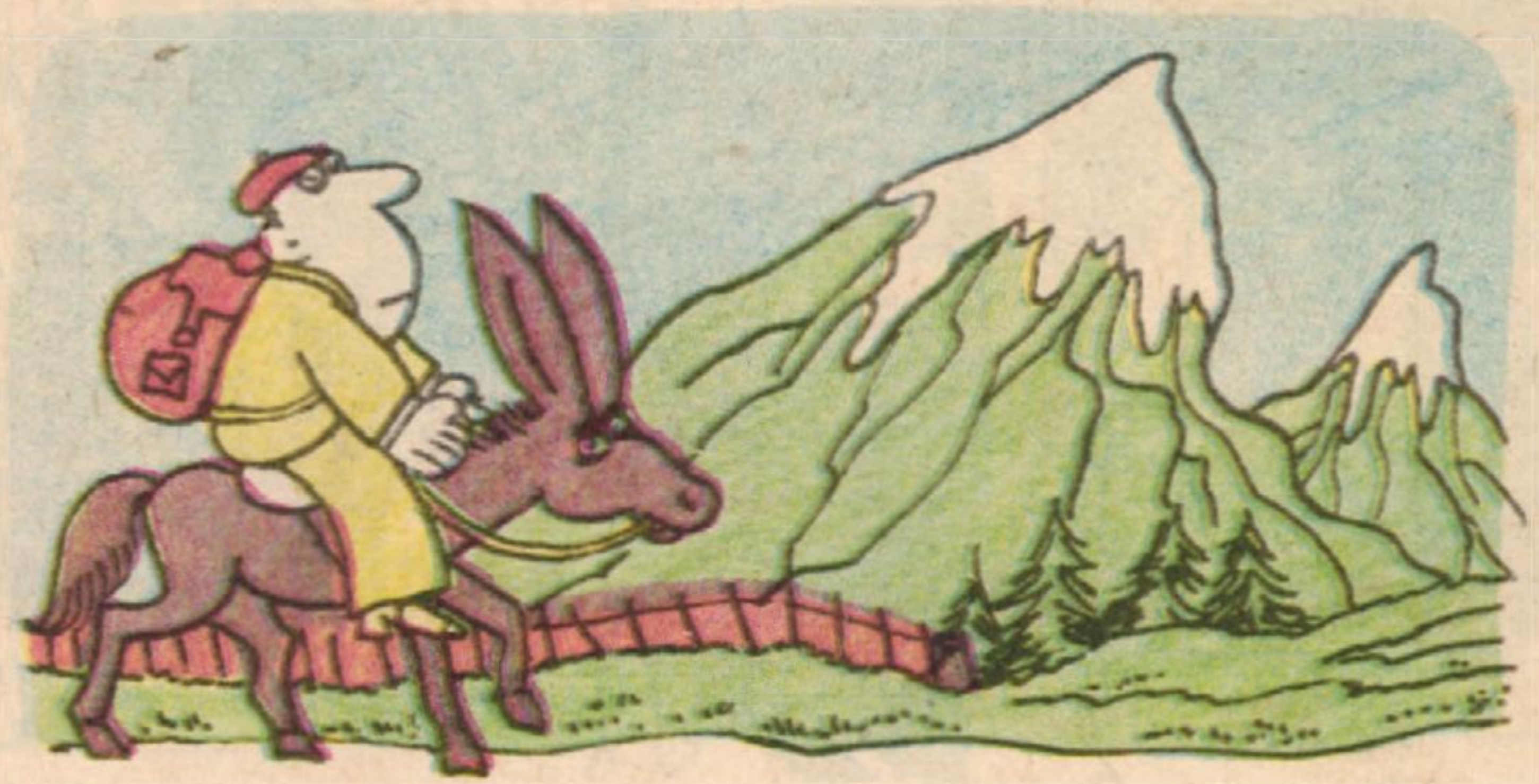

— Eltaláltad — mosolyog szélesen —, méghozzá Ausztriába. Imádom a hegyeket, az Alpokat.

— Azt elhiszem! — veregetem meg a vállát. — Szerencsés utazást!

— Mondd csak — tart még vissza Hudák —, nem tudod véletlenül: kell egy szamárnak kiutazási engedély Ausztriába?

— Te sem vagy kivétel — világosítom fel. — Hát még nincs útleveled?

— Van — nyugtat meg Hudák —, de ezúttal szamárháton akarok indulni. Elegem volt az autóstúrákból. Azt hiszed, hogy szamár vagyok?

— A világért sem! — mondom izgatottan —, de hogyan tenyésztetted ki magadból ezt az ötletet?

— Elmondom, ha akarod — feleli Hudák. — Tavaly a svájci Alpokban voltam az öreg Skodámmal. A két hét alatt három üveg sört ittam, a Skodám harminc kanna benzint. Fizettem érte a parkolóban, az úthasználatért, az alagútnál. Az idén magamra fogom költeni a kis valutámat. Megállok minden kis vendégfogadónál és miközben én iszom a jó osztrák sröcskét, a szamaram a fogadó mellett, a finom alpesi legelőn megtankol. Te voltál már autóval turistaúton?

— Voltam — ismerem be.

— Akkor tudod, gondolom, hogy mit jelent egy műszaki hiba, a legváratlanabb pillanatban, útközben?

— Sajnos tudom — ismerem be.

— Nos — mondja Hudák elégedetten —, milyen hiba csúszhat be egy szamárnál, hogy nem megy tovább. Mondjuk, csökönyös lesz. Na bumm! Egy órát áll, aztán magától elindul. Nem kell aláfeküdni, nem kell felnyitni a tetejét és tanácstalanul nézegetni. Amíg a műszaki hibája tart, hanyattfekszem a fűben és várom, mikor indul be. Vagy nincsen igazam?

— Esküszöm, egyre meggyőzőbben beszélsz!

— Ha estére lezuhan a hőmérő higanyszála, a szamár fagyálló. Esőben nem csúszkál. Kánikulában nem fulladsz meg benne. Nem gémberedik el a nyakad az üléstől, ha ki akarsz nyújtózkodni, leszállsz róla, és együtt mentek tovább. Nem megy százhússzal, de nem is hagyhatod ott a fogadat. Hallottál volna valaha is arról, hogy egy szamár rosszul vette a kanyart, vagy nem az útviszonyoknak megfelelően kocogott?

— Soha! — kiáltottam.

— Egy szamárháton ihatsz is, ha akarsz — sorolja Hudák lelkesen. — Sőt! Fordítva is ülhetsz a hátára, nem kell biztonsági övvel lekötöznöd magadat, nem kérik kölcsön a szerszámaidat, nézegetheted a táj szépségeit, soroljam még?

— Ne soroljad — feleltem. — Vivát, sőt iá-t kiáltok! Jó utat, és érezzétek magatokat pompásan!

Úgy búcsúztunk el, hogy azt gondoltam utána magamban: ez a Hudák nem is olyan nagy szamár. Három nap múlva aztán — éppen benzint veszek egy kútnál — mögém gördül egy öreg Skoda, és kilép belőle savanyú ábrázattal Hudák.

— Megyek az Alpokba — mondja lehangoltan.

— Szamárháton?

— Nem lett belőle semmi — legyint. Az állami gazdaság csak két év múlva tudja leszállítani a szamarat. Egyelőre adtak egy sorszámot.

Somogyi Pál

ZSAKUTCÁK

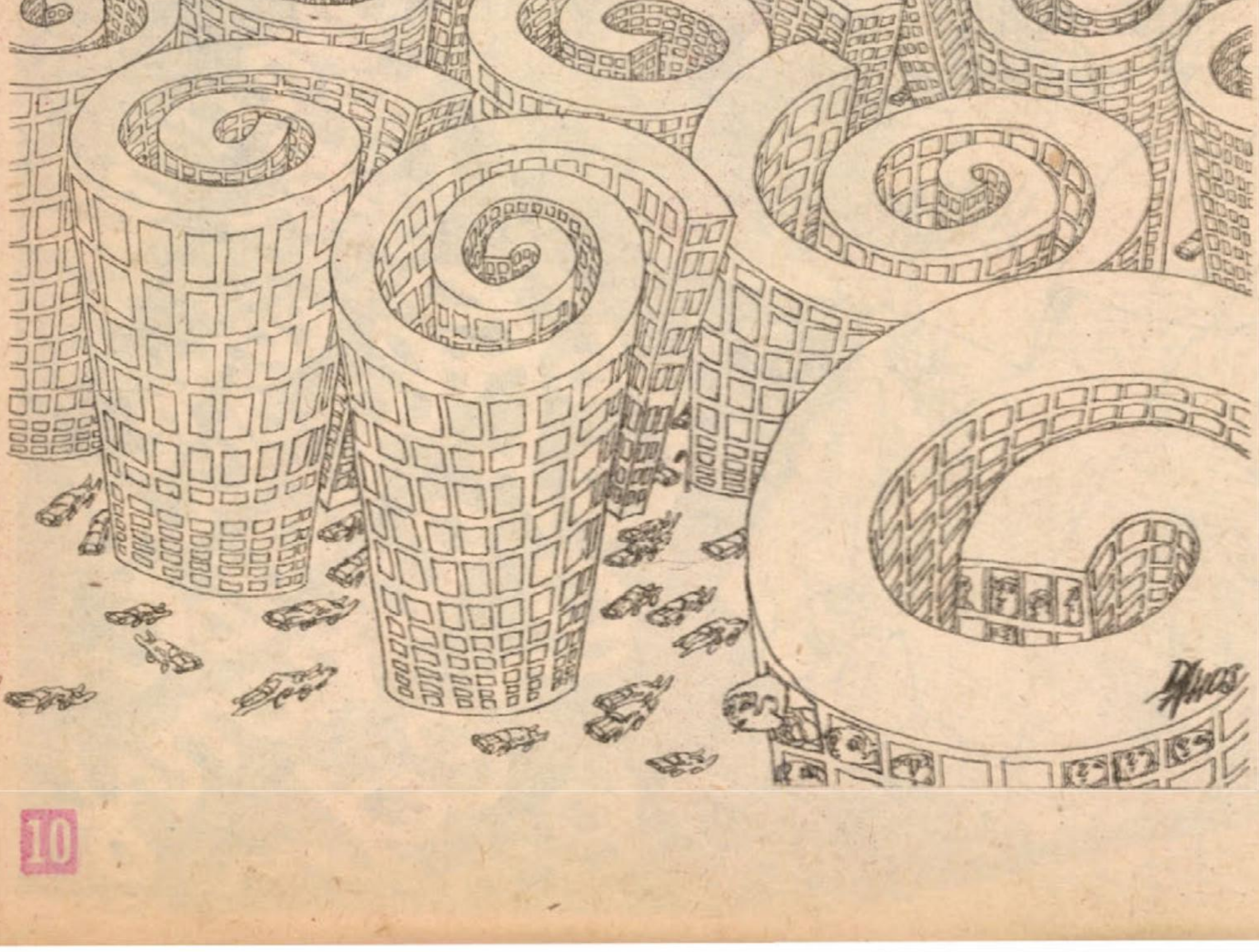

BEHEMÓT

BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
HEGEDÜS,
VÁRNAI,
FÜLÖP,
DALLOS,
BRENNER

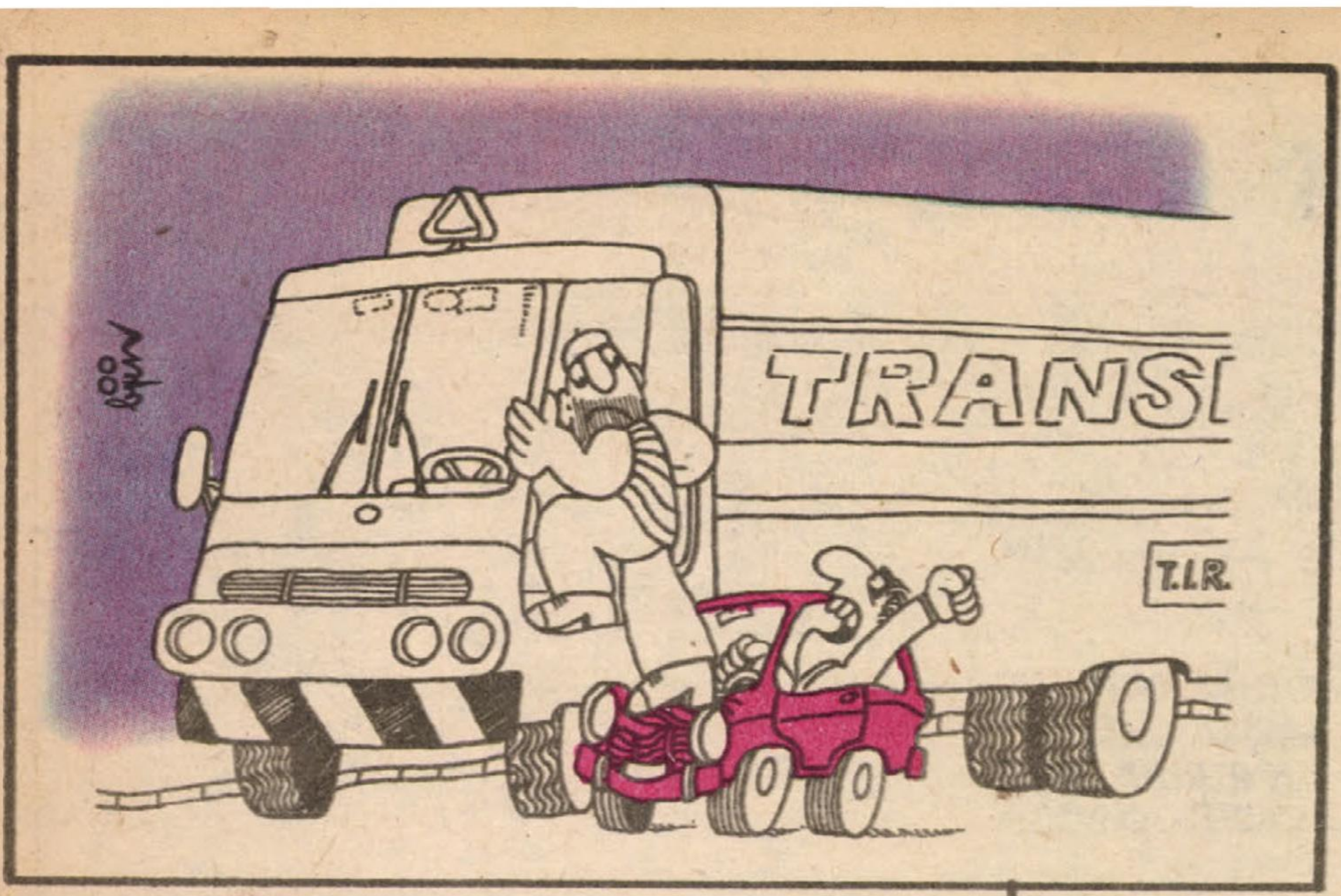

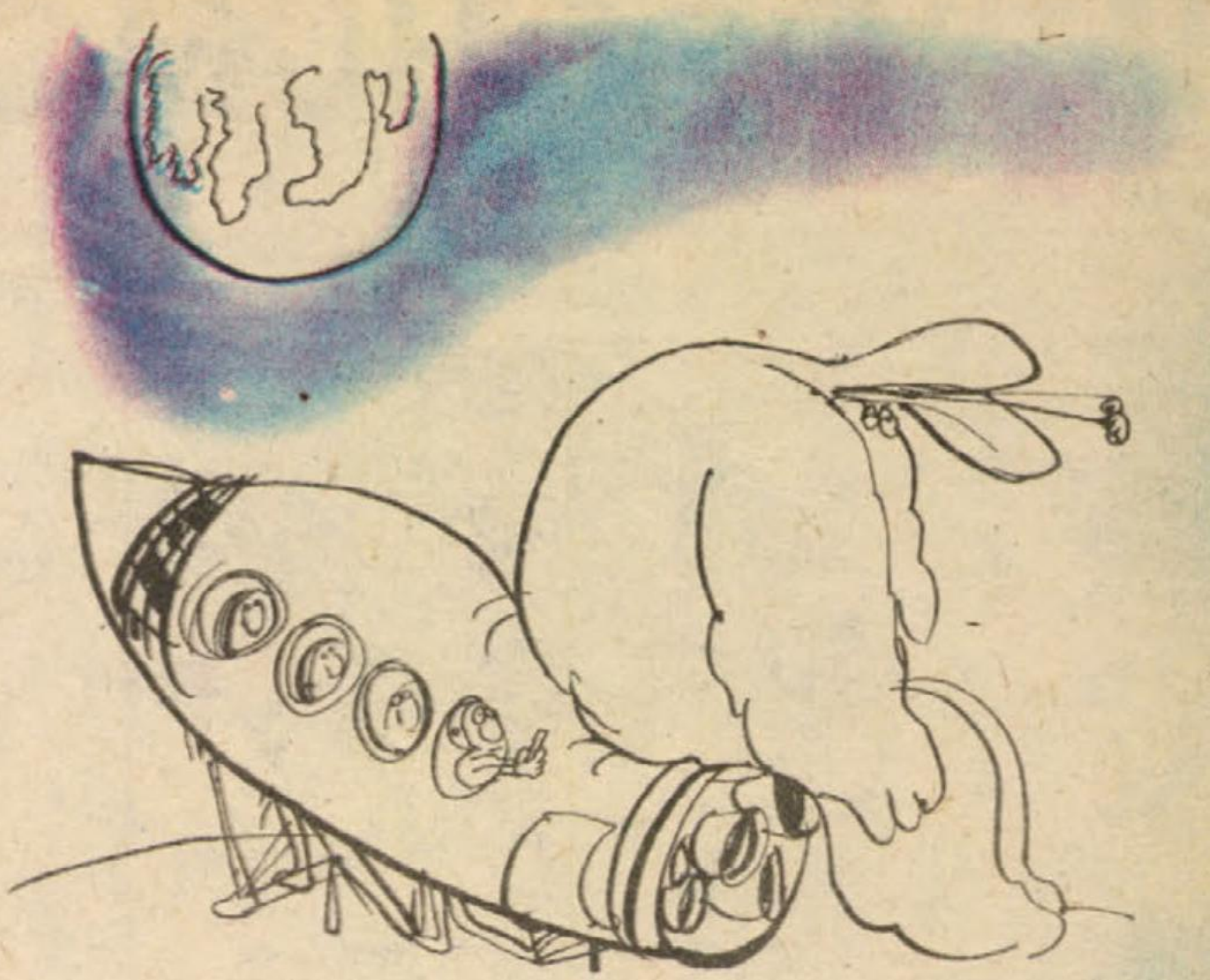

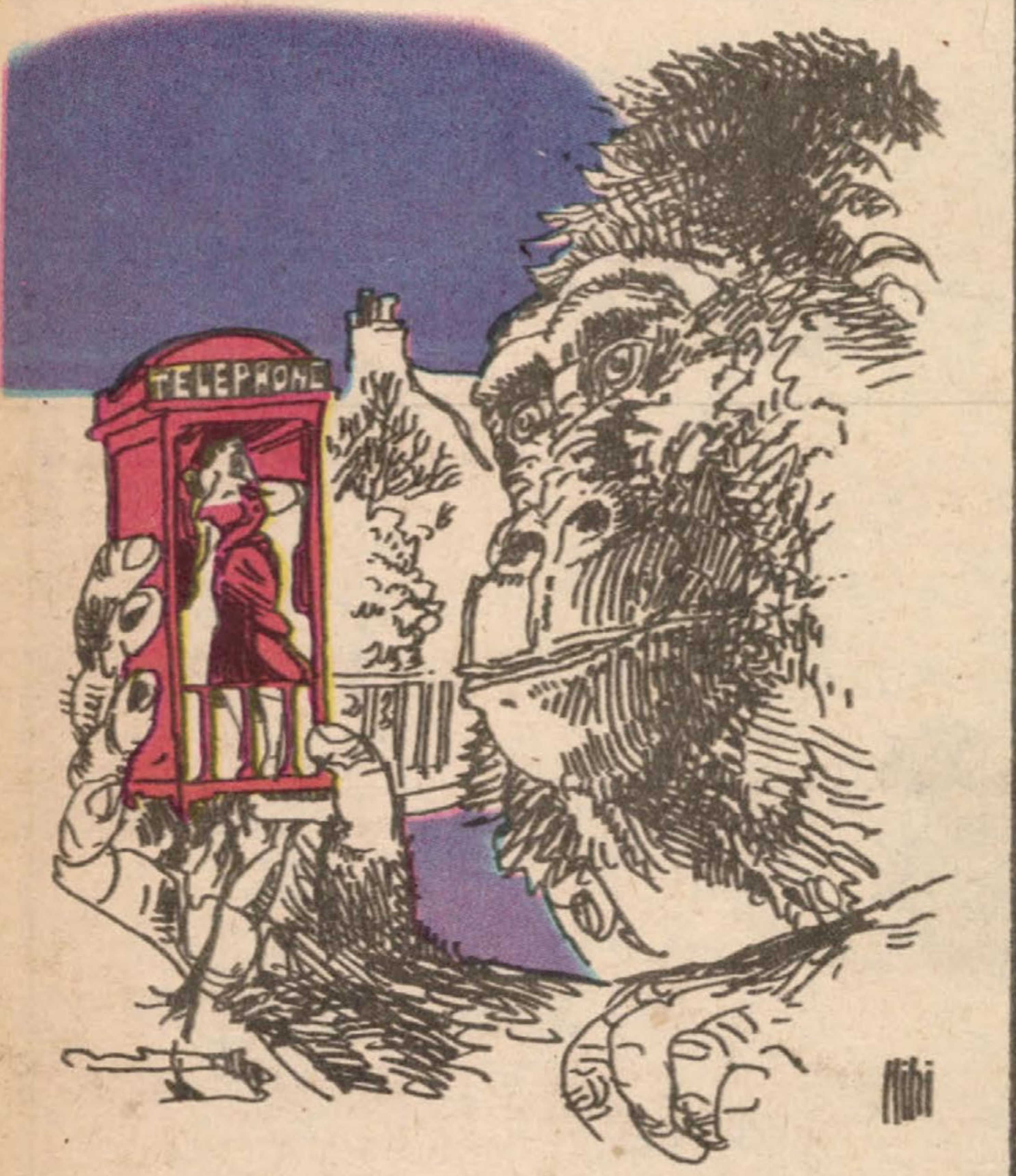

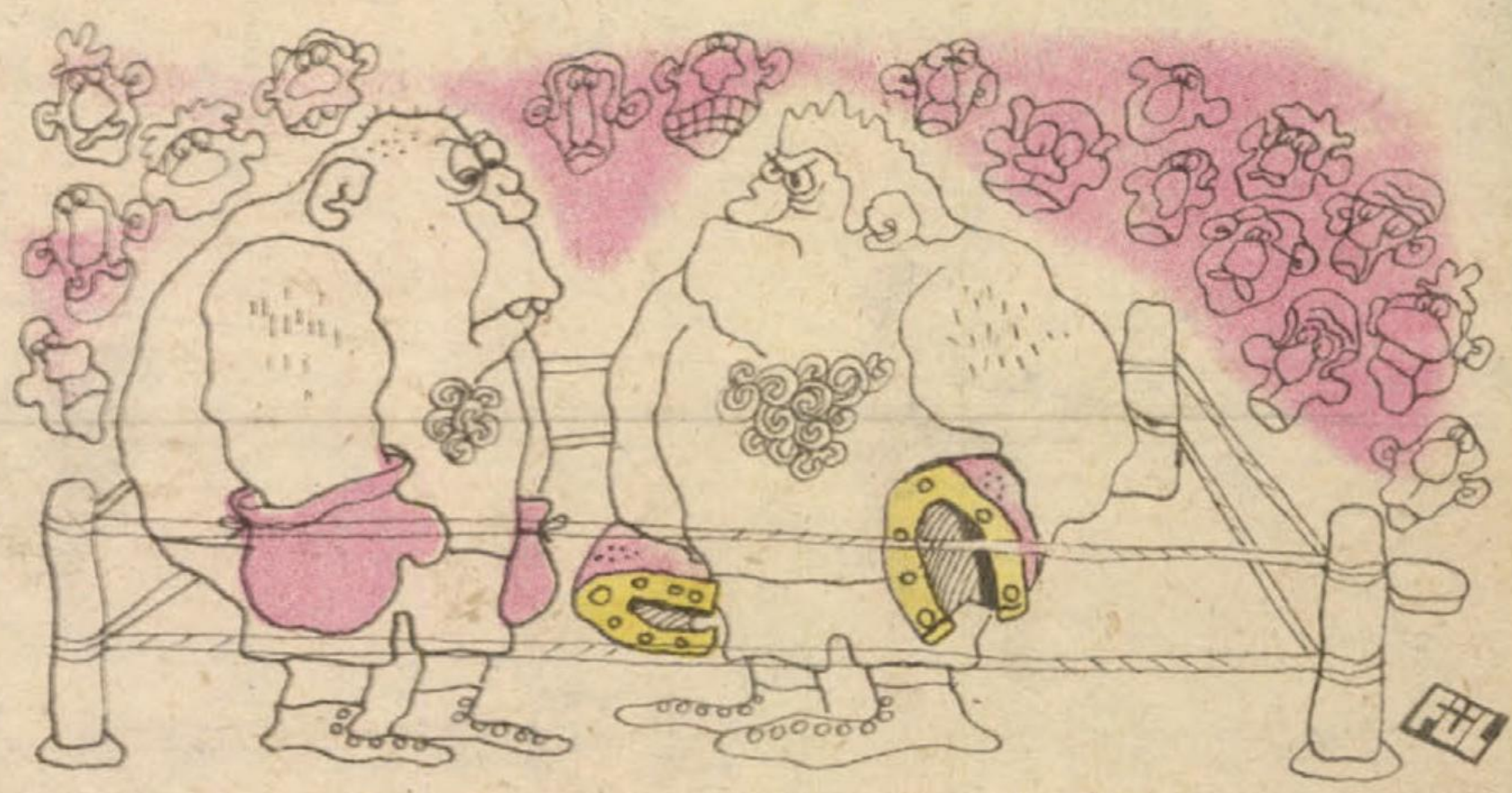

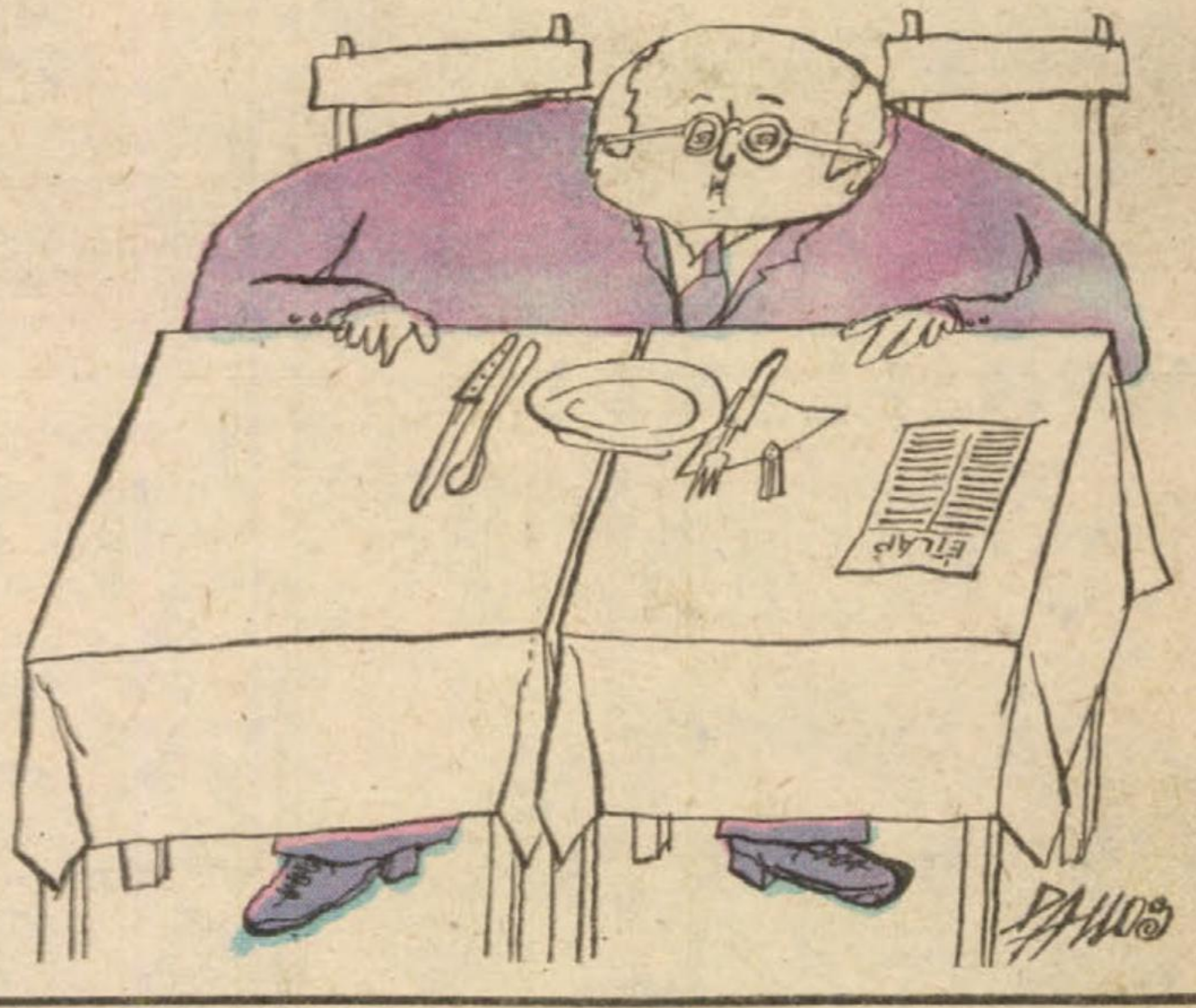
ÉTLAP
DALLOS

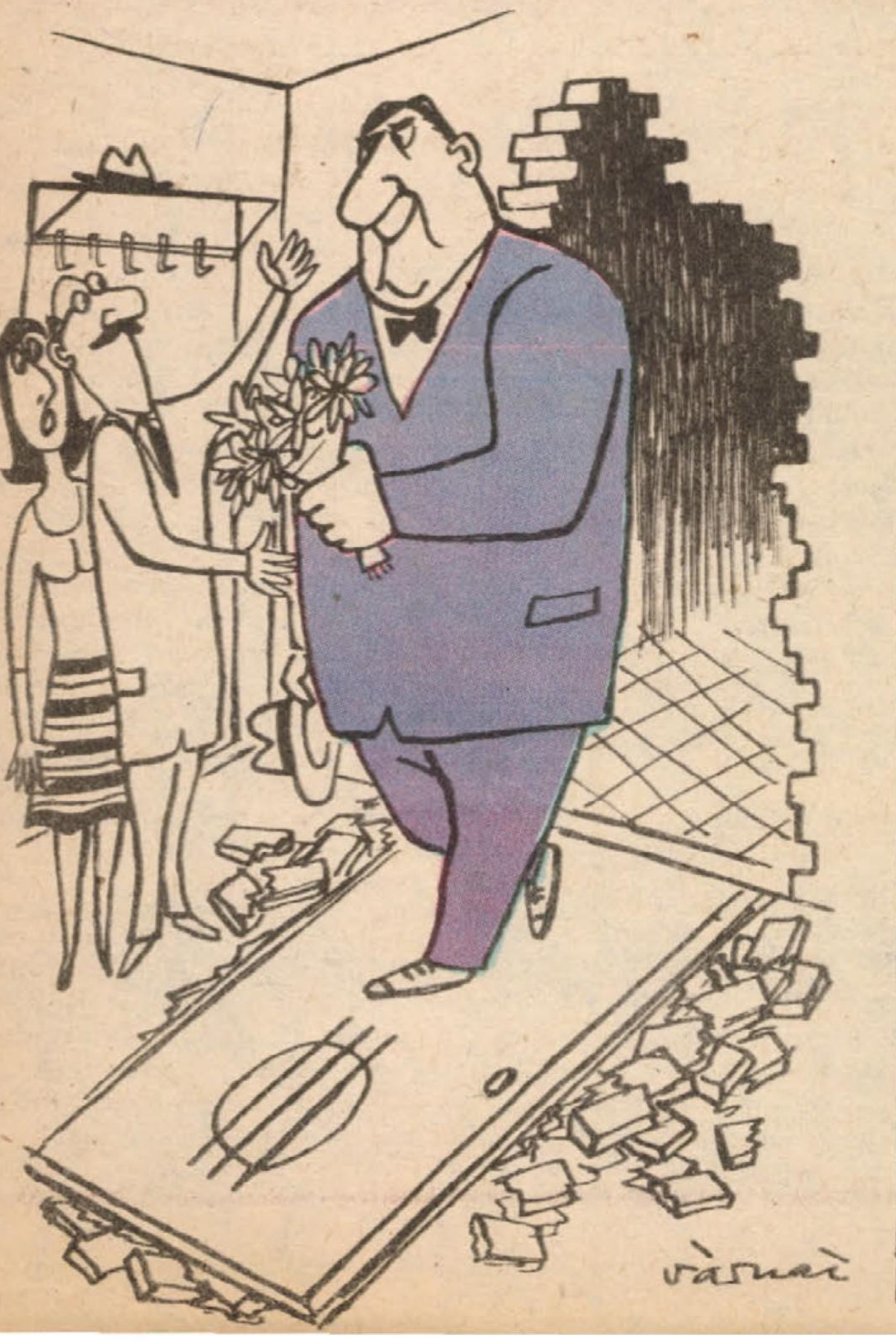

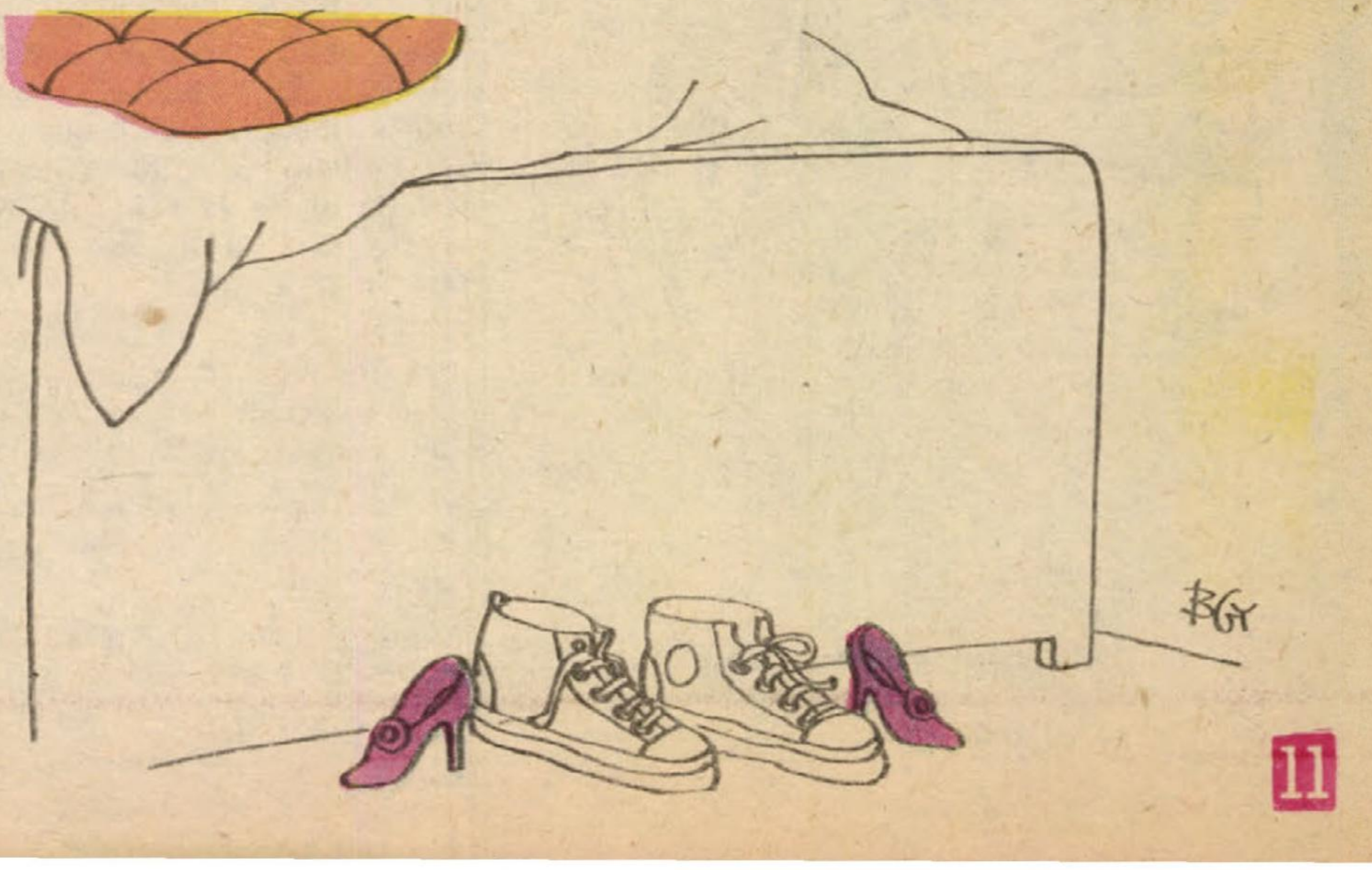

IMPORT HUMOR

HALAK ÉS EMBEREK

LOTHAR OTTO
KARIKATÚRÁI
A BERLINI
EULENSPIEGELBŐL

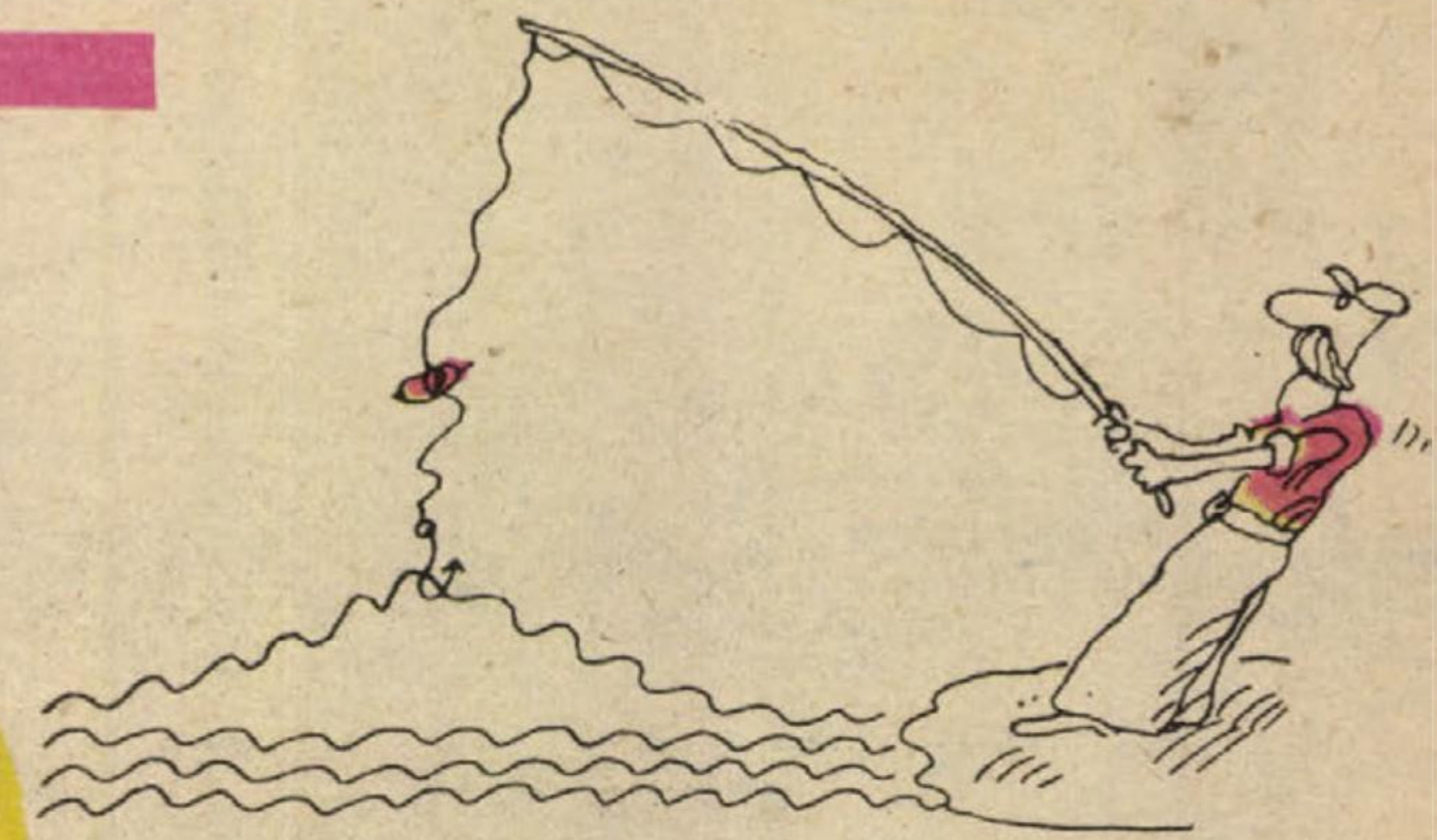

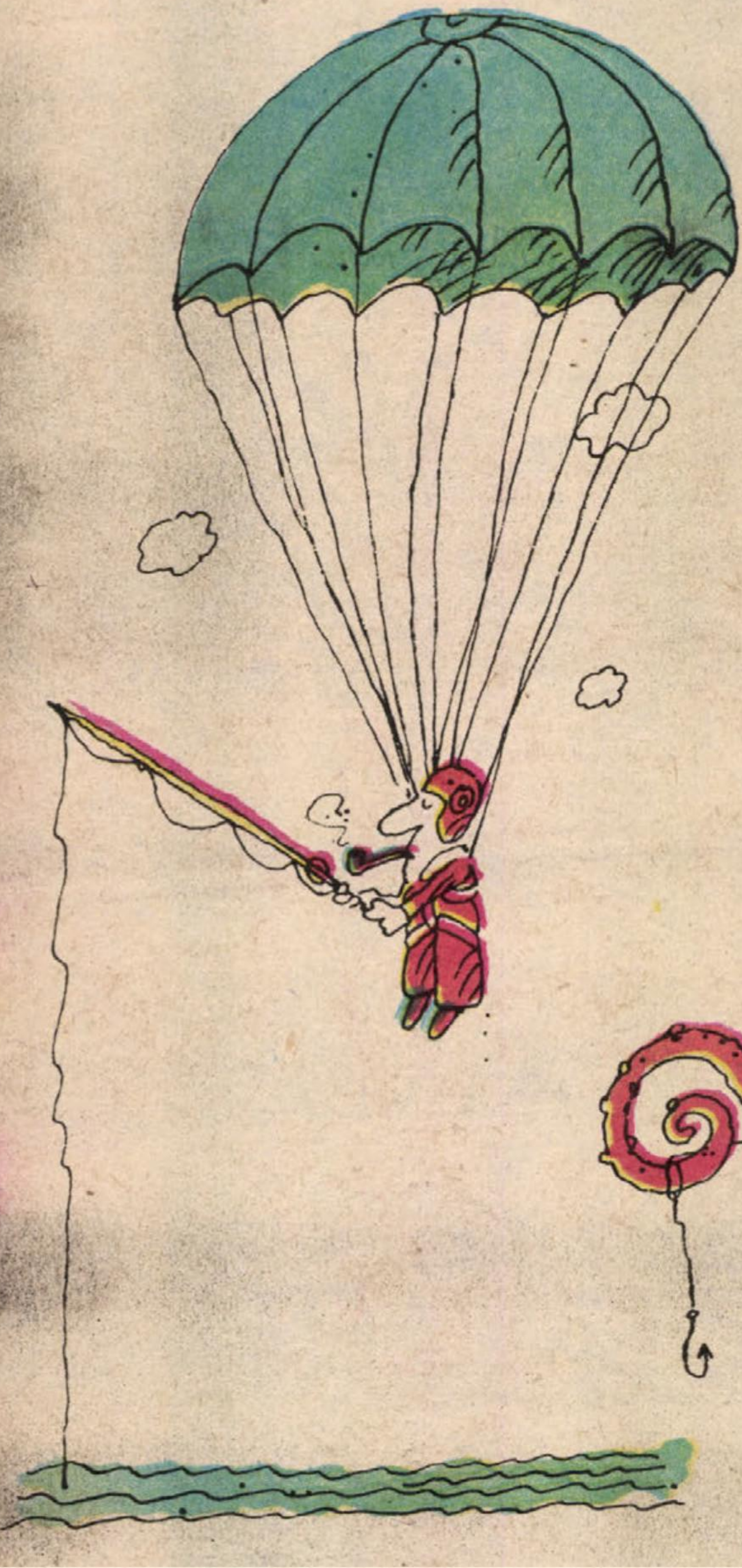

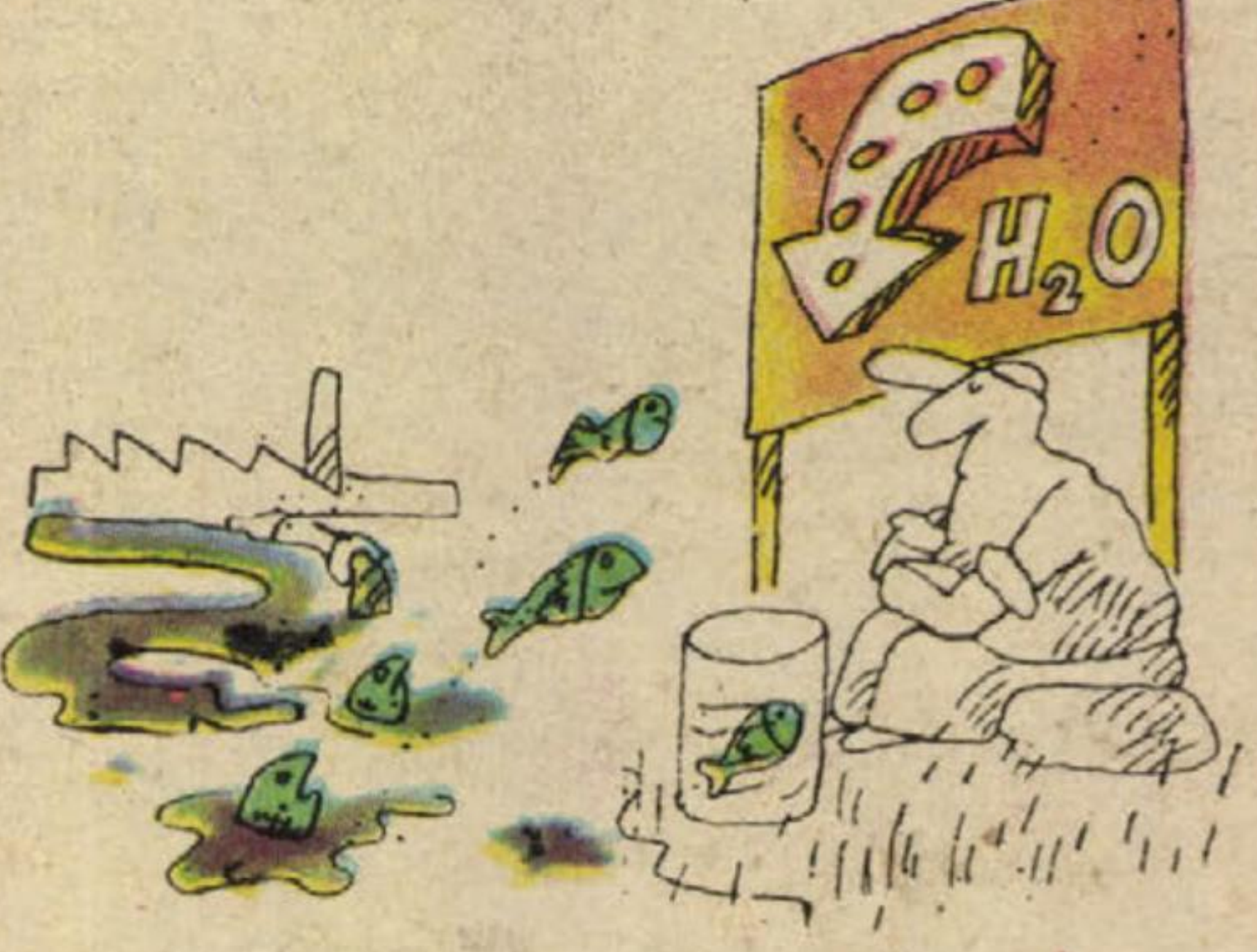

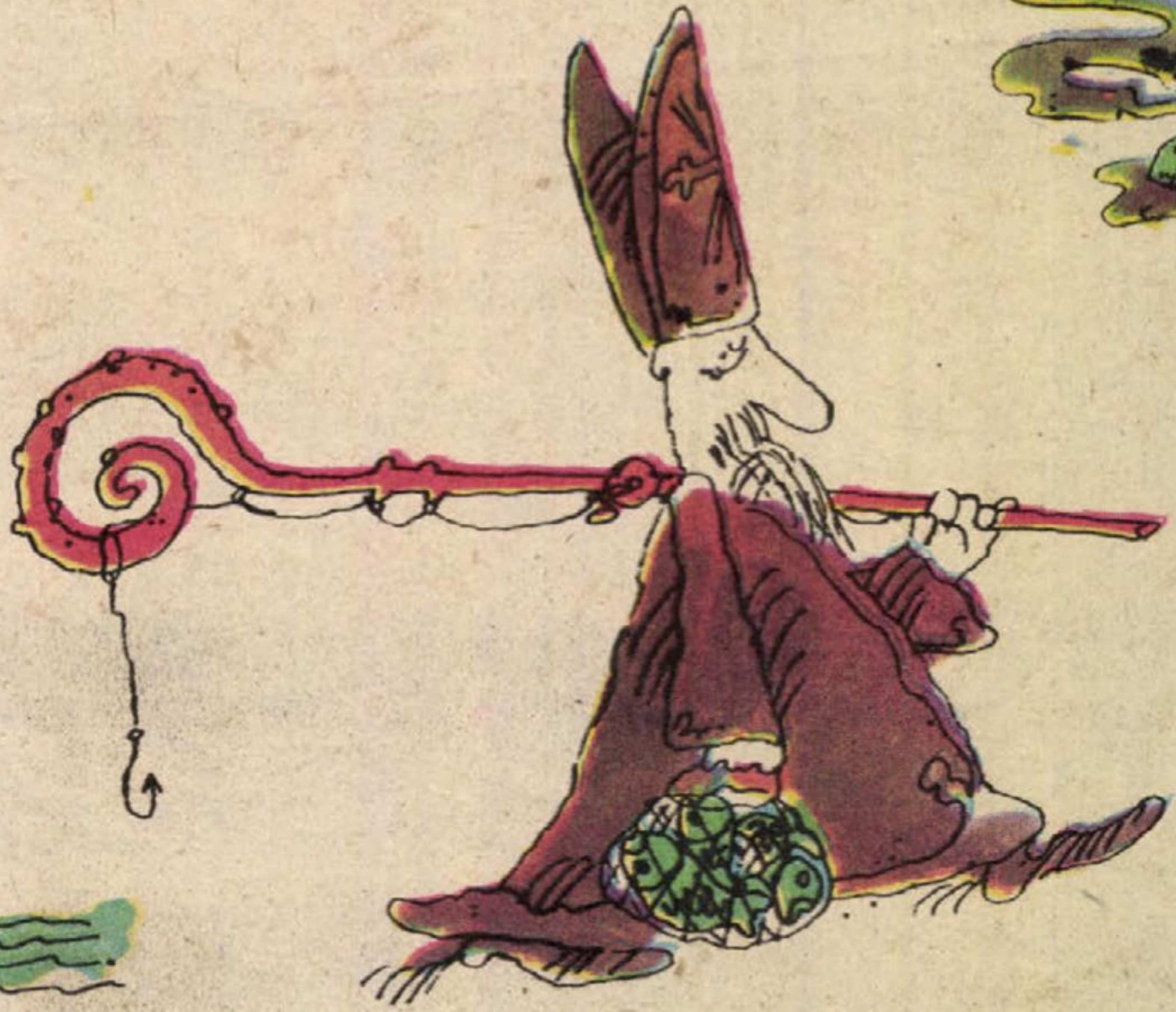

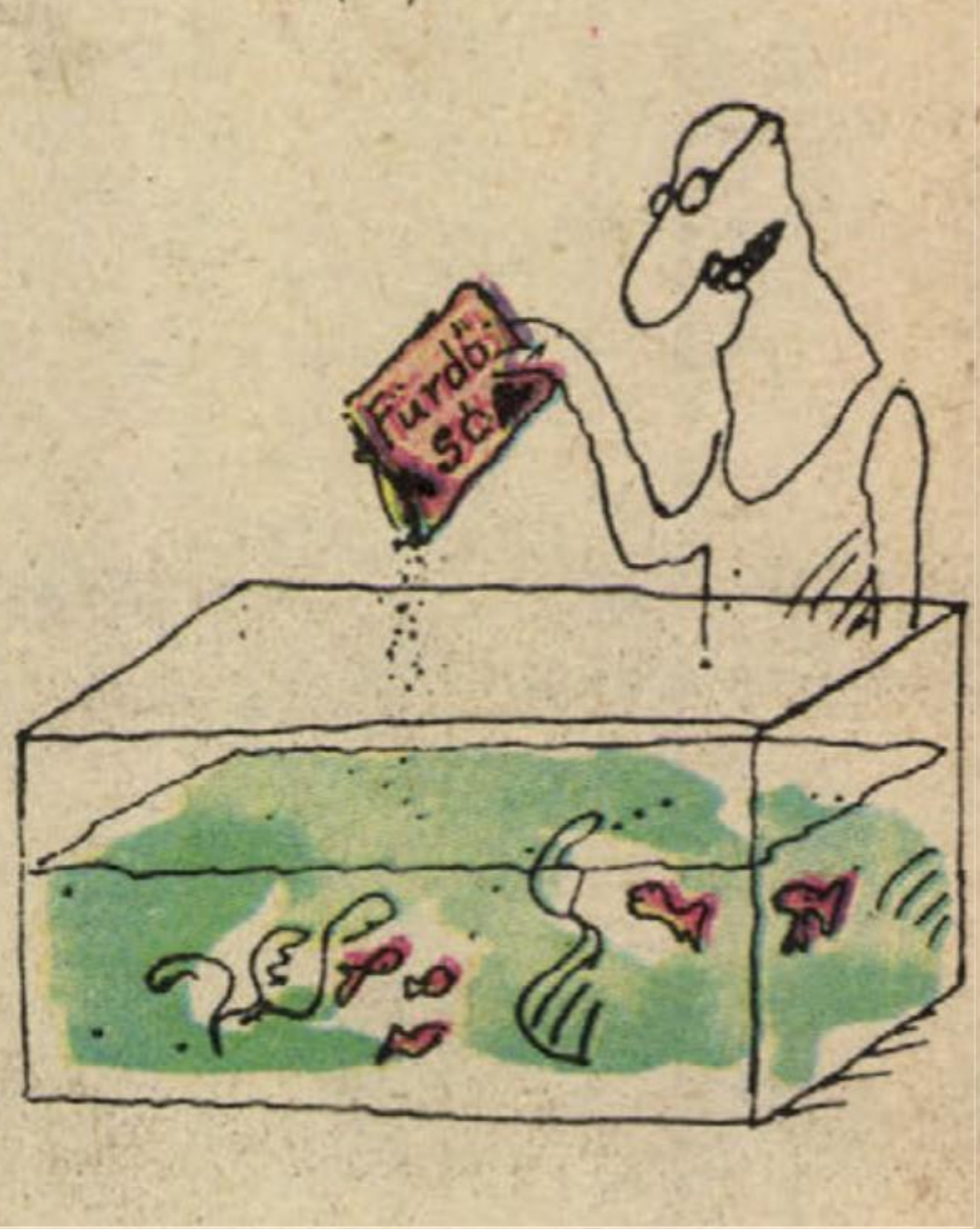

MEGJELENT!

LUDAS MAGAZIN
KÜLÖN-MUNKA
MÁSODÁLLÁS
FŐÁLLÁS
7. SZÁM
Nagy a hajtás
ÁRA 3.- FORINT

TRIBÜN

Emlékezhetünk: Argentínának négy góllal kellett vernie Perut, hogy a világbajnoki döntőbe kerülhessen. Nos, hat góllal verte, és sokan már akkor turpisságot gyanítottak. Vajon mit szólnak akkor a következő ügyhöz?

Hogy a tabella élén álló Union-Admira csapatát befoghassák, a WAT-Fünfhaus kézilabdás-ifileányainak 86 gól különbséggel kellett megnyerniük az utolsó mérkőzésüket.

Megnyerték. 93:1-re győztek! Igaz, az ellenfél eddig minden mérkőzését legkevesebb hatvan gól különbséggel vesztette el, és erre az utolsó meccsre nem is tudott teljes létszámmal kiállni.

Valaki mégis megkérdezte a vesztes csapat kapitányát, hogyan sikerült ezt az eredményt összehozniuk?

— Hát úgy — volt a válasz —, hogy küzdöttünk, akár a tigrisek!

Igaza lehetett. Ki látott már tigrist kézilabdázni?

„Felsőbb hatalmak” háromnegyed órára félbeszakították az FC Köln—Fortuna kupamérkőzést. A 24. percben vadméhek sokasága zúdult a pályára. A játékosok hanyatt-homlok menekültek az öltözőbe. Kereken negyvenöt perc telt el, amíg a bíró kiadhatta a jelzést:

— Légiveszély elmúlt!

Salty Scheltert, az ismert baseli sportembert köszöntötték kilencvenedik születésnapján a helyi hatóságok.

— Fogjuk rövidre az ünneplést — mondta a jubiláns. — Ha nem indulok tíz percen belül, lezárják a nevezéseket és nélkülem tartják meg a tornaversenyt.

Henry Rono, Kenya legújabb csodaatlétája ebben a versenyévadban már négy világcsúcsot futott a hosszútávokon. A tízezret 27:22,5 mp alatt tette meg, nem kevesebb mint nyolc másodpercet (!) javított a régi világrekordon. És utána még ő mentegetőzött.

— Sokkal jobb is lehetett volna — mondta a bécsi verseny rendezőinek —, csak elrontottam. 13:48 volt az ötezer ideje, de amikor bemondták a hangszóróba, én futás közben 13:38-nak értettem. „Ejnye — gondoltam —, ez mégiscsak túl gyors lesz...” és néhány körön át egy kicsit visszafogtam magamat.

(p. p.)

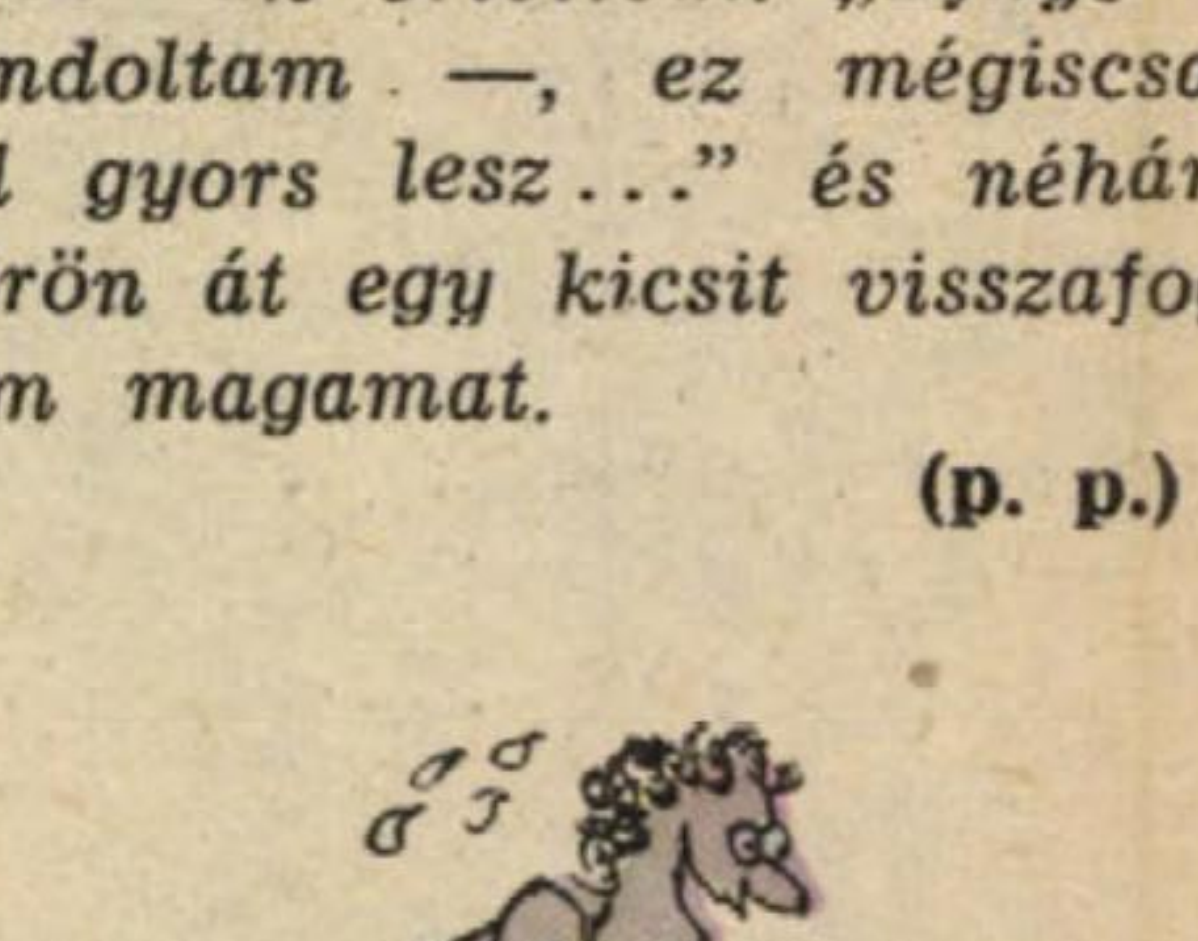

NYÁRI EGYVELEG

MELEGFRONT

Még csak hétfő és már szétfő
fejem, cz a kemény agytok,
míg a melegfronton vagyok,
okosabb, ha békén hagytok!

ÉJJELI SÖRJÁRAT

Drinkbárban egy szívós pasas
küzd a pincérmaffiával;
négy üveg sört számoltak s csak
egyet ivott a fiával...

SZÍNHÁZI KIFAKADÁS

Ez rosszabb, mint egy szatír;
mindenkiről rosszat ír!...

MODERN TANERŐ

Ahogy dukál:
koedukál...

USZONYATOS!

(Egy matróz menyasszonyának leveléből)

Ha kihajóztok a nyílt tengerre,
hogy kapcsolatot tartsak teveled,
nagyon kérlek, hogy repülő hallal,
(légi potykával) küldd a leveled!

Szilágyi György

TÜCSÖK és BOGÁR

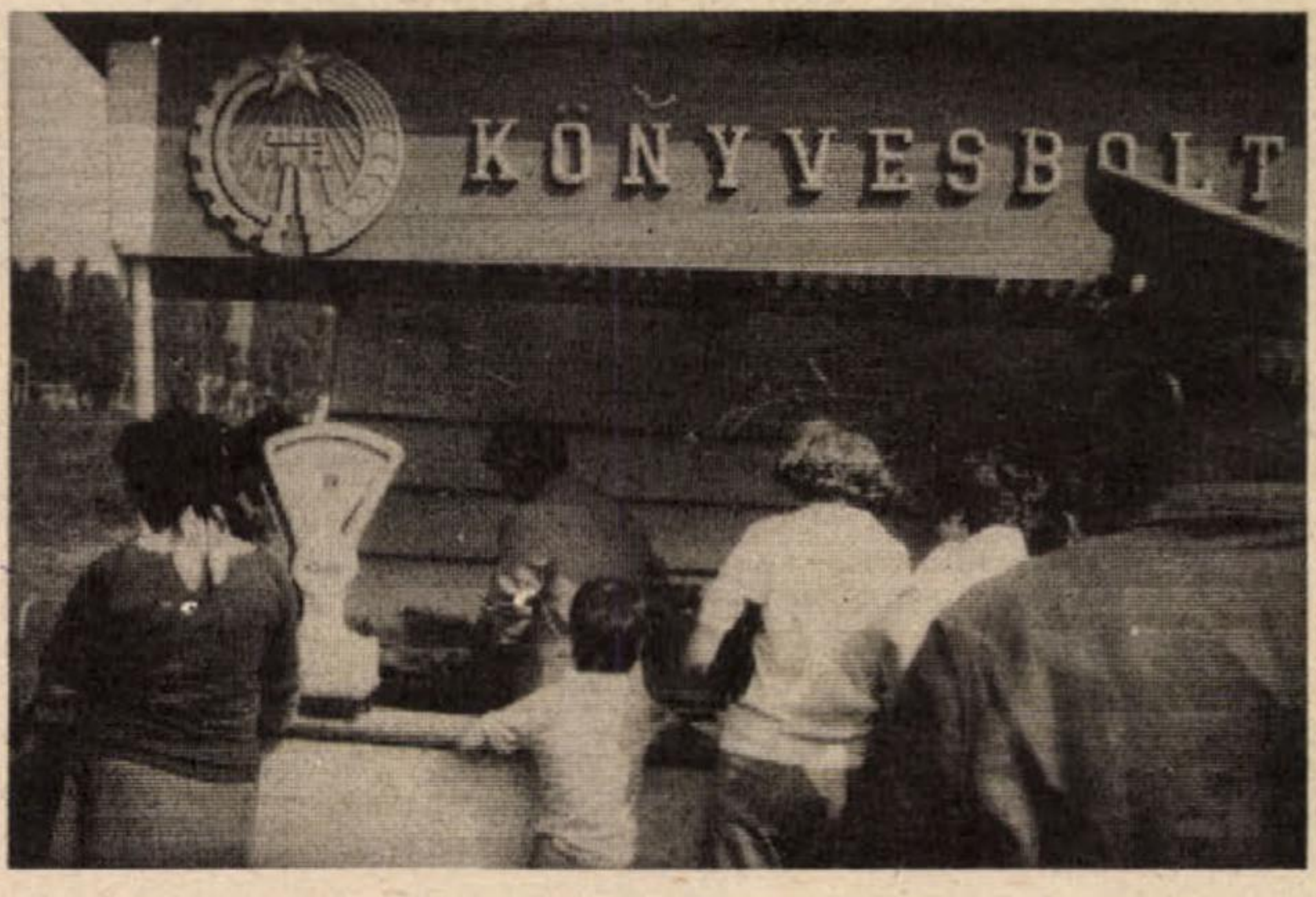

Aztán kérek még egy kiló Zolát is, de a mócsingot tessék levágni, mert betegnek lesz.

(Zircen fotózta Demóczi Gyula, balatonfüredi olvasónk)

Ne vidd kutyád a hivatalba, ne vedd a hivatalt kutyába!
(Pécsett fotózta Erb Imre)

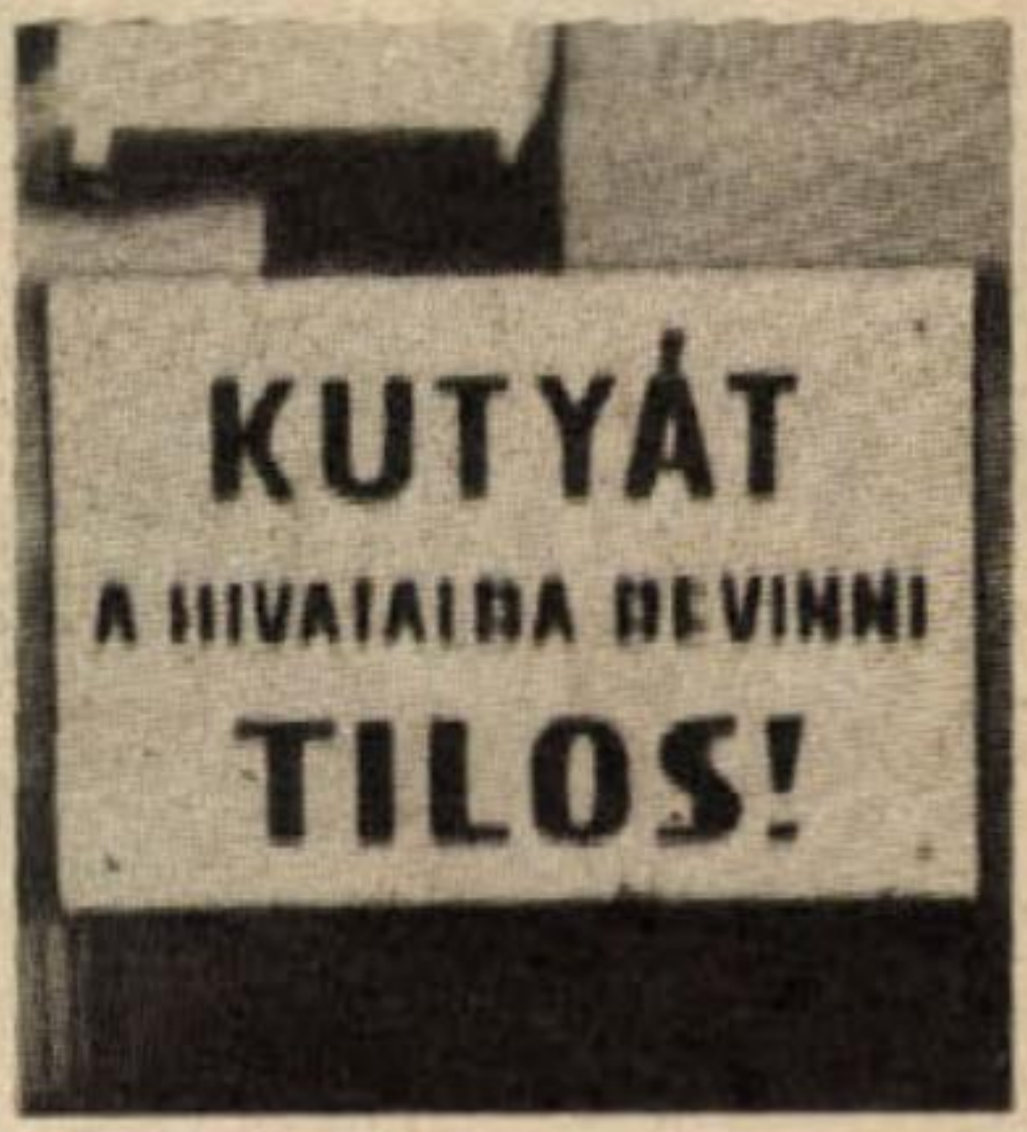

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Lengyelország

Jöttek, láttak, győztek! A jellegzetesen vörös mezben játszó lengyel válogatott az NSZK-beli vb slágeregyüttese volt. Braziliát legyőzve hódították el Deynáék a bronzérmet és a

Jellegzetesen vörös, kevésbé jellegzetesen fehér!

(A Képes Újságban fedezte fel Szabó Gyula)

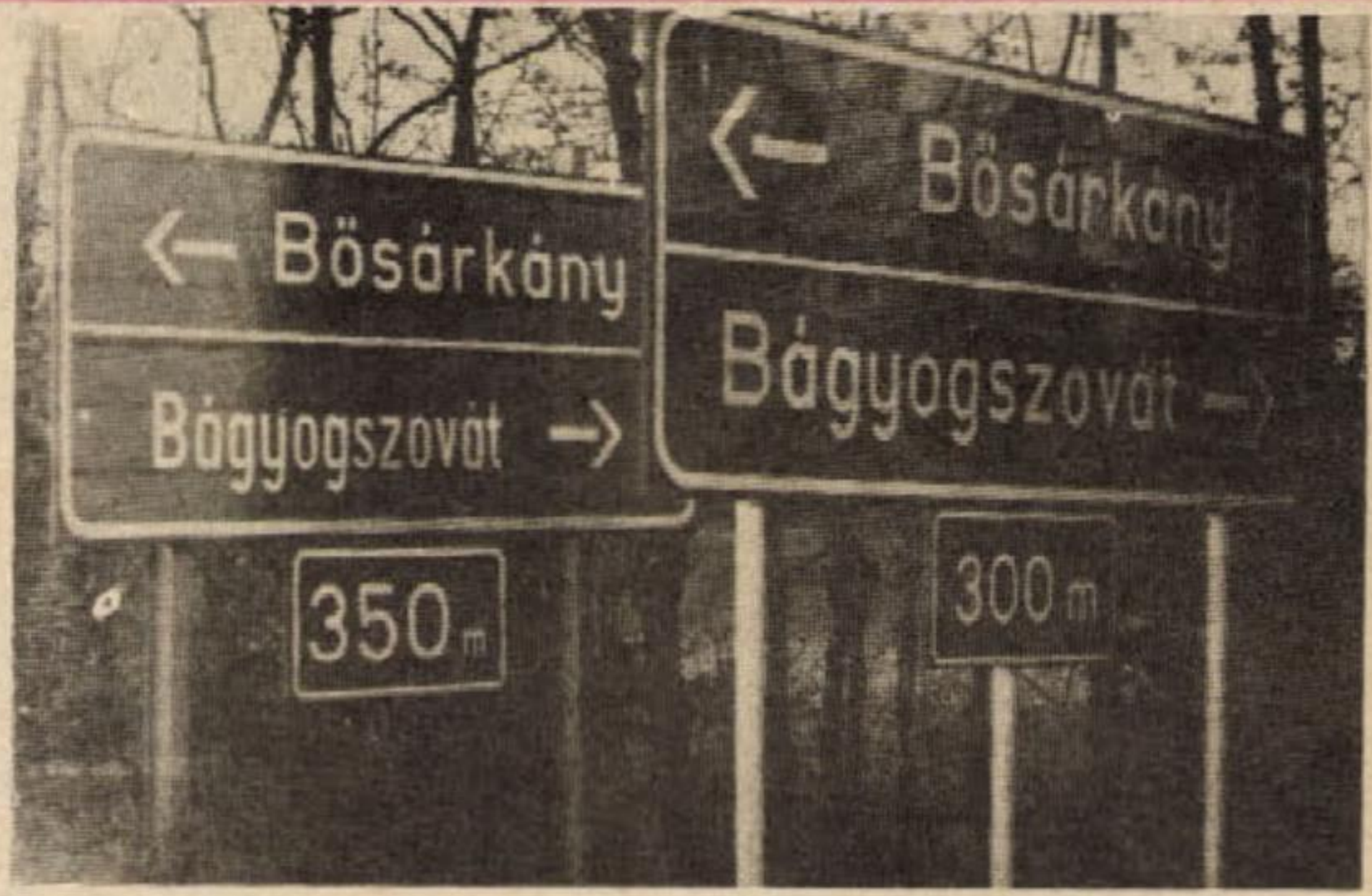

Tetszik érteni? Tetszik érteni? Csak a nagyobb nyomaték kedvéért. A nagyobb nyomaték kedvéért!

(A 85-ös országúton fotózta Nagy György, farádi olvasónk)

HIRDETÉSEK

FLÓRIÁN
Itt mindig történik valami...

Kényelmesen vásárolhat a FLÓRIÁN ÜZLETKÖZPONT I. emeletén a KERAVILL szaküzletében!

Aszongyák

hogy kőkorszaki, föld alatti indián települést tártak fel a régészek Brazília déli részén, Passo Fundo város közelében.

Be kell vallanom, hogy a föld alatti települést én csak az aluljárókban szerzett tapasztalataim alapján tudom elképzelni, azok a tapasztalatok pedig nem a legjobbak, nem tudom, hogy a kőkorszakban fel voltak-e már találva a huligánok — a feltalálás kifejezés nyilván helytálló, hiszen a huligánok majdnem mindenütt feltalálhatók —, ha igen, akkor alkalmasint sokan voltak ebben a föld alatti városban, hiszen a huligánok, miként az aluljárókban tapasztaljuk, nagy előszeretettel gyülekeznek a föld alatt, és bizonyára nemcsak szemtelen megjegyzésekkel, hanem kövekkel is — ha kőkorszak, legyen kőkorszak — molesztálták a járókelőket, és egy kő bántóbb lehet a legbántóbb megjegyzésnél is, és súlyosabb a legsúlyosabb sértésnél, az apafej megszólítás helyett pedig elképzelhetően az ősapafej megszólítást alkalmazták, hogy a nőket minek szólították, azt már nem is merem találgatni, de mindenesetre nagyon együttérzek a legjobb esetben ősöreglánynak címzett kőkorszaki bakfisokkal, akik nem várhatták meg a föld alatti huligánok eltávolítását a föld alól, ha egy ilyen hajdan molesztált kőkorszaki fiatal nő feltámadna és szétnézne egy aluljáróban, kénytelen lenne megállapitani, hogy bizonyos fiatalemberek modora kőkorszak óta nemhogy fejlődött volna, hanem, ha lehetséges, még kőkorszakibb lett.

Hát csoda, ha egy ilyen kőkorszaki település (vagy mai aluljáró) a föld alá süllyedt szégyenében?

(gergely)

TURISTAPIAC-KUTATÓ

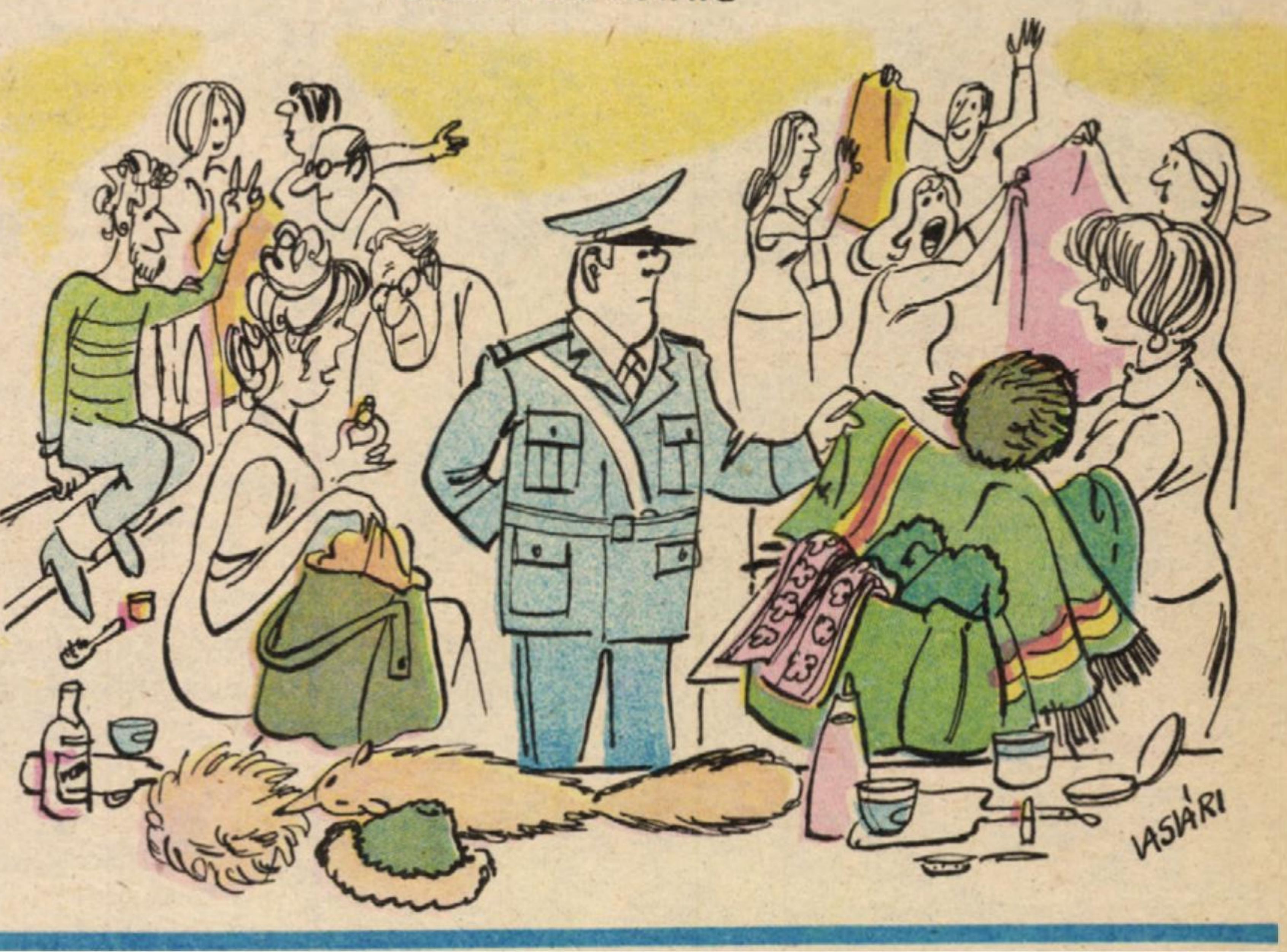

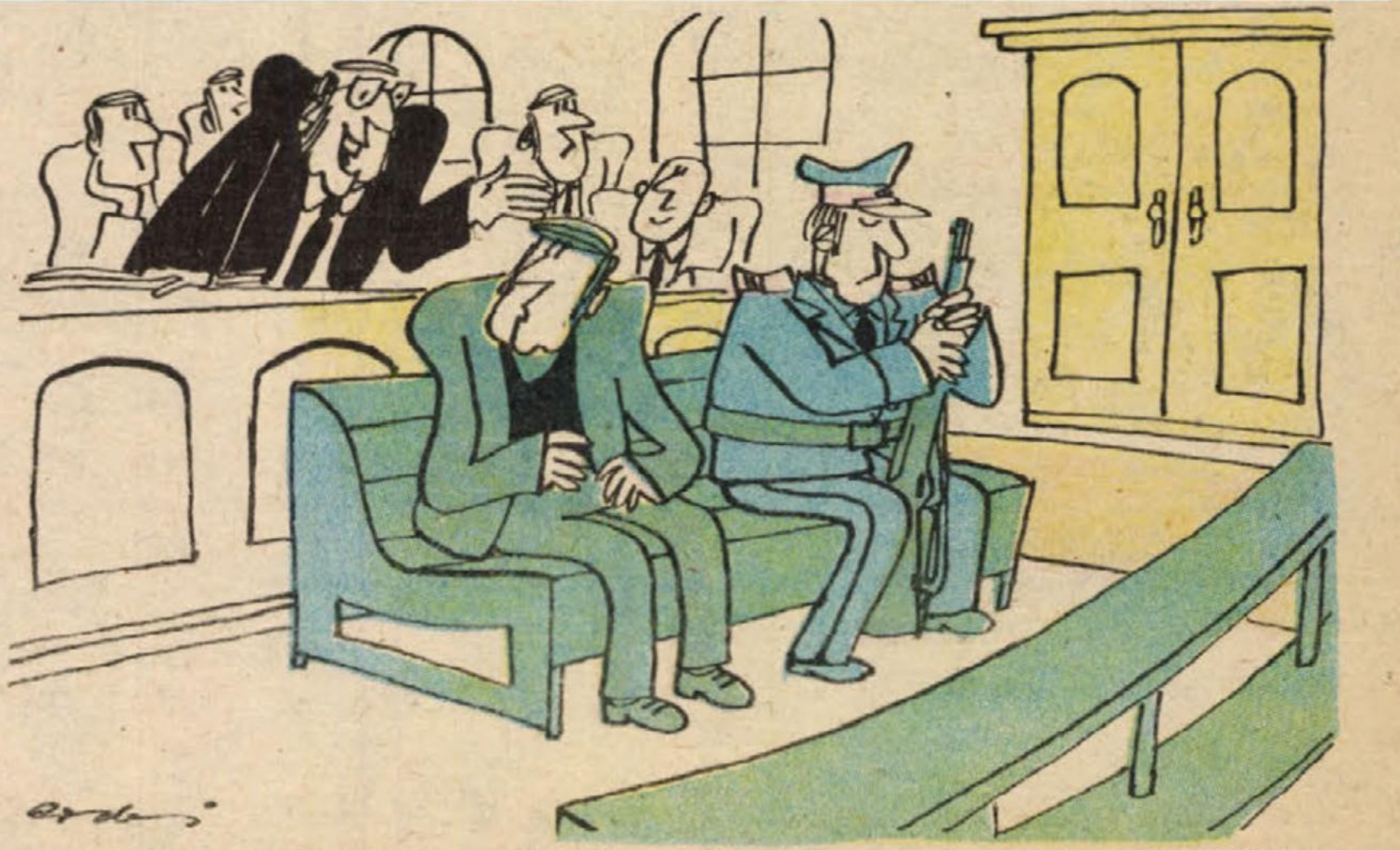

– Mi az a két év, legalább lesz ideje áttanulmányozni az új BTK-t!

ÚJ TANKÖNYVEK

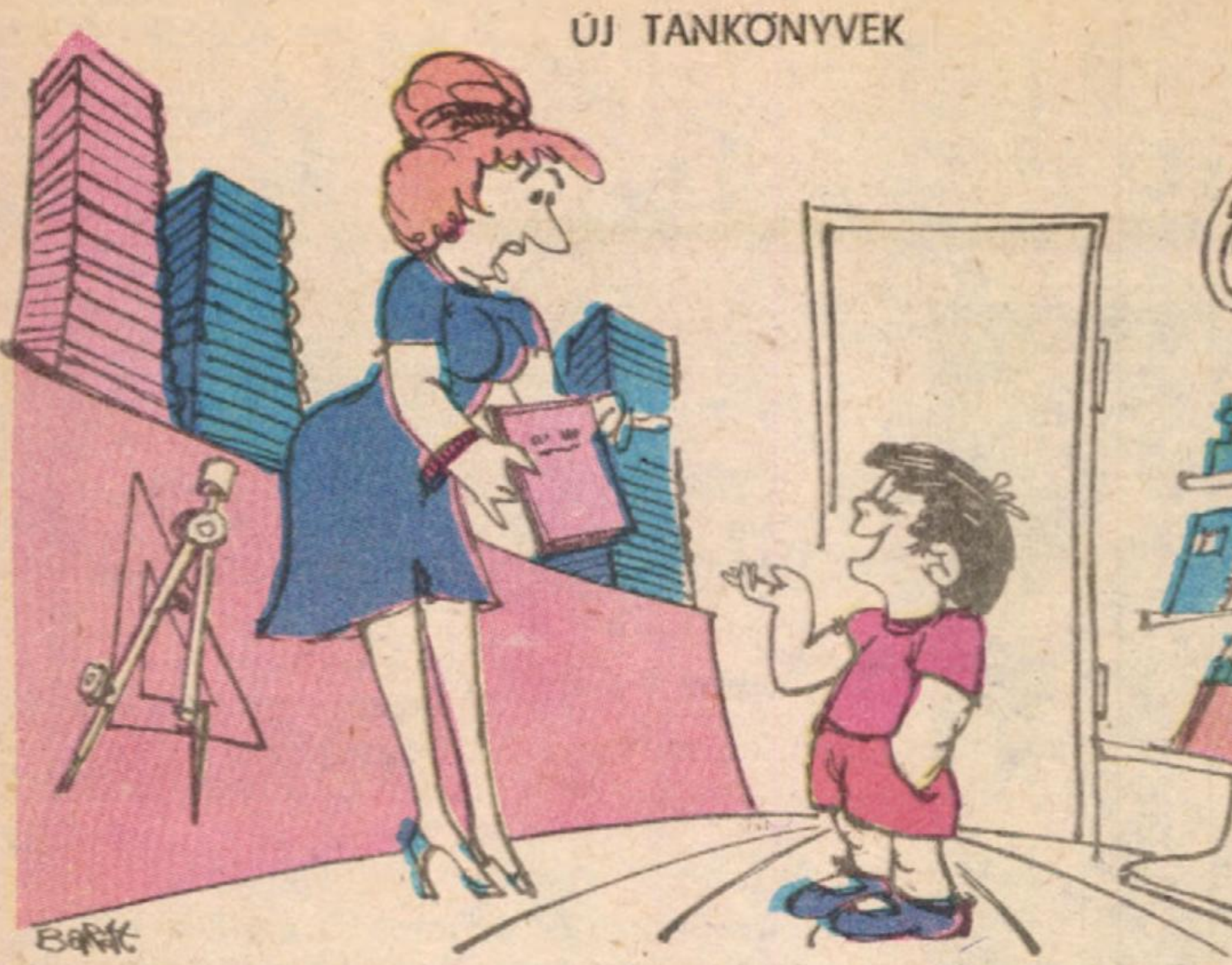

– Olyat kérek, amiben a szexuális ismeretek mellett színes aktfotók is vannak.

FIZETÉSNAP

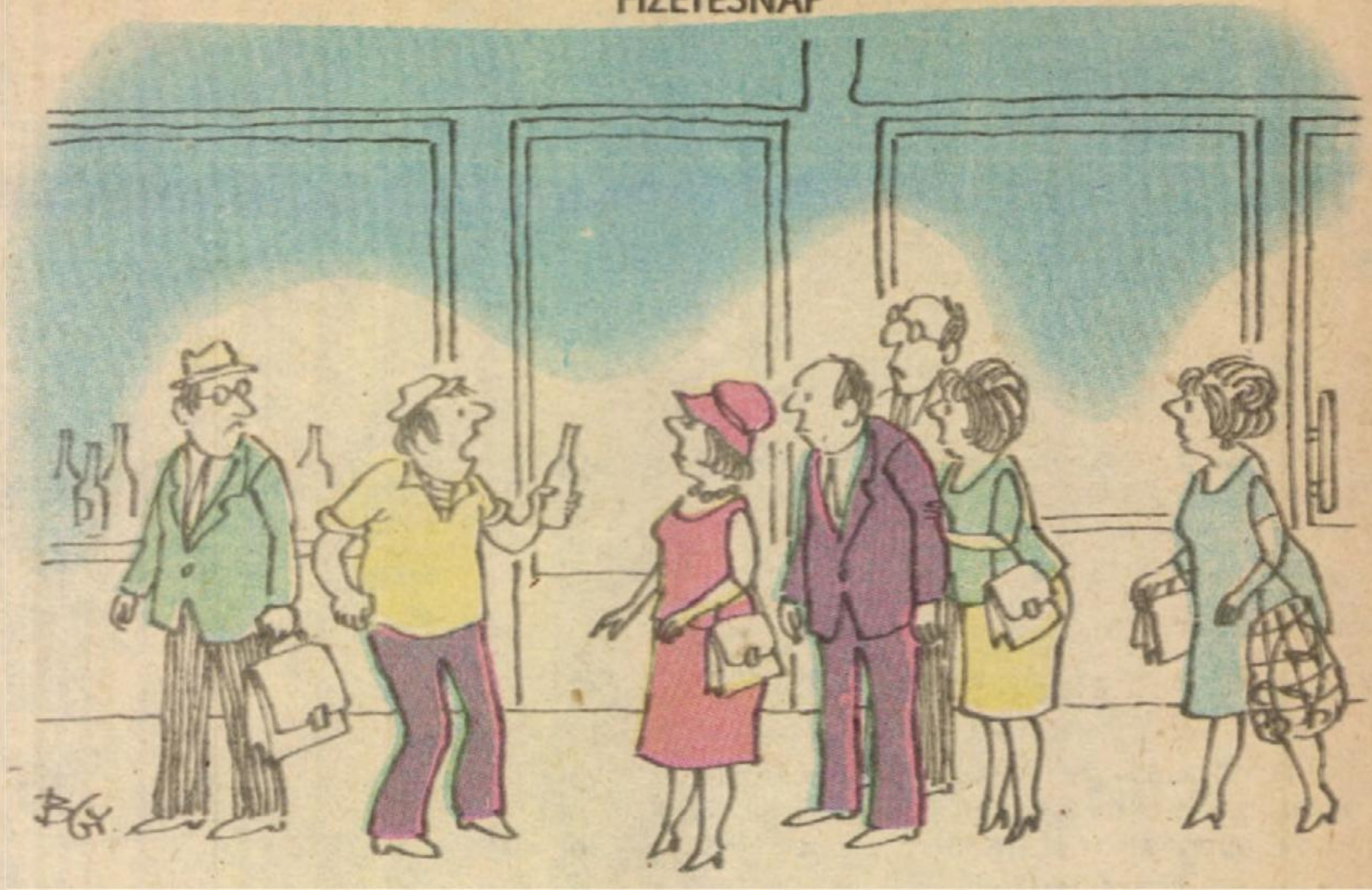

– Szóval, senki sem akar pertut inni egy egyszerű munkásemberrel?

ERŐS PERMETEZŐSZER

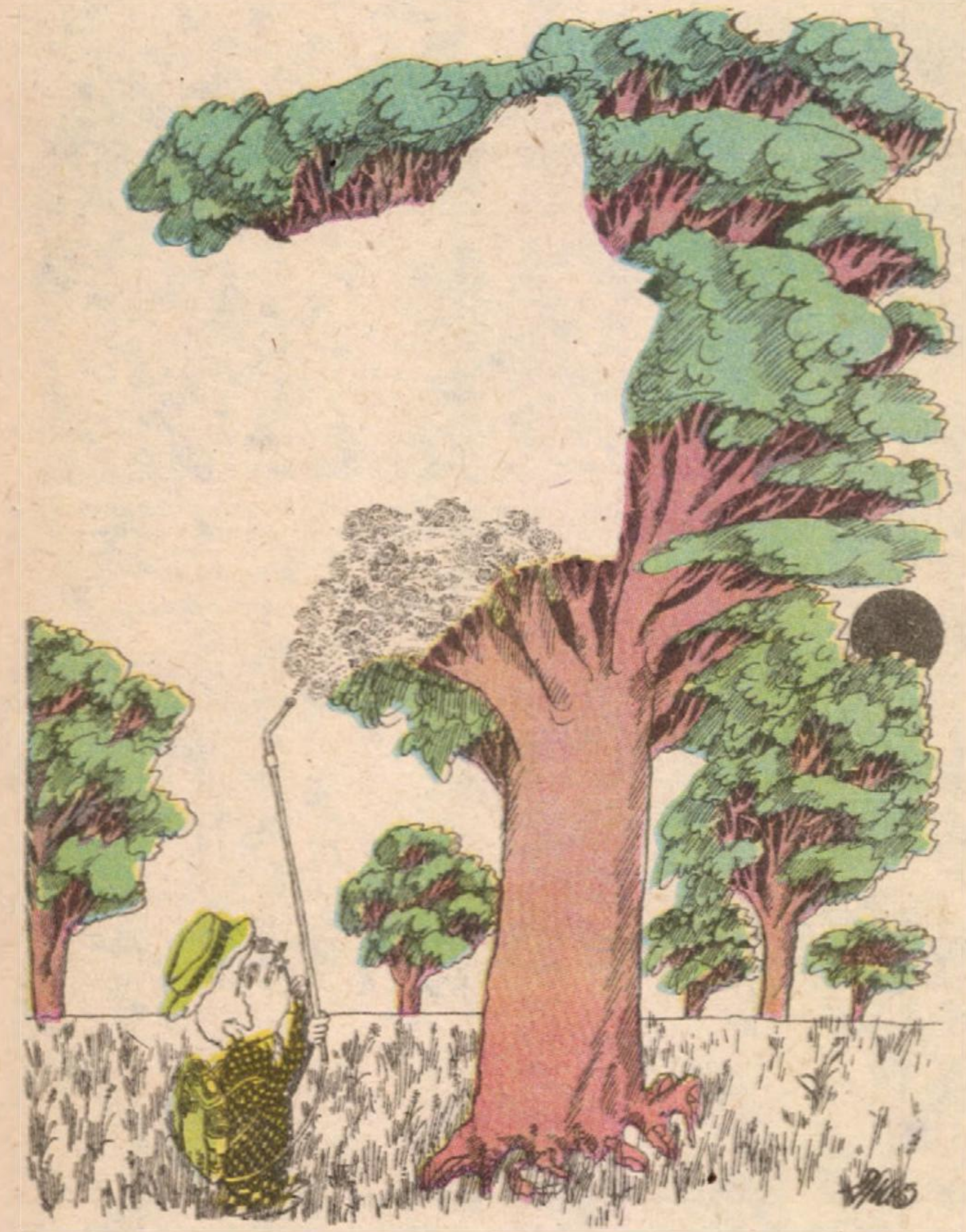

VALÓDI ÁLHÍREK

A Varsói Szerződés alakulatainak ez évi hadgyakorlatán Percelbüröske mellett a gépesített egységek megkezdték a búza betakarítását. A megfigyelőként résztvevő NATO-tábornokok elismerésüket fejezték ki csapataink szervezettségéért, de ugyanakkor aggodalmuknak adtak hangot, mondván, hogy az esetleges teljes leszerelés kínos helyzetbe hozná a magyar mezőgazdaságot.

Az OTSH jelentése szerint a világbajnokságot megjárt magyar futballisták anyagi juttatásaiból levonták a tanulságot.

Tegnap átadták a XXIII. kerület lakóinak az új crossbar jellegű beázást. A kerület telefonjai ezentúl kézi kapcsolás nélkül, mindössze kilenc szám tárcsázásával, külföldről sem hívhatók.

Ma délelőtt az Országház Pipacstermében Evias Regonenak, Malaria rendkívüli és meghatalmazott nagykövetének, K. Z.-né takarítónő ünnepélyesen átnyújtotta elveszettnek hitt megbízólevelét.

A zarácsi SZOT-üdülő gondnoka ellen fegyelmi vizsgálatot indítottak. Az első jelentésekből kiderült, hogy a vendégekkel szemben a megengedettnél is enyhébb hangot ütött meg. A gondnok pallosjogát átmenetileg felfüggesztették.

Engedély nélkül halászott a Zavarosban M. J. sporthorgász, amikor tettenérték. Az ellenőr mérete n alulinak találta a már kifogott olajszennyeződéseket és azokat visszadobatta a vízbe.

Kedden ünnepélyes keretek közt leplezték le Krajzinger Bálint kőfaragó zugpálinkafőzdéjét. Először a helybeli fináncok részéről hangzott el köszöntő, majd Krajzinger Bálint nyújtotta át meghatottan a lepárló készüléket.

A hivatalos eljárás mellett polgári pert is indítottak K. Amália foglalkozásnélküli ellen, mert esti sétáin kitűzte magára a Kiváló Áruk Fóruma jelvényt. A bíróság letiltotta a megkülönböztető háromszög viselését, miután a szakértők a szóban forgó hölgyet romlottnak minősítették.

Betiltották a mezei szamócaszörpöt! A kedvelt italféleségben levő ártalmatlan ételfestékről a laboratórium megállapította, hogy súlyosan életveszélyes, ezért gyártását leállították. Hétfőtől tehát az eddig kereskedelembe került mezei szamócaszörpöket már kedvezményes áron vásárolhatjuk.

Selmeczi Tibor

ZSÖLLYE

Koncz Gábor az elmúlt héten egy nyírségi falucskában vendégszerepelt. Amikor hazafelé indult, elkapta az eső és mire a faluból kivezető földes úton eljutott a negyven kilométerre fekvő főútvonalig, a ráragadt sártól már nem lehetett megállapítani az autó eredeti színét. Pesttől vagy hatvan kilométerre elállt az eső és mire beért a városba, csillagfényes éjszaka fogadta. Koncz alighogy parkolóhelyet talált a háza előtt, odalépett hozzá egy arra sétáló bácsi.

— Ej, ej, művész úr! Miért tetszik ilyen piszkos, sáros autóval járni? Hiszen erről még a rendszámot sem tudná leolvasni!

Koncz fáradt volt ahhoz, hogy magyarázkodjon, csak legyintett:

— Nem baj! Tudom kívülről!

A mozikban mostanában játsszák „A Dominó elv” című amerikai filmet, amelyben feltűnik régi ismerősünk, Mickey Rooney is. A hajdani gyereksztár most nősült hatodszor. Az újdonsült feleség európai asszony, de ettől még Rooney tipikusan amerikai maradt. Erről tanúskodik az asszonyka nyilatkozata egy képes magazinnak:

„Rooney tündéri férj, de azért leszokhatna egyről-másról! Abba például már beletörődtem, hogy egész nap rágógumit rág, az se zavar, hogy a keze állandóan a zsebében van, azt is elnézem, hogy a lábát mindig felteszi az asztalra, de azért egy valami idegesít! Ez a valami pedig nem más, mint az, hogy soha nem veszi ki a cigarettát a szájából, amikor megcsókol!

A Színművészeti Főiskolán nagy izgalmak között zajlottak a felvételi vizsgák. Voltak olyan jelentkezők is, akik nem először próbálkoztak. Ez derült ki az alábbi beszélgetésből is, mely két drukkoló kislány között zajlott le a vizsgáztató terem előszobájában.

— Hányszor nem sikerült a felvételi vizsgád?

— Hát… ha a holnapit is beszámítom, akkor háromszor!

Rátonyi Róbert

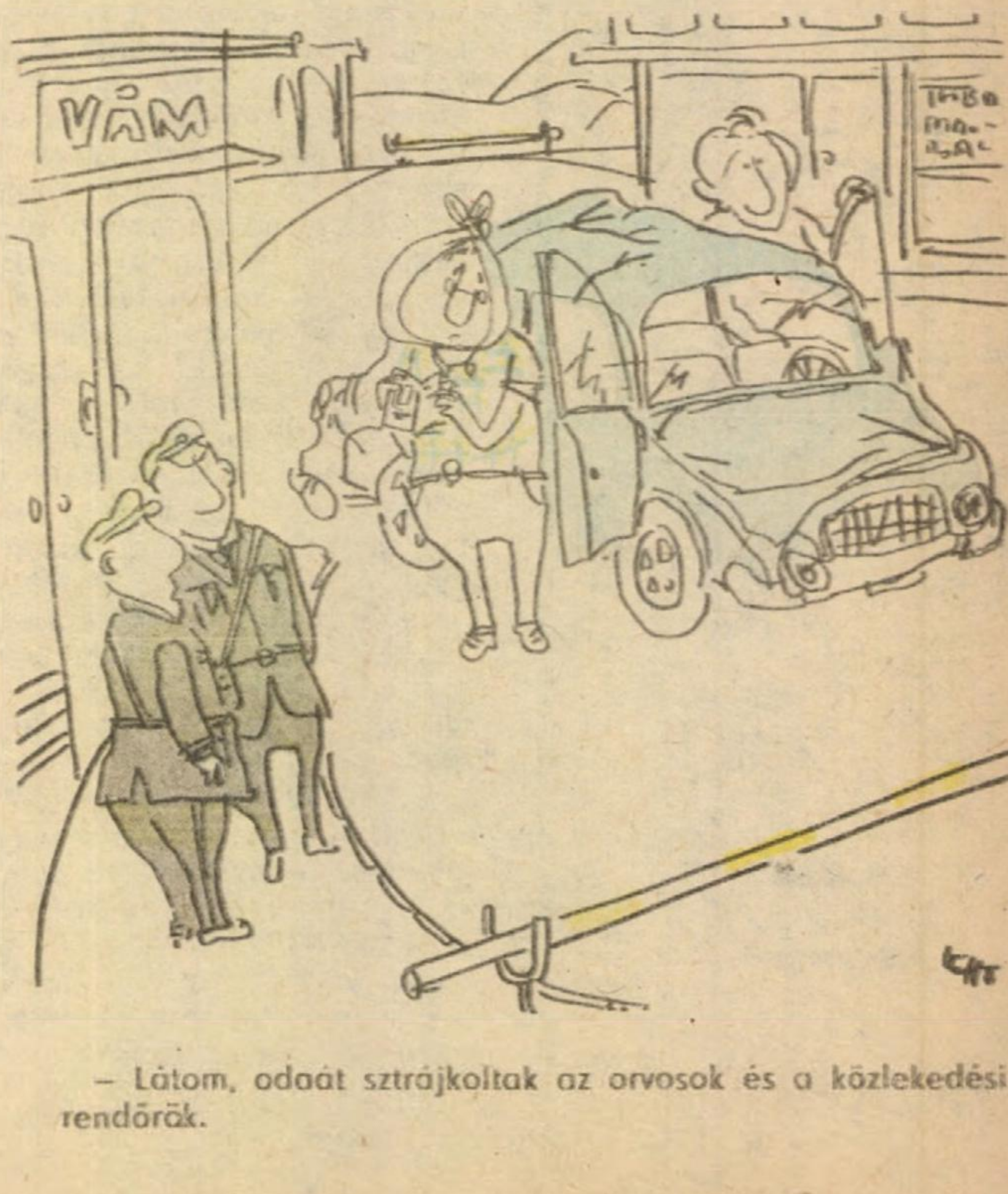

– Látom, odaát sztrájkoltak az orvosok és a közlekedési rendőrök.

UDVARIAS EMBER

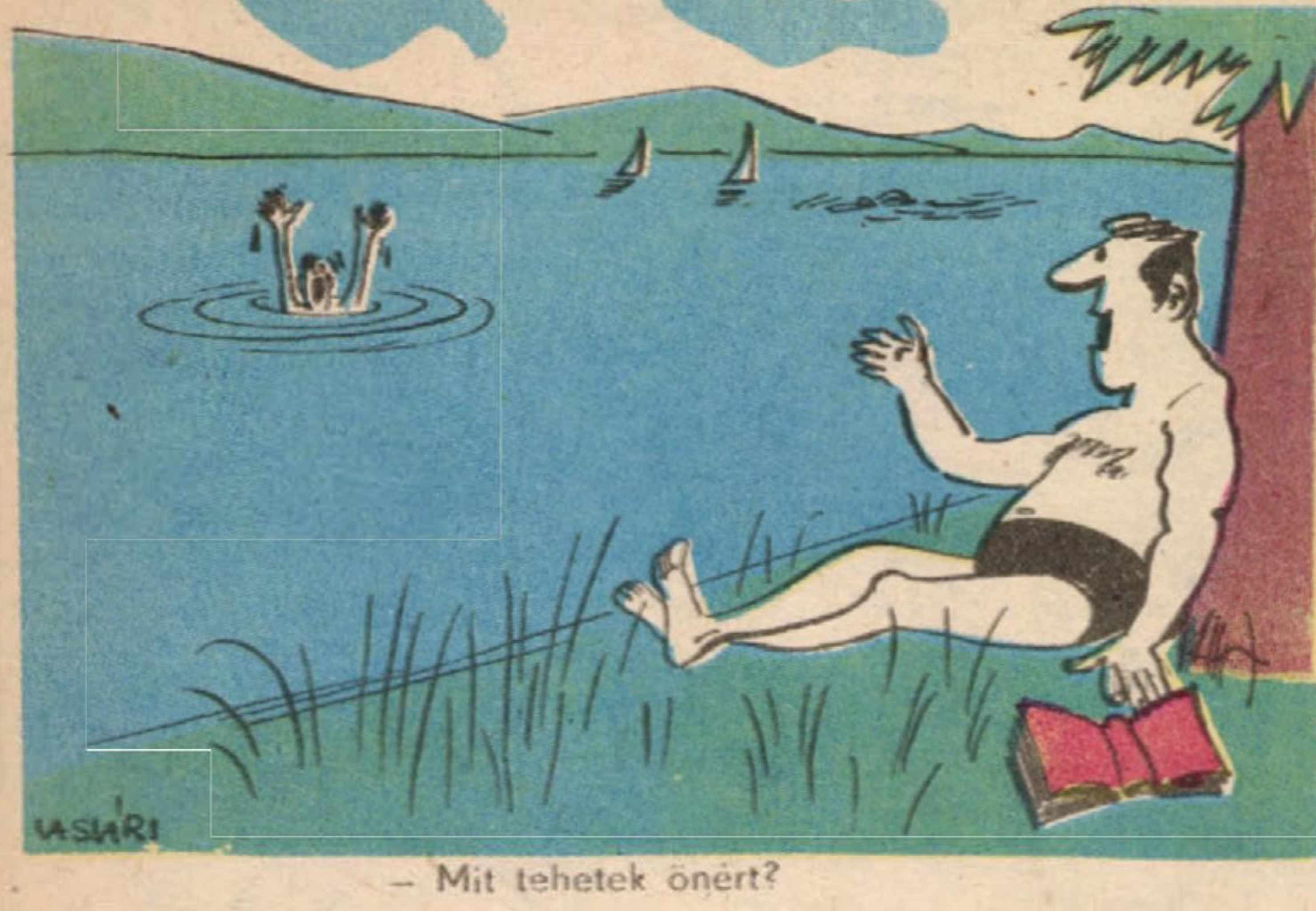

– Mit tehetek önért?

NYILATKOZIK A REMETE

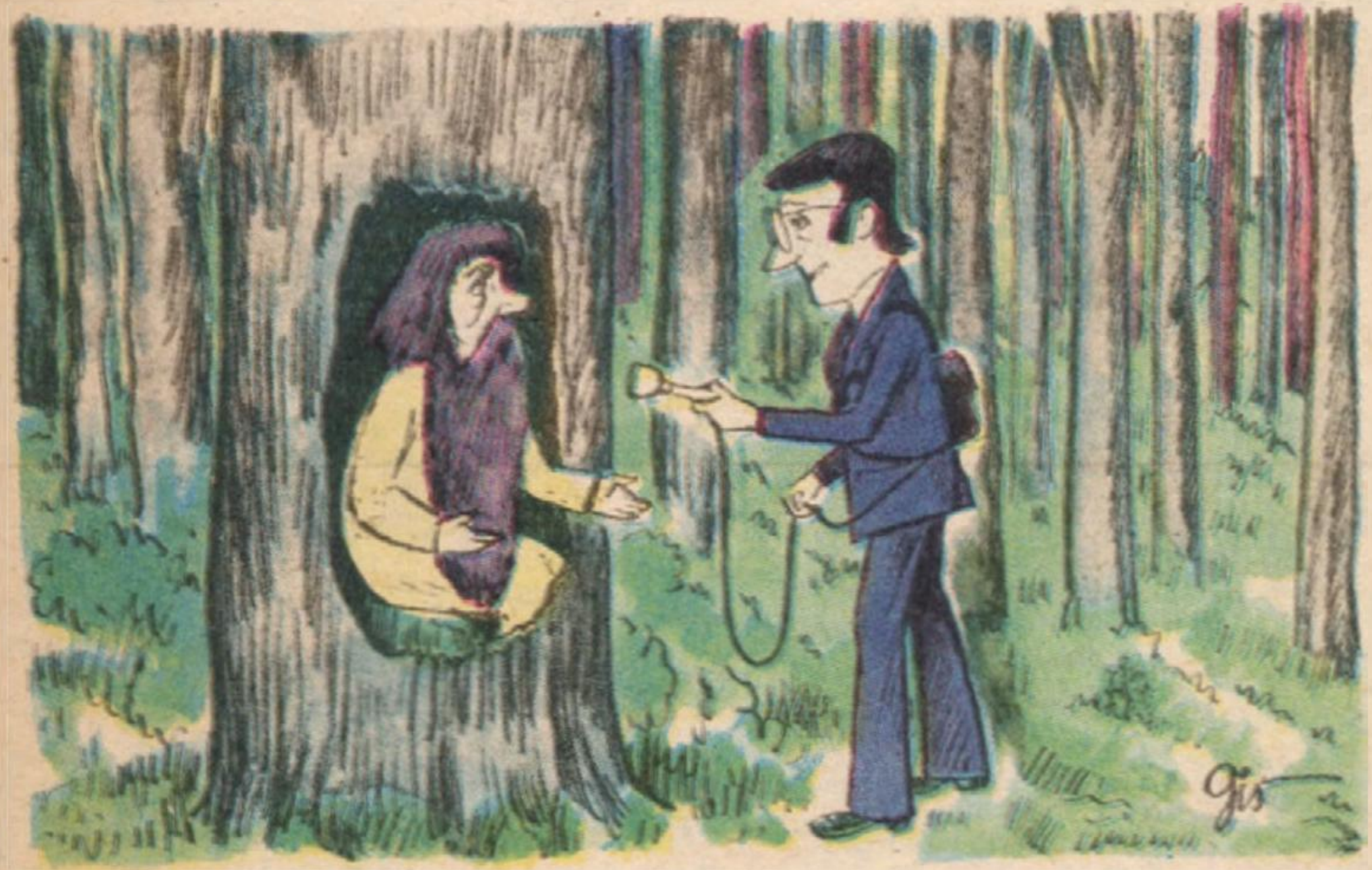

– Amúgy minden rendben volna, csak az a magány…

KULTURÁLT LÉGSZENNYEZÉS

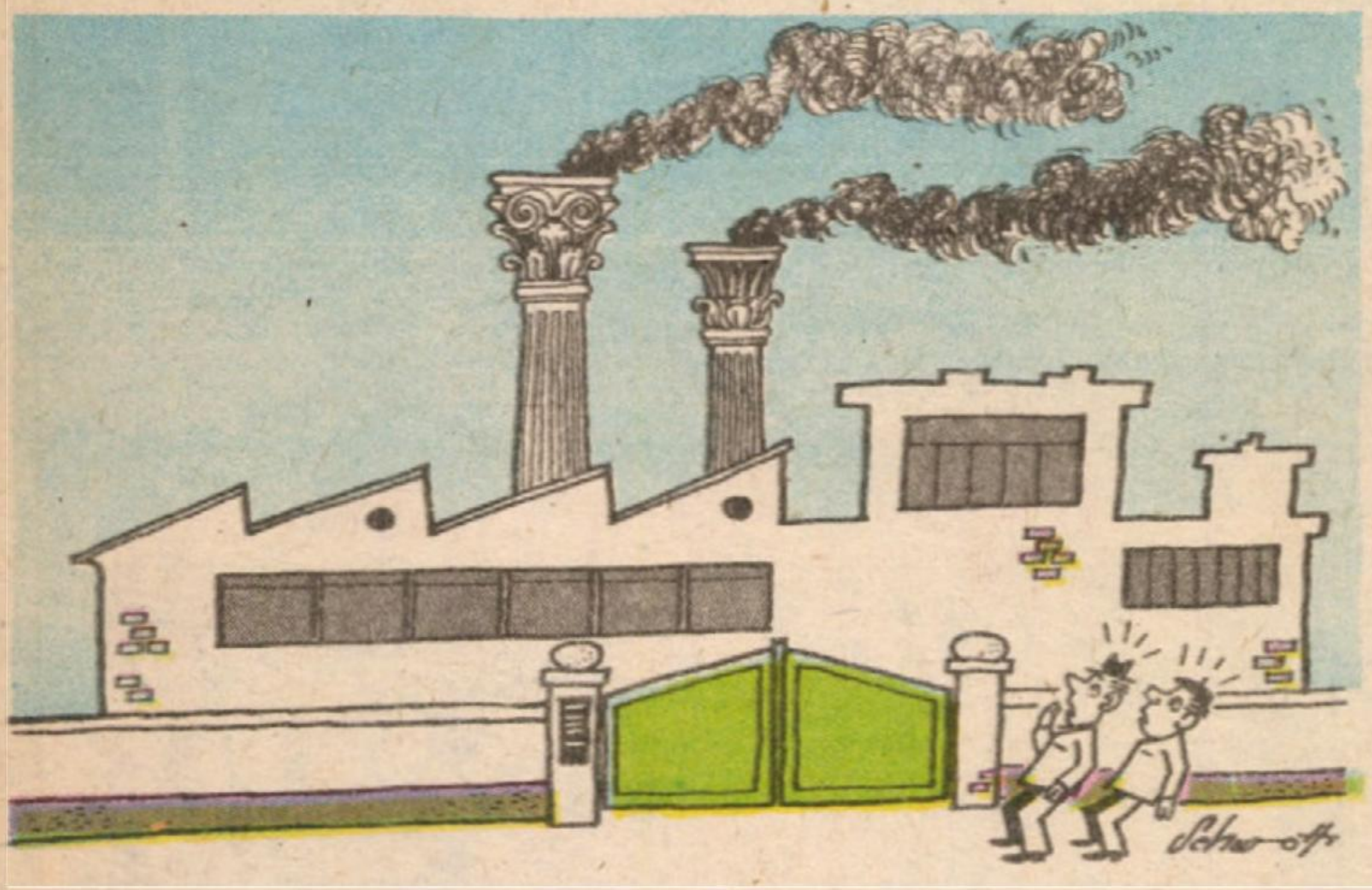

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-28 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

A júniusi (6. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

„Az előítéletben az a szomorú, hogy rendszerint indokolt."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Kratofil Edit, 1162 Budapest, Ferenc u. 21.

Nánássy Dénes, 2698 Mohora, Kossuth L. u. 56.

Petrovszki György, 5600 Békéscsaba, Rákóczi út 40.

A nyereményeket postán elküldjük.

RIPORTER A CIRKUSZBAN

Interjú készül a híres állatidomítóval. — Hogyan jutott eszébe elefántokkal foglalkozni? — kérdezi az újságíró. Mire a meglepő válasz: — Vízszintes 1 — függőleges 27. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb július 17-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Régen tép a himnuszban
14. Osztrák autós-világbajnok
15. Szeszes ital
16. A detektív alvilági neve
18. Erőszakosan lép fel az államhatalom ellen
20. Japán város
21. Fiatal nőstény háziálla.
22. Magyar város
23. Az ezüst jele
24. Rövidítés nevek előtt
26. Melyik helyen?
27. Folyó a Szovjetunióban
29a. S. T. S.
31. J-vel: Napóleon egy döntő győzelmének színhelye
32. Fiatal papnő az ókori Rómában (hattagú testület egyike)
33. A virágok szakembere
35. Eljár valamilyen ügyben
37. Hálával emleget valakit
37a. Időegység
39. Nagyon hangosan mond valamit
40. Ételt ízesít
42. Az ember tulajdonságainak összessége
45. Összekevert kén
46. Ö. M.
47. Rákospalotai Sport Egylet
48. … and roll
50. M
51. Több török szultán neve volt
54. Egy ismeretlen nagy magyar középkori festő névjele
55. Egyszerű hangszer
57. Nagy francia kikötő
58. Halhatatlan francia író a 16-ik században
60. Női név
61. Energiahordozó

FÜGGŐLEGES

1. Spanyol folyó
2. Város a Genfi-tó partján
3. Szavakkal megértet
4. Kötőszó
5. Ambár
6. Három — idegen nyelven
7. Laikusokból álló bíróság
8. A növény, ha nem kap vizet
9. A gallium jele
10. N-nel: hosszú fülű állat
11. Sajtjáról híres holland város (fölösleges ékezettel)
12. A Szovjetunió egyik köztársasága
17. U. S.
19. Régi űrmérték
24. Jóízű
25. Arany János adta ezt a címet egy versesokrának
28. Modern tálalási mód (két szó)
29. És — latinul
30. Olybá …
34. T. L.
36. Életben van
38. Seben képződik
41. Több kalifa neve volt
43. Szomszéd állam pénze
44. Tör-zúz, dühöng
47. Harun al … (személy az 1001 éjszakából)
49. Történelmi nevezetességű patak Mohács közelében
50. A leghíresebb angol lóverseny színhelye
52. Jeles magyar arborétum
53. Fémhuzal
55. Tápláló eledel
56. Azonos betűk
59. Hajdani súlymérték

1 E	2 L	3 E	4 I	5 N	6 T	7 E	L	8 E	9 G	10 Y	11 E	12 K	K	E
13 B	A	L	S	O	R	S	■	14 L	A	U	D	A	■	L
15 R	U	M	■	16 H	E	K	17 U	S	■	18 L	Á	Z	19 A	D
20 O	S	A	K	A	■	21 Ü	S	Z	Ő	■	22 M	A	K	Ó
■	23 A	G	■	■	24 I	D	■	A	■	25 Ő	■	26 H	O	L
27 D	N	Y	E	28 S	Z	T	29 E	R	■	29a S	30 T	S	■	G
31 E	N	A	■	32 V	E	S	T	A	S	Z	Ü	Z	■	O
33 K	E	R	34 T	É	S	Z	■	D	■	35 I	N	T	36 É	Z
É	■	37 Á	L	D	■	37a É	38 V	■	■	39 K	I	Á	L	T
40 S	41 Ó	Z	■	42 A	43 L	K	A	44 T	■	45 É	K	N	■	A
46 Ö	M	■	47 R	S	E	■	48 R	O	49 C	K	■	■	50 É	M
51 B	A	52 J	A	Z	I	53 D	■	54 M	S	■	55 S	56 I	P	■
57 B	R	E	S	T	■	58 R	A	B	E	59 L	A	I	S	■
R	■	60 R	I	A	■	Ó	■	61 O	L	A	J	■	O	■
Ö	V	I	D	L	Á	T	Ó	L	E	T	T	E	M	■

AFORIZMA

című rejtvényünk megfejtése:

A nagyon elmés emberek hajlamosak arra, hogy mindent megvessenek.

200—200 forintot nyert:

Farkas Andorné, 1214 Bp., Csillagtelep, Rakéta u. 14. B. ép.

Varga András, 5630 Békés, Petőfi S. u. 25.

Csökli Mihályné, 8630 Balatonboglár, Bocskai u. 10.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

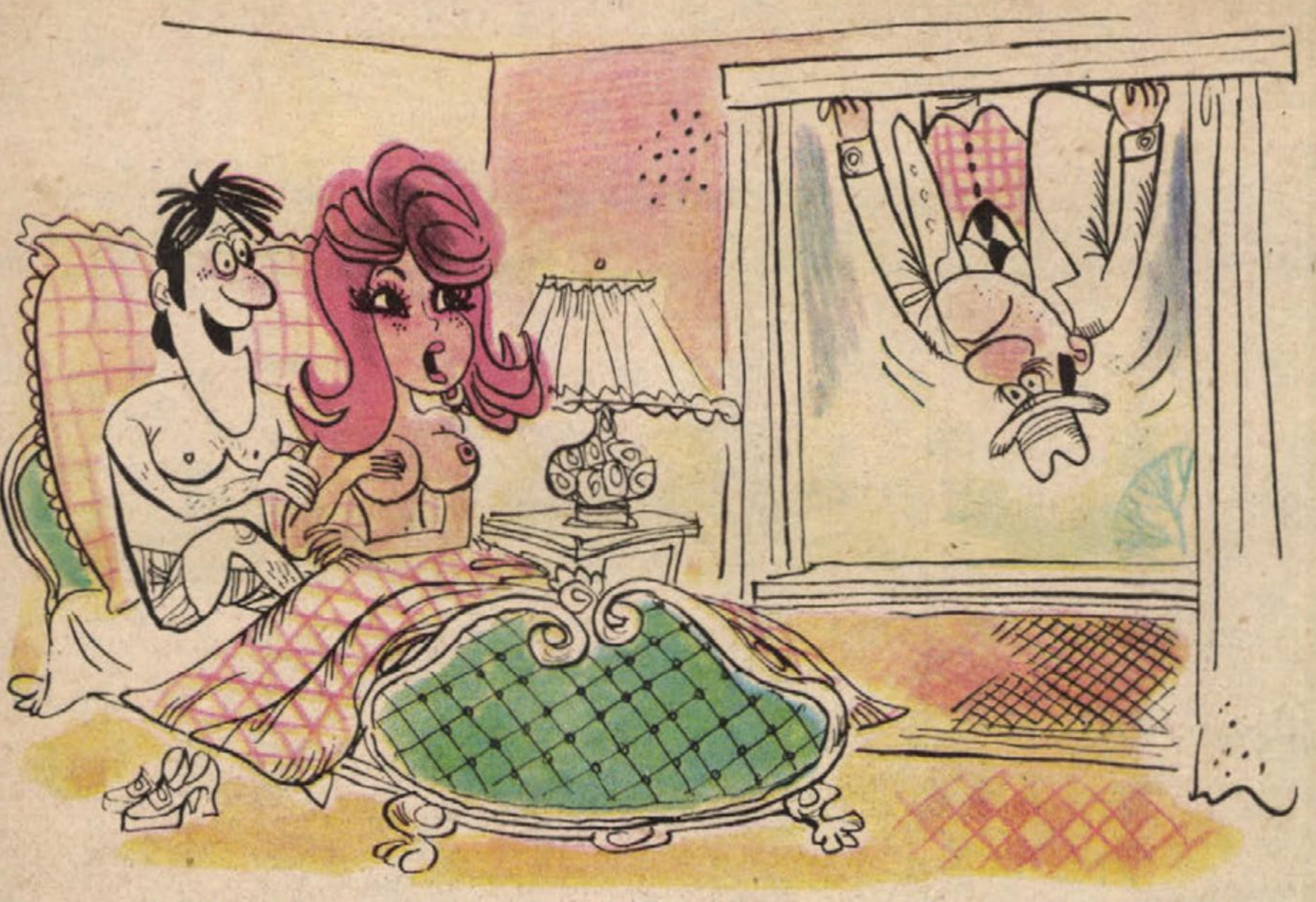

– A lakásszövetkezet elnöke ellenőrzi, hogy nem adtam-e ki az IBUSZ-nak a lakásomat . . .

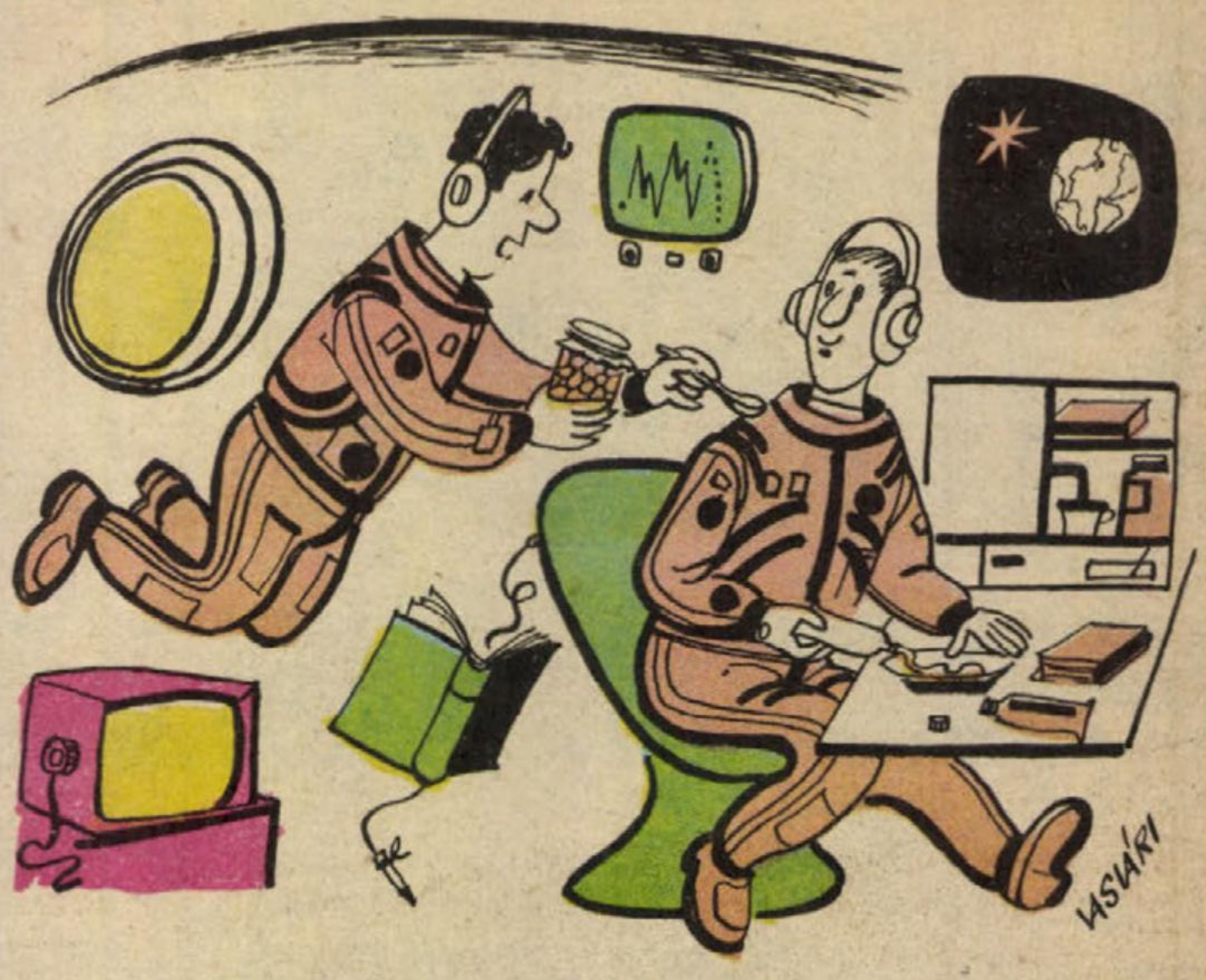

– A feleségem rám erőszakolta a házi meggybefőttet . . .

AZ ANYAG- ÉS ÁRHIVATALBAN

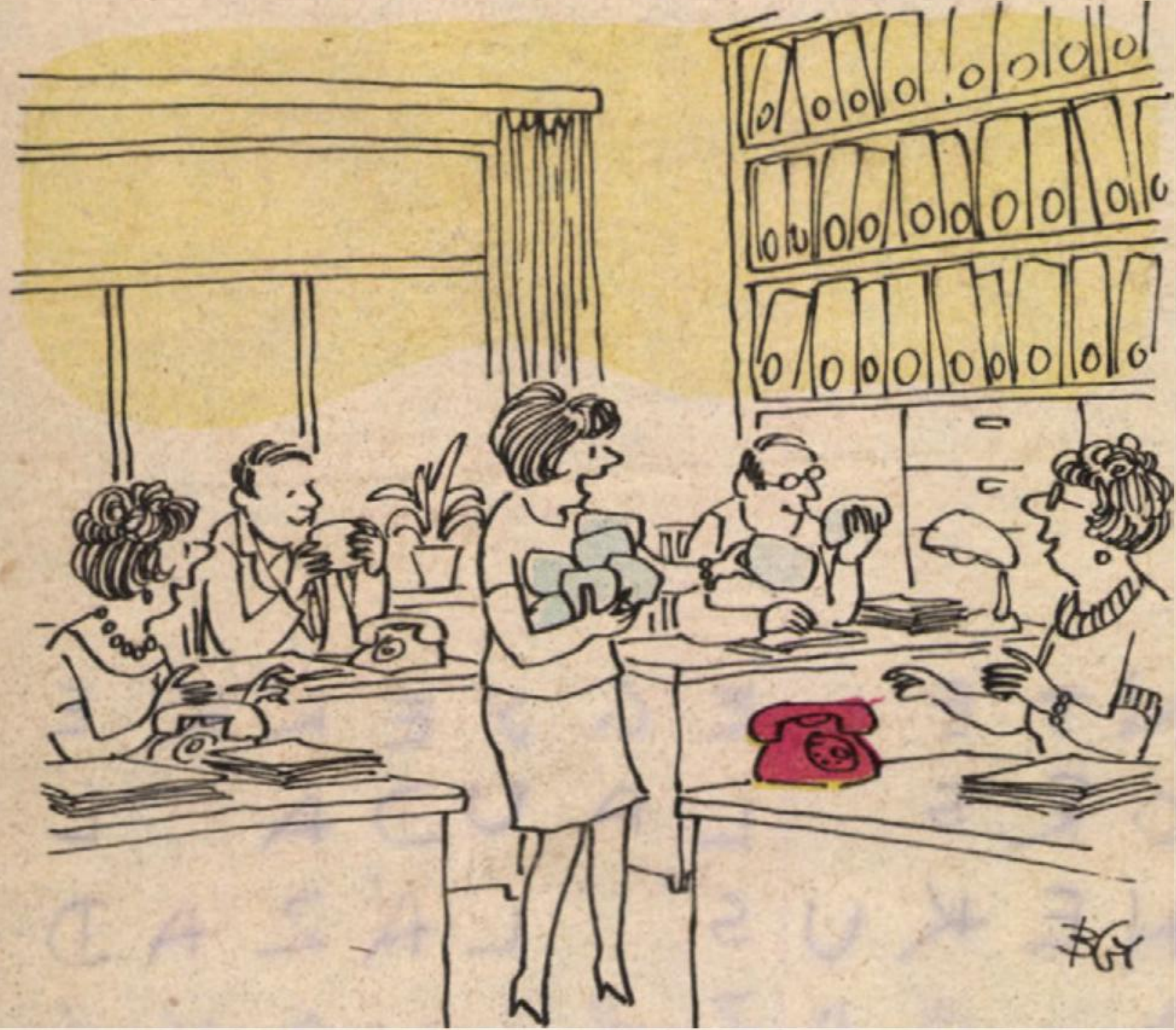

– Egy kis kávét hoztam nektek ajándékba az útról, mert odakint már újra olcsó!

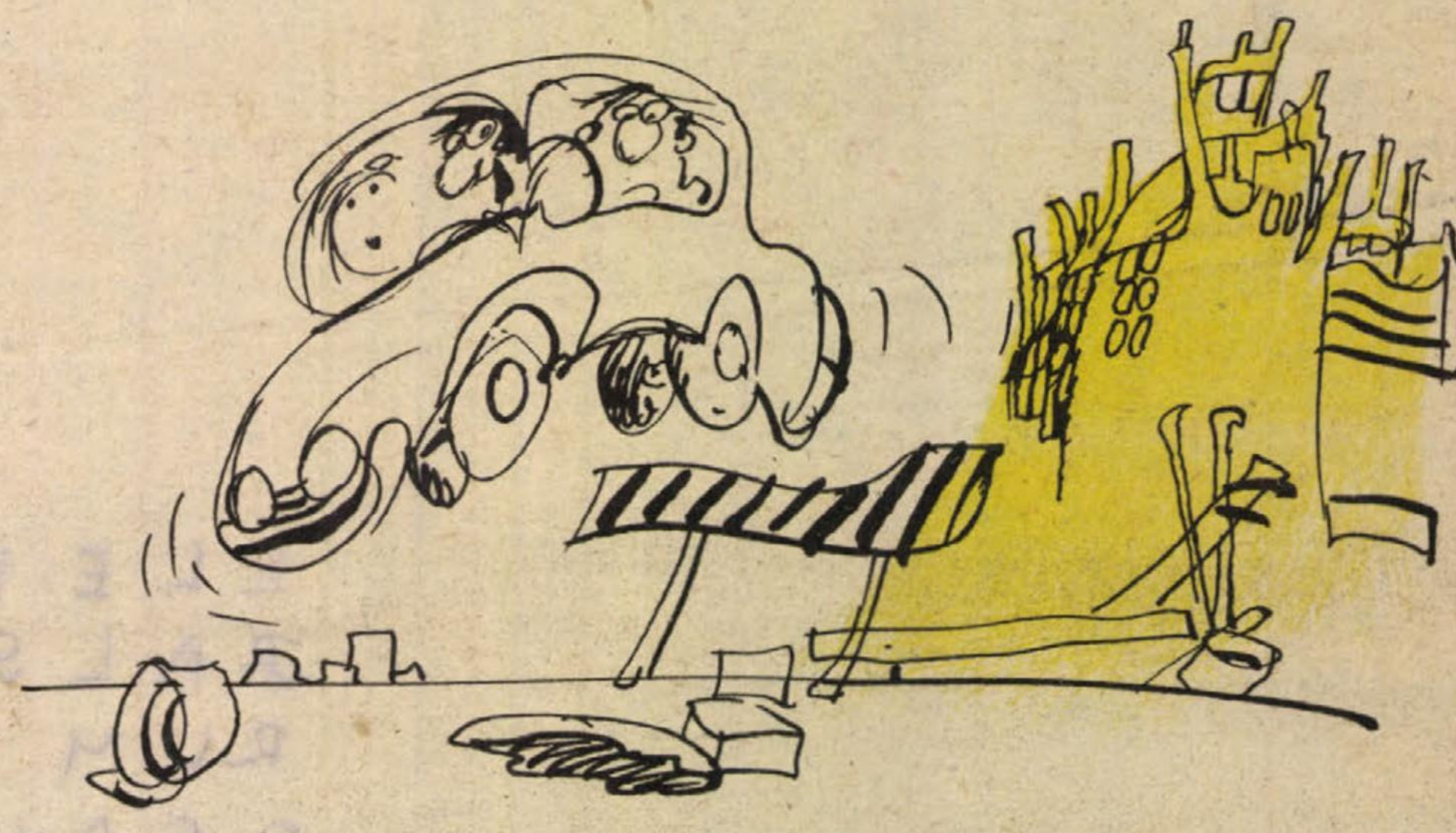

– Egy közönséges kocsival már rég nem tudnék Pesten közlekedni.

OPTIMIZMUS

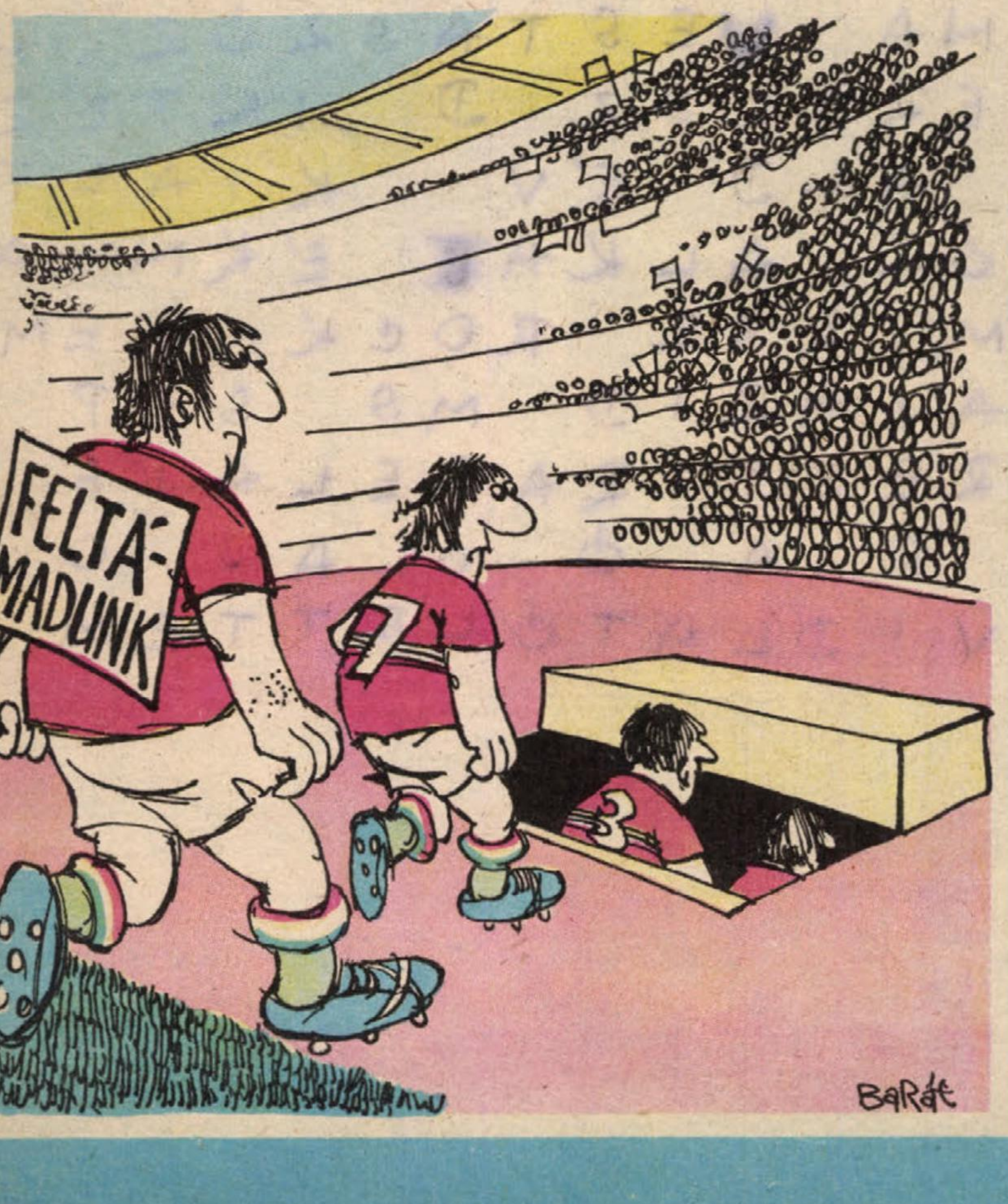

IFJÚSÁGI ÉPÍTŐTÁBOR

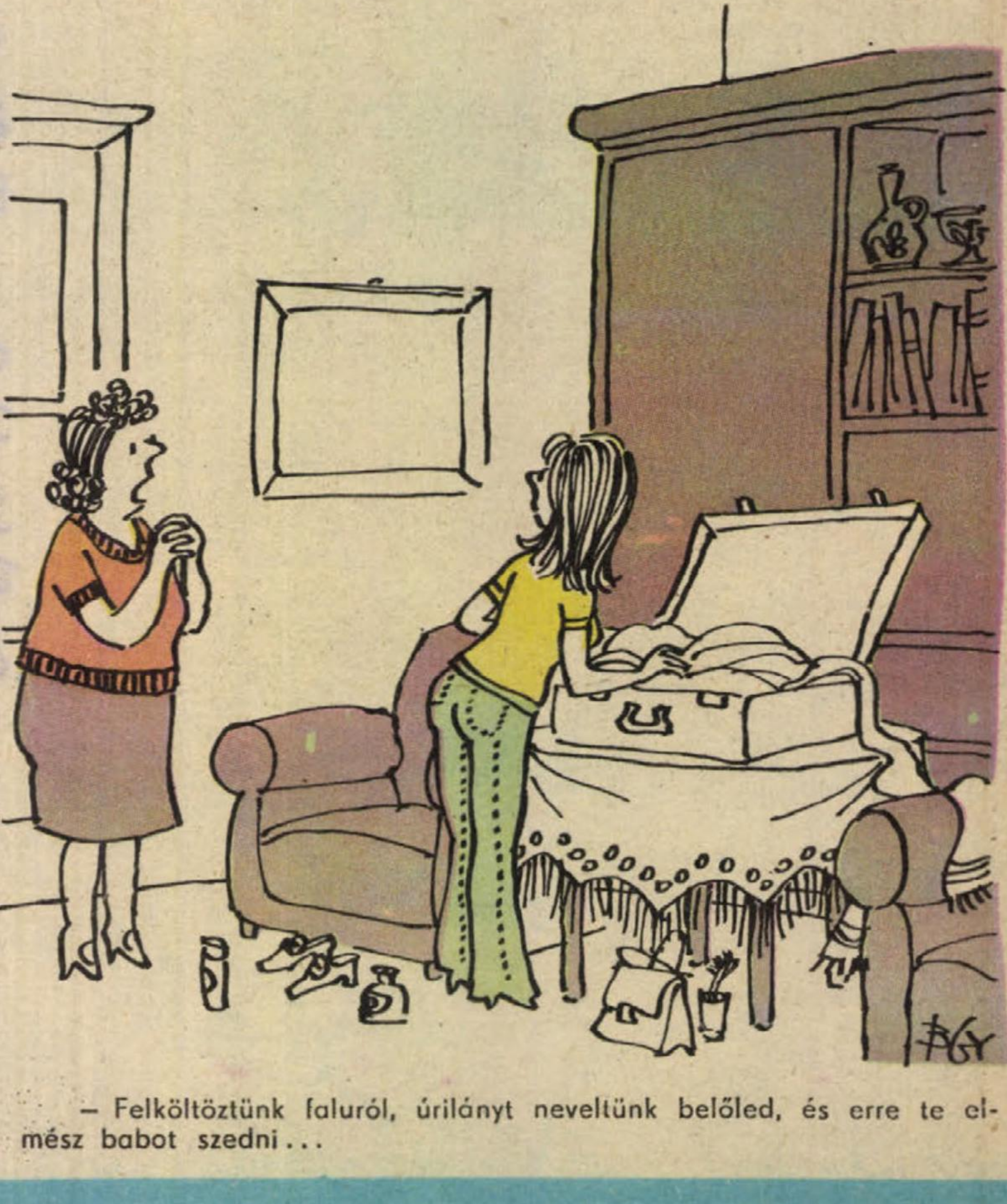

– Felköltöztünk faluról, úrilányt neveltünk belőled, és erre te elmész babot szedni . . .